

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXIII.

CHICAGO, ILL., 15. ÚNORA, 1911.

ČÍSLO 2.

J. V. ČAPEK:

POCHOD SOKOLŮ.

Hoj prapor výš
a bratři k němu blíž!
at' svět zná naše heslo, naše znamení:
Dříve skála pukne a se zláme dub,
dříve všecko převrátí se rub na rub,
než Sokol mysl českou promění —
hurá!

Hoj prapor výš
a bratři k němu blíž!
a u něj do posledního stát budem dechu;
Necht' osud nejkřutější nehodu
vymete po ubohém českém národu,
my k němu známe se co Češi k Čechu
hurá!

Hoj prapor výš
a bratři k němu blíž!
My synové jsme drahé české otčiny,
k ní srdce naše lásku zachová
a ruka naše jest vždy hotova
zapůjčit se ji rekovně na činy —
hurá!

Hoj prapor výš
a bratři k němu blíž!
Tužme své páže pro vlasti své svobodu!
Až někdy vstane na své katany
my prapor zdvihnem zlatem protkaný
a dáme na pochod se pomoct národu —
hurá!

xx

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Pravda jen poznenáhlu v před se běře a v některém případě trvá celou řadu let, nežli se počne chápati. Tak na místech těchto stále a stále dovolávali jsme se rozumu našich vlastních lidí, připomínajíce jim u každé příležitosti co jejich povinností, upozorňovali jsme i bratry a sestry zvláště, aby u podpore mnohých tak zvaných "podniků národních" byli na nejvyšší opatrni. Tu a tam vystihli, obrátivše zřetel soustavné podpory nejprve ku podporám věcí sokolských a národních, kdežto jinde vyhazovali příspěvky na lecos, svých vlastních potřeb zapomínajíce. A vidíte dnes již se uznává i v jednotách nejsilnějších, že nejprve potřeba postarati se o sebe, své tělocvičny a potřeby našich řad, kdežto podpora podniků jiných, záslužných a národních, hlavně ovšem oněch rázu čistě svobodomyšlného konati se musí na příště rozhodně jen soustavně. Dáti ob čas centík aneb několik centíků na příklad na Matici Ústřední v Čechách ovšem ještě nestačí, jako nějaká ta "vánoční dobročinnost", aneb jiný dar jen tak ob čas a chvílkově udělený. Podporovati věci protichůdné rozhodně řadám našim nesluší a jako nesmí tak činiti jednota, tak i jednotlivé členstvo mělo by si zapamatovati. Kde doveďou však srovnati s charakterem Sokola podporu kostela "nejsvětější panny Marie", tam také doveďou se svědomím svým vyrovnati podporu podniků unitariánských "vyšších prý snah a takto rázu zcela soukromého." A přec jest prašť jako uhod'! Zde pan páter sbírá k vůli vlastnímu zisku a "businessu" a tam "pantáta" k vůli reklamě svého obchodu a

výroby různých patentních břeček. Pan páter slibuje spásu za sebrané dollárce na nebi, tedy ve sférách rovněž "vyšších" a hodně nejistých, kdežto na druhé straně pání jménem tak zvaného "vyššího vzdělání" verbují si šiky "ubohé, nemastné a neslané" mládeže obého pohlaví a dovolávajíce se podpory i řad svobodomyšlných, čili našich dollárce, takto potom píšou ve svých sloupečích úředního orgánu "Komenský": "Universita v Lipsku slavila 500letou památku svého založení a hrůza — mimo malé služby boží v universitní kapli, náboženství bylo ignorováno!"

S tou osobní svobodou a svobodou lidu ve Spojených Státech "nekouká to moc pěkně", můžeme-li věřiti různým těm zprávám z těch kterých jednot našich a činovníků mnohých. Tu vzpomene si pár "šábesníků", že v neděli se nesmí hrát divadlo, pořádat zábava, jinde nedovolí se dělníku občerstvení v hostinci, leda při zavřených dveřích v ovzduší prosáklém plísni, mraky čpavého kouře, rozlitého piva a výpary kořalek, jinde děje se v neděli tajně někde ve špinavém a vlhkém sklepě a jiném brlohu, protože výčep vůbec jest zakázán a ještě jinde spíjí se a omamuje mládež, křepčí a trdluje po stájích, co zatím soudky piva a kořaly sehovány jsou kdes pod žlaby a podobně. Tam kde panuje prohibice poměry jsou přímo hrozné, nepořádek a zločinnost stoupá, přetvářka a klam na denním jsou pořádku a střízlivosti nikterak se nepomáhá, protože i tu "zapovězené ovoce chutná nejlépe!" Tak si lid podkopává

zdraví tajně, když nemůže osvěžiti se a posilniti slušně a klidně veřejně ve své místnosti spolkové a jiné úřady povolené, čili ve slušném hostinci, vlastního to "klubu dělníka". My vždy jsme pro střídmost naprostou v čemkoli, ale pochybujeme, že souhlasí s ústavou země této, aby nařizovalo se jisté třídě lidu, že musí konati tak či onak, jakž přeje si třída druhá, třída "šábesníků" a prohibičních fanatiků. Jestli zápočtovými zákony myslí, že pomohou si zvětšiti návštěvu jejich kostelů, to šeredně se mýlí, jako věcem víry špatně pomáhají, protože pouhé citování jejich bible o udalosti v Kani galilejské, kde Ježíš po třídenních hodech svatebních vodu měnil ve víno, jim "nohy podrazí", jako mnoho jiných dokladů rozumných, jež proti prohibici uvéstí se dají. Jako přátelé všeho dobrého na prospěch lidstva, zdraví jeho a utužení, blahobyť a vzájemnou podporu řekli jsme již, že musíme býti rozhodně proti obžerství a nestřídmosti jakéhokoliv druhu, však proti obmezování osobní svobody lidu našeho a lidu vůbec, již v souhlasu s prohlášením našich zásad, všude musíme se stavěti. A konečně jak by se líbilo prohibičákům, kdybychom hrot obrátili a udělali si někde místní zákon, kde jsme totiž u většině, jenž nařizoval by, že každý prohibičák každé ráno na hladový žaludek musí vypít sklenici piva — jednu nejméně! Jaký by asi strhli rámus, kdyby jen týkalo se jich, kdežto takto chud'asovi se nedopřeje ničeho, ani osvěžení a bohatý může mít doma celé zásoby a pro každý případ.

Jsou dva druhy mecenášů! Jedni po leta vydělávajíce z lidu, spůsoby mnohdy hodně nepoctivými, tisíce a tisíce, jednou za čas si vzpomenu, že by z nashromážděného mamonu mohli poskytnouti nějakou tu almužničku v podobě několika dolarů ku etí a slávě své na ten či onen dobrý účel národní. Z toho pak co dají očekávají příjem, že se pohrne dvojnásobný v obchodě jejich podivném a sice proto, že všechny české listy, v kterých takový a podobný dobrodinec hubičky své oznamuje, na povel jedno-duše MUSÍ spustiti tyrády, chvalořeči, aneb do slova otiskovati "puffy" v officině takového podařeného mecenáše českého vyrobené a na časopisy čas od času posílané. A pod takovýmto pak vlastnoručně vyrobeným "puffem", až hanba křiklavým, umístní redakce ve srozumění s administrací, jež "kontrakt oznámkový na rok přijala" rovněž spůsobem tímto zrobené doporučení "vlasteneckého kalendáře", aneb padělaného dopisu v němž ten a ten Novák, Šmíd, Kavalár a jiný vypráví ubohému čtenáři nad zázraky užaslému: "Že jedna láhev takového "Silitele ledvin a jater" vyléčila deset let nemocnou ženu Novákovu od ledvinových kamenů, jež byly skoro jako holubí vejce veliké a "nesvědomytý lékař" již chtěl operovati!" Co si má člověk pak o takovém tisku našem pomyslet, k jakému závěrku musí dospěti, vida takovéto nesmyslné odporučování povedených mecenášů den co den, kdežto čin ojedinělý, vzácný, čin na nejvyšší šlechtěný jako onen manžel Korbellových, již dali na Ústřední Matici Školskou v Praze tolikéž na kolik všichni my tu v Ame-

rice sebrali, dali najednou a bez jakékoli chlouby, aneb očekávání zisku a reklamy, uveřejnilo se těch pár řádek Tiskové kanceláře. Redakčních úvah mnoho nebylo. Porovnejtež, uvažujte a pak spolu s námi dojistá podivíte se "podivným cestám toho našeho tisku dolarového", toho tisku, jenž začne troubit brzy nové a nové fanfáry i tomu Sokolstvu našemu, jen vyčkejte a pozorujte, neboť budeme i my co nevidět opět potřebovat sletové plakáty, trochu pořadů a co hlavního větších oznámek. Jindy se namnoze o nás neví, ani o naší práci výchovné, drobné, osvětlné a ruchu v tělocvičnách. Pokud známe pouze dva listy česko-americké mají svou vlastní pravidelnou sokolskou rubriku a těm jen vděčíme za snahy jejich a povzbuzení.

V jednotlivých Župách naší jednoty kutí se a pracuje, protože zde i onde připravují se ku sletu a závodům pravidelným i mimořádným. V Župě Střední pak zvláště hodně si slibujeme, věduce, že tu material nejlepší a počet členstva evičického i Sokolek, dorostu a mládeže značný. Mimo to společné vystoupení našich v Riverview parku na podnět Čechie v Chicagu nebude také bez vlivu. Slet doufejme, že bude důkladný, jak rozsahem tak i vypravením. Bude v Cedar Rapids, Ia., dne 4. července, 5. a 6. t. r. A veřejné tentokrát bude před závody, protože se bude chtít Sokolstvo naše pochlubiti ve slavný den neodvislosti země této prací svou. Místní jednota a činovníci župní dojistá přičiní se již, aby slet zaskvěl se v lesku co největším a vidíte my staří na toto slovo lesk klademe důraz, třeba se nám v poslední době namlouvalo, že demonstrace, manifestace a ukázky práce naší výchovné nejsou prý ničím a peněz takto vyházených dalo by se prý jinak použiti. Ku podivu, jak naivní jsou mnozí ti noví naši lidičky: na jedné straně povídají vám o nutnosti seznámení ciziny s pracemi lidu našeho a na druhé straně odsuzují sokolské "parády", závodivost a ukázky síly naší, vyspělosti tělesné i mysle. Nu, my jim dopřejeme a stačí nám, když v řadách našich všude bude jeviti se snaha provésti úkoly své co nejlépe, s chutí a nadšením. Na kolik se získá obyčejně po sletech a závodech povědí nám číslice naší statistiky a ty mluví řečí srozumitelnější, češtější a ovšem také sokolštější, nežli všeliké ty druhdy "svobodomyšlné" týdeníky velikých kdys světů sokolských a nyní v rukou nečemesných lidiček, hrajících si také na vychovatele.

Nedávno jsme si tak počítali kolik na příklad jen v Chicagu utratí se o "maškarních" plesích těch "velkolepých" i těch bezvýznamných vůbec a číslice začaly se nám mihotati záhy před očima v takovém ohromném množství, ač počítali jsme poměrně co nejméně, že jsme ani nedopočítali. Šlo to do tisíců dolarů! Co vše dalo by se za částku tu pořídit, co dobrého vykonat, leč marno mluvit a jestli by jste přece něco říci se opovážili vyčtou vám ti a jiní dobrodinečkové naše nákladné prý slety a závody a pod. A jaký tu podstatný přec rozdíl! Tu průkaz práce a tam vlastní choroba spolkařská tkvící

v lidské ješitnosti. Jaké spousty u nás nepotřebných spolků, klubů a kloubečků a co všude oficiřů.

Bratři Slováci v Americe prožívají na radost Maďarů zase zlé doby, jen že tentokrát nejsou pouhé jen nadávky a hanobení v jejich novinách různých táborů, ale udalosti daleko důležitější. Přední jejich pracovník, znamenitý vůdce a opravdový činovník P. V. Rovnianek v Pittsburgu, Pa., vydavatel "Slovenského Denníku", "Amerikansko-Slovenských Novin" a "Raráška" jet' ve finančních nesnázích a bankovní jeho obchody a jeho společnosti octly se v rukou receivera. Práví se, že tu dosti a dosti majetku, aby věřitelové jeho a vkladatelé, ovšem hlavně bratři Slováci a jiní Slované, byli zcela uspokojeni. Jen vyčkati třeba! Však praví se rovněž, že nějací dobrodinečkové, také Slováci, tedy bratři vlastní krve učinili udání u dotyčných úřadů v New Yorku, jakoby firma Rovniankova nechtěla vyhověti zákonům, předpisujícím záruky atd. na zabezpečení vkladů vůbec. Bylo právě na opak, však opatření, jež firmou se stala přišla pozdě a úřady zakročily. Nechceme rozhodovati tu o správnosti obchodních transakcí této slovenské firmy a vedení Rovniankově vůbec, ale připomínáme jen tak mimochodem, že ve slovenské Americe byl to Rovnianek, který lid svůj po celou řadu let vedl způsobem šlechtným a poctivým k uvědomění, vzdělání a konečně uvedl na takový stupeň, aby v očích Američanů nebyli Slováci živlem v zemi této nežádoucím. Byl Rovnianek, jenž vedle slovenských listů, pečoval i o anglické informace ciziny o Slovensku i lidu svém, byl též Rovnianek, jenž založil jednu z největších organizací podpůrných a slovenských v Americe "Národní Spolek", pracuje v tom ohledu s mnoha činovníky a bratry upřímnými, byl Rovnianek, jenž organizoval soustavnou pomoc finanční na pomoc těch tam doma pod Tatrami a na pomoc všeho slovenského vůbec i v zemi této a konečně byl v New Yorku opět též Rovnianek, jenž stál v řadách zakladatelů prvé tamní slovenské jednoty sokolské. Co toho dobra a co bylo činů jeho šlechtných dovede jen posouditi člověk, kdo znal jej po leta v žití jeho soukromém, kdo sledoval činnost' jeho veřejnou i snahy jeho obchodní. Vykonal obrovský kus práce a v jeho postupu mohl mnohým býti jako muž snaživý a pilný vzorem! Doufejme, že nezdar obchodní neznamená v tomto případě nezdar jiný zejména v práci výchovné lidu jeho a že Rovnianek ještě šíje neskloní, kdyby nepřátelé jeho sebe více se rojili.

Přehlízíme-li činnost Sokolstva v Čechách za rok minulý musíme být jen spokojeni, třeba že nyní po sjezdu Č. O. S. vyskytovaly se různé zvěsti, zejména o poměru našich k jednotám dělnickým a klerikálům. Sami poměrů neznajíce zamysliť se však musíme nad tím co se nyní děje v následek usnesení sjezdových. Tak "Orlíci" katoličtí rostou na Moravě o vše pryč a dělnické jednoty stěžují, že na příklad ani v Praze se jim městskou radou nepropůjčí místnosti školní k vyučování mládeže je-

hich v tělocviku. Klerikálové zuří a spílají Sokolstvu, protože podaný jim prst nestačil a chtěli by as hnedle celou ruku! Tlak budí protitlak a tak jednoty sokolské na Moravě vznikají nyní jako houby po blahodárném dešti a to zdravé houby proti všelikým muchomůrkám. Skoro veškerý pokrokový tisk jest se Sokolstvem i pracuje se a naši bijí se na dvě fronty, pokud českých kruhů se týče, o Němčiku ani nemluvě. Nám radí se sloučení bez rozdílu přesvědčení, snah, vymožeností a zásad a nijakého tu společného, dravého nepřitele nestává a doma žel ve skutečnosti vypadá jinak.

Varovali jsme před časem před všelikými podvodnými léčebnými ústavu a zejména před tak zvaným "Collins' New York Medical Institute" a jemu podobnými, jež léčí i nejhorší a zastaralé neduhy a choroby "na dištane" a poštou. Však co se stalo? Naše listy, o nichž přece dalo by se předpokládati, že vědomě nebudou pomahati okrádati vlastní krajanů ubohé a nemocné někdy i o poslední cent přijímaly dále jednoduše oznámky tohoto humbuku na celé sloupce a strany. Nyní zakročila vláda spolková a zastavila činnost tohoto "ústavu", jenž prý vylákal zejména z Čechů, Poláků, Chorvátů a Slováků přes \$500,000 za jediný rok, ba když ti ptáčeři byli v New Yorku minule lapeni a ranní právě došla pošta zabavena padlo do rukou úřadů přes \$600.00 došlých od lehkověrných a ubohých nemocných. A ku podivu oznámka tohoto humbuku v těchže listech, jež srdecelomnou zprávu o zatčení oznámkových upírů přinesly nalezala se tam dosud. Řekli bychom bezmyšlenkovitost, divné vedení a podobně, ale za tím tu přímá spoluvina. Vše vskutku vážná! Neodstraní-li se tento oznámkový šlendrián v čas, uvede v rozklad tak zvané obchodování administrativní listů našich i může záhy dojiti ještě na něco horšího.

A když jiného jsme nedokázali, když všichni ti staří činovníci a pracovníci sokolští dnes u těch mladších žádných jiných nároků nemají na vděk, zůstává tu vždy ještě ta naše snaha nejkrasší býti svými, zůstati českými lidmi volnými docela, lidmi pokrokovými, jimž zdraví pokladem jest největším a vypěstování krásného těla, zušlechtění jeho pohybů, mysle jaré a probuzení smyslu a záliby pro vše šlechtné, mravné a poctivé! "Zdraví a krása těla jsou dvě nerozlučitelné věci", praví Klenka a my dodáváme, že v úplně zdravém a krásném těle, vypěstovaném, utuženém a silném, v našem smyslu slova, musí přebývati i mozek silnější, schopnější vlastní úvahy a rozumování a takový, jenž jen za pravdou se běře. Tolik všichni uvědomiti bychom si měli, pamatujíce si slov Tyršových: "Předmětem činnosti naší je tělo lidské, jež zároveň výhradným téměř předmětem sochaře jest a smíme směle říci, žeť sochařství řecké, dosud všechny pokusy pozdější daleko převyšující, bez tělocviku řeckého nikdy k sverchované dokonalosti své by nebylo dospělo; neboť tělocvik to byl, jenž řecká těla napořád šlechtit, a tělocvičny to byly, jež umělcům živé krásné vzory

pro tvoření jejich napořád poskytovaly." A tak věnující tolik pozornosti, tolik činnosti a námahy vypěstování těla jsme rozhodně v odporu s těmi, kdož o tělo hříšné nikdy před tím nedbali, jako spíše "o spásu duší svých", nežli nasadili nám své "Orlíky". Z toho a mnoha jiných důvodů my rozhodně majíce zkušeností dost a dost v našich řadách N. J. S. nemůžeme a nesmíme spolčovati se pod tou či onou fangličkou "smiřovaček a snah prý "čistě národních" k nějakému postupu jednotnému s živly zpátečnickými, aneb živly, jež na obou dovedou nositi ramenou. Kdo takto spasiti chce český národ v Americe, třeba měl vůli nejlepší, pozná záhy jak velice si škodil a co hlavního jakým mimoděk stal se nástrojem k poškození všech těch dávných pokrokových a svobodomyslných i jiných vymožeností té třídy českého lidu, jež dnes se tím jen honosí, že trochu dále, trochu výš ve snahách volných, upřímných a v celém svém charakteru lepší, nežli celá řada těch, kdož olej s vodou smísiti se snažíce, tleskají dnes "zase nové očistě" národa našeho a smíření celé české Ameriky, at' již se to jmenuje "Národní Rada" aneb i jinak.

K. Procházka:

ZAKLADATEL SOKOLSTVA AMERICKÉHO DOSUD ŽIV.

"Váš dopis, ze dne 22. ledna jsem obdržel i musím říci, že mě jen mile překvapil. Že stala se chyba nikterak nevdá, protože byl jsem tehdy a dosud jsem těžce nemocen. Již se myslelo, že nebudu a tu jsem nařídil našim, aby Vám velectěný pane a příteli, jako známému harcovníkovi sokolskému, jehož jsem poznal v letech osmdesátých v Chicagu, poslali pozůstatky "Pozoru". Již před mnoha lety vytrátily se vzpomínky z mysli mé na tu dobu.

Ano, jsem to já, jenž působil nějaký čas u "Pozoru" v St. Louisu, Mo. Vydavatelem byl tehdy K. Alis. Pod dojmy rozmachu Sokolstva ve staré vlasti, sešli jsme se, 2. února 1865 na můj podnět v tiskárně naší. A to již domluvili jsme se s občanem Erbenem, Gíbtou, Vostrovským a Kořínkem. Byli tu i jiní, ale těch jména jsem již zapoměl, však najdete v zápisu Vám své doby poslaném. Co na tom, že napsali Jste, jakoby bylo z mé pozůstalosti, vždyť tomu i ve skutečnosti skoro tak je. Po celou řadu let nikdo o mně neslyšel, ničeho jsem se neúčastnil, účastníci nemohli pro chorobu svou. Ale těch dob prvotních rád vzpomínám, kdy výše jmenovaní a několik jiných krajanů st. louisských, kuli jsme plány přivést do života prvou jednotu Sokol i zřídit českou, svobodomyslnou školu, kdežto "Pozor" měl se stát denníkem. Počali jsme se Sokolem, svolal jsem schůzi, na den 14. února 1865 do české síně, na 10. a Marion ul. Provolání na tuto veřejnou schůzi napsal Erben, pakli se dobře pamatují a jak píšete Letovský vysázel. V "Pozoru" bylo uveřejněno 7. února. To máte správně, jako celý mi zaslaný článek v tom Vašem krásném díle "Dějiny Sokolstva Amerického". První jednotu sokolská neměla v St. Louisu, Mo., dlouhého trvání za tehdejších

rozháraných poměrů, ale jak daleko jsme přišli, na to se již nepamatují a vedle co je v onom záznamu více podati nemohu.

Na to brzy odejel jsem ze St. Louis, Mo., do Racina k Jonášovi a ztrávil jsem pak více času na cestách, o St. Louis se mnoho nezajímaje. Tot' víte, že mnohé byly zkoušky, mnohé nesnáze a mnohé překážky, jichž člověk jen nerad si připomíná. Však do dnes ještě rád si lecos přečtu a když ta práce sokolská se daří těším se, vzpomínám dob bývalých a mnohých těch snah a náběhů marných i štěstí nejšších.

Odpust'te milý příteli, že Vám nemohu více o tom zdělit, jelikož i moje paměť jest slabší následkem mých chorob. Jak vidíte musím psát o-

K. Procházka as tak před deseti lety.

lůvkem, ta hrozná nervosa, jež vzniku má v míše, mě velmi trápí. Jako lékař rozpoznáte a dojistě mě politujete, když vám zdělím, že již osm roků se léčím, stařec 77 letý, vetehý a obtížený tolika nemocemi — podrážděná mícha, zlatá žíla, katar a rozšíření žaludku. A ještě žiju, dosud vzpomínám těch starých harcovníků, těch mnohých přátel mých, z nichž také mnohý již odešel. Tehdy, když naši poslali Vám onen zápis bylo se mnou hodně zle, ale přec jen tu ještě jsem i děkuji Vám vřele za Váš zájem.

Drahý pane odpuste, že jsem Vám tolik žaloval a málo vysvětlil o tom prvním našem Sokole v St. Louisu, prvním a tehdy již volném ptáku, tak jako volní byli jsme již i my ti všichni co na něm pracovali a snažili se. Pozdravuji Vás a ty šiky Vaší mohutné jednoty srdečně a zůstávám

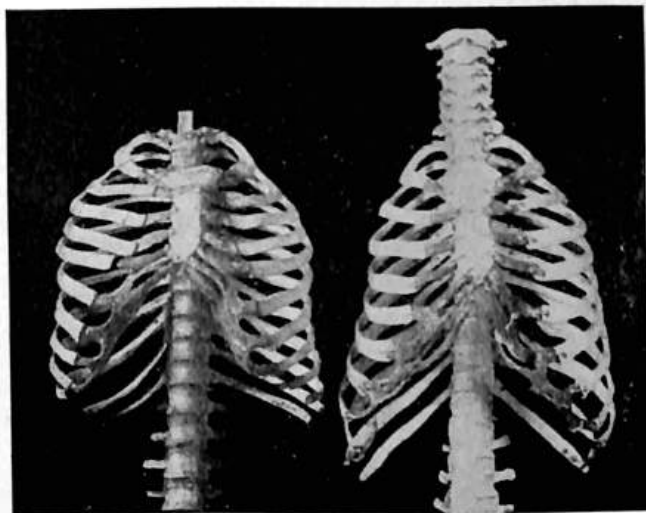
Váš oddaný K. Procházka.
Peoria, Ill., 27. ledna 1911."

TUBERKULOSA A TĚLOCVIK.

Píše Dr. Ludvík J. Fisher v Chicagu.

(Pokračování.)

Je však ještě něco, co u lidí, zejména z rodin tuberkulosních pocházejících, zaujme rázem naší pozornost. Je to soubor znaků, které na těle takového člověka nalézáme, a jež už staří lékaři pod společným jménem "habitus phthisicus" popisovali. Vyznačuje se pak takovýto habitus gracilní kostrou, dlouhým tenkým krkem, charakteristickým hrudníkem, bledostí viditelných sliznic a kůže, oduševnělým obličejem, krásným lesklým okem, hektickou červení lící, odstávajícími ušmi, svislými rameny

A

B

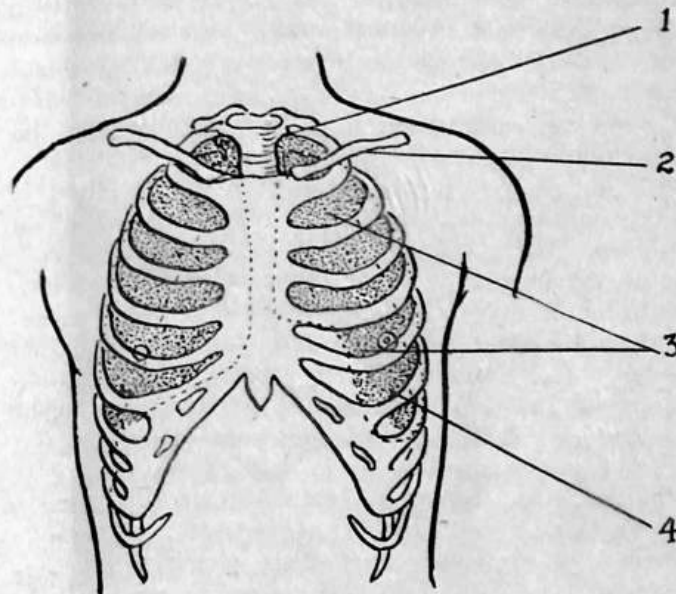
Obraz I.

atd. Nás ovšem bude zajímati vzhledem k tematiku tohoto pojednání zejména hrudník takového člověka, jehož význačné vlastnosti objeví se nám tím markantněji, všimneme-li si přiloženého obrázku, kde na prvním místě (A) vyobrazen je hrudník normálně, správně vyvinutý, na druhém pak k vůli přirovnání hrudní koš člověka tuberkulosního, neb individua zatíženého a k tuberkulose inklinujícího. Pozorujeme zcela zřejmě, že hrudník takový (B) je abnormálně plochý, dlouhý, úzký, nápadný už svou mělkostí, žebra silně skleslá, mezižebří široká, jamky nad- i podklíčkové značně prohloubené. Horní otvor koše hrudního je velmi zúžený, což podmíněno je značným zkrácením prvního žebra. Kostí klíční jsou téměř vodorovné; lopatky odstávají křídlovitě od trupu, kterýžto úkaz zapříčiněn je dle Engla chabostí neb paralytickými stavy svalů — (s. mezižebních a pilovitého předního), — odtud též jméno takového hrudníku: hrudník paralytický. Není třeba velkých vědomostí o mechanice akce dýchací, abychom porozuměli, že hrudník takový není sehopen vydatných exeursí v pohybech dýchacích, i nalézáme skutečně, že na výši inspirace je rozšíření jeho tak nepatrné, že máme spíše dojem hrudníku, jenž trvá ve stavu expirace, a odtud též jiné pojmenování jeho: hrudník paralytický neb hrudník ve stavu permanentní expirace.

Takto popsaný hrudník nalézáme až příliš často u lidí zatížených, — u individuí, jež později také

obyčejně tuberkulose podléhají. Musíme tedy spatřovati v hrudníku takového typu určitý projev dispositione k onemocnění tuberkulosnímu, jak už dávno de Giovanni prohlásil a dnes všeobecně se uznává.

Abychom učinili si jasný názor o tom, jak takovýto hrudník usnadňuje zahánění se a vyvinutí tuberkulosity, i abychom se přesvědčili, jak výborným, žel dnes ještě nedoceneným činitelem může býti cílevědomé pěstění sil tělesných ve spojení s ostatními prostředky, jež naše doba vymyslela na

Obr. II.

1.—hrotek plicní.

2.—kost klíčková.

3. a 4.—laloky plíce levé.

(Oba obrázky pořizeny dle publikace Bluntschliho.)

potírání zákeřné této choroby, — nutno učiniti malou uchytku, a všimnouti si, jak se taková infekce tuberkulosní děje, kde jeví se její začátky, i jací jsou činitelé, jež při tomto processu hrají nepříznivou svoji úlohu. Dříve však nutno ujasniti si topografické poměry orgánů v hrudníku uzavřených, zejména plíce, o čemž v krátkosti poučí nás druhý obrázek tu připojený. Ony temněji vytečkované partije představují nám plíce, i vidíme jasně, jak nahoře přesahují svými hroty první žebro, které svým vnitřním okrajem tento hrotek jaksi obejímá. K dalšímu porozumění poměrů nutno ještě připomenouti z fysiologie dýchání, že při inspiraci nejvíce se rozpínají dolní partije plíce, nejméně pak ony hrotky, jež při akci dýchací vykonávají exeurse pranepatrné. Tohoto úkazu všiml si už dávno Birsch-Hirschfeld, a snažil se jím vyložiti známý úkaz pozorovaný při vzniku a vývoji tuberkulosity lidské. Vidíme totiž téměř pravidelně, — podaří-li se nám dostati k pozorování případ tuberkulosity právě počínající, — že tento proces lokalizuje se ve stěnách větších průdušek vystupujících do hrotek plicních, že tedy hrotky plicní jsou místem, kde bacil tuberkulosní dostav se hořeními cestami dýchacími do plíce svoji ničivou činnost rozvíjeti počne. Birsch-Hirschfeld vykládal si tento úkaz právě tím,

že nepatrné excuse dýchací, obzvláště ale ona poměrně slabá síla expirační hrotků plicních, snad i jich nedostatečné zásobení krví, — umožňují usazení bacila Kochova a způsobují příznivou půdu k další zhoubné činnosti.

Jestliže však za normálních poměrů hrotky plicní svojí, řekl bych, nečinností infekci tuberkulosní usnadňují, pak pochopíme, že poměry ty při oněch formách hrudníků, které výše jako hrudníky paralytické byli jsme popsali, a které u lidí z rodin tuberkulosních pocházejících nalézáme, — že tyto formy jsou infekci tuberkulosní ještě mnohem příznivější. Pohled na hrudník takový, jak na obrázku I. B je vyznačen, přesvědčí nás okamžitě. Hoření otvor hrudníku je nápadně zúžen právě oním pravidelně zkráceným prvním žebrem. Toto zkrácení je někdy takového stupně, že hrotek plicní je takto utvářeným žebrem v pravém slova smyslu stlačen, takže mnohdy nalézáme na hrotech znatelně vytvořenou vtačenou rýhu, jako projev zúžení hořeního otvoru hrudního. A tyto poměry uplatňují se brzy velice nepříznivě pro celé individuum; neboť tlakem na průdušky hrotků zmenšuje a zleňuje se proud vzduchový k hrotkům plicním, tlakem na cesty zamezuje se dostatečné zásobení krví, a tím způsobuje se špatná výživa tkání, následkem čehož právě v těchto částech plic, (které už za normálních poměrů nepatrností pohybů dýchacích se vyznačují), instaluje se jakýsi stav nečinnosti, která až příliš často stává se vhodnou půdou k infekci. A došlo-li k ní, — lokalisoval-li se tuberkulosní process v takovém hrotku, pak tento tlak prvního žebra paralytického hrudníku opět nepříznivě působí a ničí už předem všechny pokusy, směřující k vyléčení tohoto processu. Neboť k vyhojení jeho je nutno nejen živějšího přítoku krve, ale i neporušeného proudu lymfatického; obého však postrádáme v těchto případech, neboť právě v takovém stlačeném hrotku je i přítok krve zmenšen, i proud lymfatický značně omezen. A tak směle můžeme tvrdit, že zúžení horního otvoru paralytického hrudníku je mimo jiné z hlavních příčin onoho smutného zjevu, že právě uprostřed neb na konci druhé desítky života lidského, kdy právě hrotky plicní svojí definitivní polohu zaujímají, přerůstají do oné kopule nad prvním žebrem, (neboť hrotky dětí ještě prvního žebra nedosahují) — že právě v této době tisíce a tisíce mladých a nadějných někdy životů padá za oběť infekci tuberkulosní. Ujasníme-li si tuto skutečnost v celém rozsahu, a připomeneme-li příčinu tohoto zjevu, pak rázem ocitáme se na cestě, jak tuberkulóse aspoň s této strany čeliti. Bluntschli velmi dobře poznamenává: Racionelní boj protituberkulosní musí útočnou svou činnost přenést už v rané stadium vývinu tělesného. Všechno chopiti se musíme, abychom zamezili vývoj právě takových tělesných stavů, jak jsme je při studování paralytického hrudníku byli poznali, neboť tím zmenšujeme početné příčiny, o nichž jsme se přesvědčili, že infekci tuberkulosní usnadňují, a tím už získáváme nových a velemocných zbraní proti chorobě tak zhoubné.

Nutno si tedy zodpovědět otázku: Je možno zameziti vývin takovýchto stavů tělesných, — a je-li to možno, — jakými prostředky? K tomu tedy budeme odpovídati v řaděch následujících.

(Dokončení příště.)

Karel Matoušek:

KU SLOUČENÍ SOKOLSTVA V AMERICE.

Tedy akce o sloučení Sokolstva česko-amerického vstoupila šťastně již do třetího roku. Budeme moci pomalu slaviti již jakési jubileum zahájení práce té, při čemž v nadšeném zápalu pro naši velkou věc mohli bychom tisknouti sobě upřímně pravice a pak ruku v ruce běžeti na telegrafní úřad, odkud bychom mohli podati zprávu našim tam ve vlasti, že jsme již zase spojeni!

Mnohý bratr snad ve zlém bude vykládati mi výše uvedená slova, bude domnívati se, že žíravou satirou chci ublížiti myšlence našeho sloučení. Takový náhled by mi ubližoval, neboť myšlenka sloučení sotva měla oddanějšího stoupence nade mne, sotva kdo s větším zájmem sledoval celý postup vyjednávání slučovací komise. A jak hezky jsem se choval zticha, abych snad přílišnou horlivostí, aneb nečasnou radou věci zbytečně neubližil. Dnes ale, kdy vyjednávání stále se protahující stalo se majetkem veřejnosti a předmětem rokování i lidí neinteresaných, může snad každý z nás projevití nepokrytě názor, k němuž během času dospěl.

Příznávám dnes, že když na obzoru našem objevila se myšlenka sloučení nás v jednu organizaci, že pojímám jsem celou věc stejně jako většina nás. Myslel jsem, že stačí říci sobě: Jsme sloučení v svazku jediném a odtud budeme společně pracovati na šíření ideí sokolské — půjdeme přímo za cíli, pro něž Sokolstvo založeno bylo, ponechávajíc řešení jiných důležitých otázek společenských příslušným organizacím, které výhradně založeny byly pro úkol ten. Teprve když vyjednávání o naše sloučení se protahovalo, poznával jsem, že podobné dobré vůle mezi námi není. Někteří tvrdili, že jsme si celkem všichni velmi blízcí a že malicherné prý třenice předáků jednotlivých sokolských sdružení nesou hlavní vinu, že úplná dohoda jest stále znemožňována. Ale ani tito lidé neměli pravdy a svým tvrzením jen předákům sokolských sdružení ubližovali.

Nuže, kde dlužno hledati závalu? Nese to či ono sdružení vinu? Myslím že bude nejlépe, když o vinu se dle práva všichni rozdělíme stejným dílem. Dle mého soudu, různé směry jednotlivých sdružení sokolských v Americe se během doby tak vžily ve svá prostředí, že když vyvstala otázka sloučení shledalo se, že kořeny směrů těch již příliš hluboko tkví ve své půdě a kořeny ty nelze jen tak lehce z půdy té vyrvati. Sokolskému pni by třeba šlo velmi dobře k duhu, kdyby některý z těch zbytečných kořenů byl prostě ut'at, ale také nikdo nebude se moci diviti, když k takové operaci neodhodlají se ti, kteří pečlivě připravovali půdu pro zapuštění oněch kořenů.

Všimněme sobě posledního vývoje v otázce sloučení. Zdá se, že ústava daná posledně všem jednotám k odhlásování, byla pro N. J. S. nepřijatelnou, aspoň většina prohlásila se proti ní. Druhá dvě sdružení ústy svých zástupců ponechávají N. J. S. na vůli, aby sama tudíž podala podmínky, na jejichž základě mohlo by dojít k dohodě, když minulý krok opět selhal. Dlužno s povděkem uznati tento projev dobré vůle oněch zástupců, tím však jsme se k cíli nepřiblížili ani o krok. Návrhy N. J. S. budou as učiněny ve smyslu dnešního jejího celkového zřízení, jak ostatně ani jinak býti nemůže, má-li zásada u nás cenu nějakou, a tu jest ovšem zase pochybnost, naleznou-li návrhy našeho V. V. přijetí jednot D. A. Sokola a Župy Fugner-Tyrš.

DO ŽUPY STŘEDNÍ!

BRATŘI A SESTRY: Hotovte se! Tak voláme k Vám ve všech jednotách sdružených v Župě Střední N. J. S., nebot' podle usnesení sjezdu posledního připadá nám letos závody župní a sice v městě Cedar Rapids, Ia., sídle Župy naší. Slet a závody stanovíme na den 4. července, pátého a šestého. Veřejné však odbývati se bude ve slavný den prohlášení neodvislosti, tedy 4. července a závody následují. Stalo se tak, abychom i širším kruhům poskytnouti mohli obraz práce sokolské, abychom dokázali co mysl volná, rozechvěná a nadšená u věci naší slibného vidí, co na prospěch lidu svého jsme vykonali a co v budoucnu i konati hodláme.....

Tož znova ku předu a hotovme se! Čas kvapí, v tělocvičnách našich musí býti nyní jako v úle, nácvik musí se dít, nástupu, prostných, cvičení Sokolek i začta obého pohlaví, místní a okolních jednot, tak aby zdar sletu i závodů byl zabezpečen naprosto. Očekáváme na jisto borce ze všech jednot, Sokolky všech odborů N. J. S. Župy naší, i zveme tímto všechna druhá, bratrská sdružení sokolská bez rozdílu, jen když pokroková, k účasti na tomto svátku Župy naší, tak jako dovoláváme se zastoupení i všech jednot sokolských bratrů našich Slovanů, totiž jednot slovenských, polských, chorvatských. Zveme Vás bratři a sestry všechny srdečně, přijďte k nám, změřte síly své s námi na posilnění všech snah našich společných. Po stránce technické vše ku zápolu tomuto připraveno. Závodní cvičení provedou se na společném cvičení jednot našich v Chicagu v River-view Parku, dne 2. července o slavném dnu T. J. S. Čechie, uspořádá se celá řada předběžných zkoušek společných v parku Svatopluka Čecha rovněž v Chicagu, kde největší počet jednot naší Župy a také nástup již hodně bude as nacvičen tamtéž, na delší dobu před závody, co zatím bratři náčelníci a cvičitelové jednot druhých v jiných místech prostná a část cvičení Sokolek najdou již v tomto čísle. Vzhůru k práci!

ZA ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ŽUPY STŘEDNÍ:

Dr. J. Rudiš-Jičínský, starosta,

Jos. J. Hájek, jednatel,

Rud. Stýblo, župní náčelník, 1346 W. 20th St., Chicago, Ill.,

Fr. Filip, Security Bank, Cedar Rapids, Ia., 1. podnáčelník,

Fr. Jirásek, 718 — 10th Ave. W., Cedar Rapids, Ia., 2. podnáčelník.

Kdyby ony jednoty návrhy N. J. S. bezpodmínečně přijaly, daly by tím nepokryté na jevo, že zakládání konkurčních jednot své doby aneb sdružení sokolských nemělo vůbec u nás místa. Tu již ale slyším námitku: Což nemůžeme všichni odhodlati se k ústupkům? Zde právě to vězí! My ochotni jsme všichni ku sloučení, ale jsme neochotni k ústupkům a slevám a jedno kadé sdružení sokolské má za to, že nalézá se na správné cestě a že právě směr, jímž se ubírá, může přinést českému lidu v Americe té právě posily a povznést jej na žádoucí výši v každém ohledu.

Zase ale dere se do popředí otázka: Nač tolik směrů? Přece snad práce naše má býti pokračováním díla Tyršem započatého? Kdo rozhodovati má o správnosti směru toho či onoho sdružení, když všichni o sobě tvrdíme, že jen věrně plníme původní program Sokolstvu výtčený? Snad ti naši bratři ve vlasti, kteří nemohou pochopiti, proč že roztříštění jsme tu na více táborů, když přec jsme všichni Sokolové a Čechové! Možná, že se do spojení ještě nutíme z obavy před jich soudem. Ale toho soudu se nebojíme. Vždyť Č. O. S. na posledním svém valném sjezdu uznala za dobré zdůrazniti své stanovisko vůči pěstování politiky, vůči sokolským sborům klerikálním i dělnickým. My se bratrům ve vlasti pro

zaujetí jejich stanoviska nedivíme, oni pak zajisté budou stejně laskavi k nám a nebudou se diviti tomu, že se jen tak beze všeho nespojujeme. Č. O. S. může ovšem s hrstí poukázati k tomu, že pravda zajisté leží tam, kam dle zdravého instinktu celý národ přiklonil svoji většinu. Konečně pak — N. J. S. v Americe může učiniti podobně.

Po těchto slovech čtenář bude mysliti, že ku sloučení Sokolstva česko-amerického neradím. Tak slova má však vykládána býti nesmí. Přál bych si spojení, vím dobře, že jen spojeními silami dá se docíliti činů velkých, výsledků skvělých. Můžeme-li se dohodnouti v hlavních otázkách na společném postupu — tu pravím, spojme se! Vychází-li otázka sloučení ze skutečné potřeby, z upřímného poznání, naprosté nutnosti, pak sloučením docílíme mnoho. Pakli ale nutíme se sami do té akce, protože je nám stydno, jak jsme kdysi ve chvíli nadšení vzplanuli, pakliže se bojíme soudu jiných nad dlouhým průtahem, tož raději vyčkejme, zdali otázka sloučení dozraje své příhodné doby. Nemůžeme-li tvořiti celek, který by aspoň v základních otázkách byl svorně shodnut a mohl býti řízen jednotně, krácejme raději ještě dále každý osamoceně. Tou svojí dosavadní konkurencí snad spíše prospějeme sobě i českému lidu v Americe, nežli utvořením mnohohlavého celku, který by za okolností takových

nemohl sám představovati nic určitého, následkem chaosu, jaký by v něm zavládal. Mohlo by nastati větší potírání na vzájem, než jakého jsme byli svědky v minulosti. A kdo nám ručí pak, že z toho celku nevystane opět nějaký vůdce, který bude chtít vyplniti citelnou mezeru a založí nové sokolské sdružení v pravém duchu Tyršově. Je to možno? Či nestalo se tak dříve? Nu, ovšem, připouštím, že dnes jsme již všichni moudřejší, a že by takový nový vůdce již nepochodil. Ale přes tu naši umoudřenost zaráží některé směle kombinace, jako jest narážka, že by Východní Župa N. J. S. souhlasila s ústavou nedávno předloženou, jakož i některé jiné jednoty druhých Žup, a tu že by mohlo dojít na tom základě k utvoření celku, neboť nesouhlasící jednoty N. J. S. oetly by se v menšině. Pravda, v menšině oproti všemu českému Sokolstvu v Americe, jednoty ty však mají většinu v N. J. S. Bratři naši dobře jsou si vědomi dobrovolné kázně na se vzaté, proto jsem přesvědčen, že podaří-li se získání dohody, půjde N. J. S. do nového svazku jako pevný celek. Každá kombinace, zakládající se na roztržce toho či onoho sdružení selže, o tom bychom všichni měli být přesvědčeni. Nedá se také upříti, že právě místní poměry jednotlivých osad českých v Americe, vyvozují vliv nemalý na stanovisko jednot sokolských vůči zamýšlenému sloučení. Každý z nás, kdo dovede se povznést nad malichernost rád uzná, že tam, kde jedná se o náš celek, musí poměry místní ustoupiti stranou. Ale i tu nutno připomenouti, že někde staly se takové bezprávnosti, které nás nutí nepodceňovati vliv místních poměrů. Podaří-li se letos utvořiti Č. A. O. S., bude tím zajisté vyplněno upřímné a vřelé přání mnohého z nás, nedojde-li ale k uskutečnění přání toho, sečkejme rozhodnutí příštího sjezdu N. J. S., neobviňujme se vzájemně z nezdaru. Nezdár ten mohl by být přičten těm různým okolnostem, o nichž jsem se zde zmínil a které mohou se ukázati silnějšími nás. Ale necht' stane se tak nebo tak, konejme nadále každý svou povinnost, jak přislíbili jsme sobě i jiným při svém vstoupení do velké a dnes již tak silné armády Tyršovy. Práci naši v jednotách sokolských konejme s láskou a oddaností, jakou zasluží sobě velké cíle Sokolstva. Mimo výchovy tělesné, která přední naši pozornosti těšiti se musí, dbejme i o výchovu mysle ve směru volném. Tu naši svobodomyšlnost zdůrazňujeme vždy a všady! Minuly doby, kdy mohlo se hlásat, že v jednotě sokolské má místa i klerikál, kdy poukazovalo se na příklad bratrů našich ve vlasti, že oni dobrými jsou katolíky, ba že i prý "in corpore" účastňovali se církevních obřadů. Popřelo se sic, přes to ale nadále se leckde hlásá jen aby kruh náš sokolský nebyl navždy a úplně uzavřen lidem s elastickým svědomím, hledajícím u nás vše možné, prospěch svůj v obchodě i společenské povýšení, avšak bránícím takto našemu pokroku a ztěžujícím naši skutečnou práci. Minuly doby výmluv a odkazování se na jiné! Ta svobodomyšlnost naše neznající kompromisů, kaceřovaná a tupená, konečně vítězí! Vítězí i tam v Čechách, kde Č. O. S. na svém sjezdu prohlašuje své stanovisko jisté svobodomyšlnosti v otázkách náboženského přesvědčení a zdůrazňuje všem jednotám přání, aby v kruh svůj nepřijímaly členy spolků klerikálních a ty, kdož snahám klerikálním vědomě slouží. Prohlášení tohoto stanoviska nebylo získáno lehce, vyžádalo si svůj čas i práci! Ale tomu nelze se diviti. Katolicismus byl lidu našemu stejně hluboce vštípen jako kdysi samo kacířství. Po celé století tyto sobě odporující směry vedly spolu boj v národě našem, až konečně vítězí kacířství! A právě na Sokolstvu bude, aby vítězství to bylo trvalé a neslo zdárné ovoce ku prospěchu národa i vlasti. U nás v Americe Sokolstvo dávno prohlásilo stanovisko naprosté svobodomyšlnosti za své. Ale i u nás je ta svobodomyšlnost nepohodlná mnohým. Nevěříte? Rozhlédněte se českou Amerikou a spatříte lidi, v potu tváří pracující na vyrovnání rozporu mezi vírou a svobodomyšlností k našemu neprospěchu, nastavte sluch a uslyšíte skřek černých

dravců a potom všelikých, které jásají, že prý naše radikální svobodomyšlnost již již vymírá. Nikoli ona nevymírá, ale je ohrožena, a jedině Sokolstvo jí může udržet a zachovat! A ti krkavci naši svobodomyšlnosti to dobře vědí. Není pro nás bez významu, když redaktor listu kdys ve svobodomyšlnosti nejradikálnějšího v jedněch a těchž úvahách útočí na dva redaktory sokolských listů různých sdružení. Opakuji — není bez významu! — — —

A ted' mi právě napadá, že česká sokolská sdružení zde v Americe mimo tělocvik, poutá k sobě ještě něco jiného, stejně důležitého.

Nuž, bratři, je cesta k sloučení našemu opravdu tak obtížnou?

Dr. J. Prokeš:

VALNÝ SJEZD Č. O. S. V PRAZE.

(Dokončení.)

Dr. Klumpar. Vděčí Scheinerovi za mužné prohlášení. Dojalo jej. Ctí náležitě každé přesvědčení, ale prononcované klerikály nemůžeme přijati do jednot.

Dr. Šavřda (Mor. Ostrava). Jest třeba zaujmouti rozhodné stanovisko. Raději méně na počet, ale za to nejlepší lidi.

Scheiner. V doslovu uvedl, že hleděl k podstatě věci. Není pro jednostranné resoluce. Souhlasí s dodatky až na ony dr. Lipčika a Klumpara.

Hlasováním přijaty však i tyto.

V pondělí se jednalo dopoledne o zásadách pro řád ženských odborů a tu jsem zase vypožoroval, že v řadách našeho Sokolstva v Americe i v tom ohledu vynikáme, protože my dali ženě rovná práva i povinnosti již na sjezdu v St. Louisu, Mo., pakli se dobře pamatuji a byl br. Sadílek tehdy, jenž znamenitě obhájil. U nás poměr ženy a muže v jednotách sokolských byl upraven třeba po americku, přec jen dobře. Sestry české však statečně hájily práva svá a jejich sestra Viktorinova a Tábořská se mně vystupováním svým jen zamlouvaly, protože dovolávaly se sokolského hesla rovnosti, jen přímo. Dr. Pippich, Dr. Zemánek, Vaníček, Kalina, Dr. Scheiner, Kavalír a jiní mluvili na prospěch žen i usneseno, aby ve výboru Č. O. S. vypracovaly se plány na úpravu poměrů ženských odborů. V neděli odpoledne v odboru druhém promlouvalo se o "Sokolských jednotách v území ohroženém" a tu teprve jsem žasl co to Sokolstvo koná za práci ve prospěch českého dítěte, českého dělníka, jak osvětne pokračuje i pracuje podporuje mimo to vše co národní a potřebné a hlavně tu Matičku Ústřední a školství její. O tomto přímo báječném rozmachu Sokolstva českého nemáme my doma ani ponětí a mnohý náš budník (který sotva dal na "centíkový milionek" Čecho-Američanů, jakž se tu vděčně všude vzpomíná v blahém očekávání výsledků) musel by se notně zastydět, co dovedou ruce mozolné a duch nadšený.... Práce sokolská v uzavřeném území, kde bije se do lidu nejchudšího Němcem a klerikálem i úřady jest zápas národní, zápas o bytí českého člověka v krajích národnostně ohrožených zemí koruny české a v Dolních Rakousích. V ohledu tom bude dále se pracovati a postupovati soustavně. O sokolském tisku netřeba se zvláště zmiňovati. Stížnosti, které u nás máme, že málo se čte byly i zde na sjezdu i zdůraznilo se, že 73 procent Sokolů neodbírá sokolské listy. U nás ovšem dostává se s členstvím v N. J. S., ale vím, že v mnohé rodině sotva rozbalí. V resoluci doporučuje se i čtení amerických a slovanských listů sokolských a tolik mohu směle říci, že o listu našem panuje tu jen dobrý soud. Dále promlouvalo se o náležité výchově dorostu, organizaci téhož a poučení. Rozumí se, že vynesly se mnohé bolesti naším podobné a jiné, jež opět by nás měly nadehnouti ku zvýšené činnosti na dorostu našeho záchranu a naší budoucnost.

V odboru druhém v pondělí dopoledne probírala se otázka velice choulostivá "Sokolstvo a dělnické jednoty tělocvičné". U nás v New Yorku, ba i v Chicagu pokrokové jednoty dělnické k nám spíše lnou, ano v navrhovaném spojení socialismus nezdá se býti na překážku. Po stránce technické na Východě již skoro všude společně se pracuje, jakž píšeš a proto v bodu tomto zostril jsem i pozornost svou. Poměry české jsou však jiné našich, to poznal jsem hned. Výlučná stranickost Sokolu nesluší, však na nás podivně účinkuje, když slyšíte, že "socialové kamenovali kdes Sokoly a jinde, že pro pokrokové náhledy dělníka nebylo místa v Sokole!" V celku vzato klerikálové mohou mít jen radost, že demokratické řady sokolské takto a podobně se seslabují, protože se pracuje a neodstupuje od zásad Tyršových, jenž chtěl všech Čechů bratrství a posilu mysle i těla.

Klerikál, jestli na oko, aneb do opravdy chce nyní do Sokola dostane se tam, když členství svého v organizaci klerikální se vzdá, však pokrokový dělník ten již by nemohl se vrátit! Tak se mi to aspoň podobalo; na přistupování takových lidí mnoho se stěžovalo, protože prý do Sokola soudruzi přichází jen za účelem výcviku a také tak jest i s jejich dořostem. A co ten klerikál, jenž se ve svém spolku poděkuje a do Sokola se pak přistřachá, aby poznal cvičení a znovu vrátil se zpět a ku založení "Orlíků". Však o tom nelze mi usuzovati, k vůli porovnání bude lépe, když přečtete si resoluci, tohoto odboru, jež zní takto:

"O poměru Sokolstva k dělnickým jednotám tělocvičným."

Za důvod k zakládání dělnických jednot tělocvičných udává se, že v roce 1897 po volbách do páté kurie byli sociální demokraté z jednot sokolských vylučováni aneb jim bylo dáno na srozuměnou, že v Sokole není pro ně místa.

Důvod tento není správný, ježto jednoty sokolské zakročovaly jen proti těm členům svým, kteří popírali oprávněnost národního cítění a odvrhovali národnost.

Správnější jsou důvody jiné: v dělnictvu sociálně demokratickým probouzela se snaha, aby dělník stal se neodvislým na všechny strany od těch, kteří byli jeho představenými, aby dělník byl výhradně ve společných dělnických s druhý stejného politického přesvědčení, a aby byl úplně přidružen k organizaci své strany politické, a to již od mládí.

Toto stanovisko odchyluje se naprosto od základních zásad sokolských. Sokolstvem chceme celý národ sblížit a sceiliti, zdemokratisovati společensky i sociálně vychovati k bratrství a k rovnosti všech vrstev. Tím chceme docílití povznesení a posílení národa našeho a zachování naší národnosti. Snaha tato svým čistě demokratickým podkladem má býti všem příslušníkům národa našeho společná, čemuž odporuje uzavírání se v zájmová nebo stavovská sdružení na úkor společné věci národní.

Jsou tudíž v odporu s touto snahou dělnické tělocvičné jednoty, ježto v řadách jich není místa pro toho, kdo není stejného politického přesvědčení (sociálně demokratického), kdo nehlásá třídní boj a neuznává jeho potřeby.

Tělocvičné jednoty dělnické jako člunek organizace sociálně demokratické, jež všechny své příslušníky osamotňuje a odlučuje od ostatních vrstev národa, založeny jsou tedy na podkladu třídního zájmu.

Jsou v ideovém rozporu s jednotami sokolskými, a úkolem jich, jenž spočívá v odstraňování stavovských rozdílů na podkladě rovnosti a bratrství všech členů národa českého bez rozdílu stavu, náboženství a politického přesvědčení, ovšem ve smyslu pravého pokroku a stěžejních zásad sokolských.

Tímto stanoviskem nehlásáme boje proti dělnickým jednotám, nýbrž opodstatňujeme z něho pouze příkaz Tyršův: "Naše věc není pro strany, nýbrž pro národ veškerý, nepodléhá změně jako náhledy politické a náboženské, alebrž jest

věčně pravdivá a důležitá a stojí v tom smyslu povzneseně nad spory dočasnými."

S tohoto ideového stanoviska a vzhledem k zásadovému rozdílu mezi myšlenkou tělocvičných jednot dělnických na základě třídním od jednot sokolských, na základě všennárodním zbudovaných, jest neslučitelné, aby člen sokolské jednoty byl zároveň členem dělnické jednoty tělocvičné. Příslušníci politické strany sociálně-demokratické jsou ovšem stejně srdečně vítáni v našich řadách jako každý, kdo souhlasí s našimi všeobecnými zásadami.

Ohražujeme se důrazně proti výtkám nedemokratičnosti, jež činí se nám z důvodů agitačních. Zásada lidovosti jest stěžejna v našem zřízení. Sokolství první vneslo ji do českého života v době obrodné, první ji prohlásilo a znovu prohlašuje za povinnost svých příslušníků, aby Fügnerovy a Tyršovy zásady rovnosti a bratrství zachovávali důsledně a bezvýhradně nejen v jednotě, ale také vždy v životě občanském."

Boje v odborech se odbyly a resoluce plenum přijímá klidně a docela. Vynáší se, že tisk veřejný věci sokolské nevěnuje tolik pozoru jako "sportu" a stížnosti na některé časopisy podobají se našim v Americe jako vejce vejci. Také o insertní části listů se mluví, pak o založení fondu na stavbu tělocvičen, podpoře výstavního odboru a konečně za napjaté pozornosti a mohutného uspokojení mladých i starých, zkušených i těch, co na sjezdu byli poprvé, sněm br. Dr. Scheinerem za skončený prohlášen. Bouře dohlučela, tu a tam ještě některý nespokojenec mluví o klerikálech, že podal se jim prst a oni jistě, že chytí záhy celou ruku. "Budete vidět," a opravdu netrvalo dlouho a pod dojmem usnesení sjezdových klerikální "Čech" se přispíšil. Napsal toto:

— "Kdyby o Sokolstvu platila slova: zásada a důslednost, nemohli by němečtí židé, provokující okázalým němčením, němec. výchovou svých dětí a soustavným a úmyslným poněmčováním českého okolí býti důležitými funkcionáři a výbory jednot sokolských, nemohli by býti funkcionáři a členy Sokola lidé stížení mravním defektem, lidé stížení neřestnými venerickými nemocemi, lidé, kteří odpýkali si již kriminál." —

Tím končím a zdravím všechny Vás. Načrtl jsem, jak bylo lze a připojil slátaninu klerikální jen proto, aby zase až někdo Vám bude doporučovati společnou akci s takovými a podobnými lidmi vzpoměli jste si na tato přímo zběsilá slova "černých".....

VYSVĚTLENÍ.

Bratřím Sokolům nucen jsem oznámiti pro mne nanejvýš nemilou příhodu, že rukopisy, určené pro toto číslo "Sokola" přišly při dopravě nevysvětlitelným způsobem k ztracení. Uvádím to proto, aby nevznikly snad domněnky, že povinnosti své jsem tento měsíc zanedbal.

Na zdar!

Jos. Čermák,
spolupracovník "Sok. Am."

KONKURS.

Tímto vypisuje se konkurs na obsazení místa společného cvičitele pro Těl. Jed. Sokol, Omaha, T. J. Sokol Fügner-Tyrš, So. Omaha, a Sbory Sokolek v Omaha a So. Omaha. Cvičení jsou rozvržena na všechny večery v týdnu a sice: tři v Omaha a tři v So. Omaha. Přihlášky s podáním podmínek a vypsáním kvalifikací podány buďtež na adresu: Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St., Omaha, Neb.

Za Ústř. Výbor Západní Župy,
J. J. Mík, starosta. Oldřich J. Jelen, jednatel.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Veškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" budte zasílány hlavněmu pořadateli za list zodpovědnému.

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION

Předplatné 75 centů ročně 75c per year
Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru A. J. S., aneb ustanovení jednatele zvdělní.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Koupisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídliivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Bratry tajemníky a pokladníky Národní Jed. Sokolské tímto upozorňuji, že jsem se přestěhoval a oznamuji zároveň novou adresu:

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st STREET,
NEW YORK CITY, N. Y.

Dr. J. Scheiner:

MÉ CREDO SOKOLSKÉ.

Od prvé chvíle, kdy mně bylo dopřáno naslouchati výmluvným slovům Dr. Mir. Tyrše o úkolech Sokolstva, kdy jsem se jal uvažovati o názorech jeho o vývoji národa a podmínkách jeho bytí a budoucnosti, zřel jsem v Sokolství obecný prostředek k zachování a uhlášení bytosti naší národní na podkladě fyzické zdatnosti a zdravoti lidu českého, jeho mravní podstatu určující a povznášející. K důsledku tomu dochází Tyrš po hlubokých úvahách o přirozených zákonech, ovládajících vývoj lidstva, o onom železném příkazu přírodním, jenž z cesty smétá vše co je slabé, neuživé a vetché, toliko silným a zdravým tvorům úspěšnou budoucnost vykazuje.

Ten věčný boj o bytí a trvání nelze dle náhledu jeho zastříti a zamluviti žádnými filosofickými úvahami, žádnými nejskvělejšími sny a představami o konečných mravních cílech lidstva, boj ten dlužno stále vésti, k němu se odchovávat, upravovat a pěstiti, nemá-li na konec vše bytí pohřbeno v kruté skutečnosti, jež nezná slitování, ani ohledů, ani milosrdenství.

To platí o jednotlivých tvorech i národech, o těchto tím spíše, čím menšími jsou, čím urputněji jest jim vzdorovati přesile je tísňící a čeliti zlobě na ně naléhající.

Zašly největší, nejslavnější kultury starého i středního věku, zapadly nejkrásnější ideje, pohasla nejskvělejší světla lidské duše, jakmile odpadla přirozená, prvotní, základní

podmínka životnosti jich nositelů, zdravá a silná podstata bytosti tvorové, národové neb plemenné. Umlkli a v zapomenutí zašli velcí filosofové, sřítla se nesmrtelná na pohled díla lidského umění, nejmohutnější výtvoř lidského genia, skácely se nejsilnější instituce, státy i říše, kde podmínky ony netečnosti národů, nedbalostí aneb i přímým jich potíráním odpadly.

Z gigantických těchto obrysů života a rozvoje tvorstva obrací se Dr. Tyrš na poměry naše, na těžké a kruté podmínky, jaké dány jsou pro bytí a trvání našeho národa v tak nepříznivé poměry odkázaného, vrženého jako klín v tělo cizího živlu, drsného, panovačného, hrabivého a bezohledného, s nímž od věků dlužno o nejprostší podmínky existenci stále sváděti boje a napínati všechny tělesné i duševní síly a vynakládati všechny statky.

Plnění úkolu sokolského, jak jej Tyrš takto v hlavě své byl sosoval a v srdci svém nosil vzhledem ku konečnému cíli jeho a daným nám podmínkám nezbytně a bezpodmínečně předpokládá součinnost všeho národa, veškerého lidu našeho, jinak zůstává pouhým pokusem, lépe řečeno krásným preludem. Ani zdatnější úsilí části nepatrné nemůže změnití povšechný výsledek snažení a bojování obecného a zlomek, který by zlomkem napořád zůstal, neměl by tudíž nikterak rozhodnou cenu pro život národní. Neboť zde více nežli kde jinde platí výrok jak hluboký, tak vznešený:

"Co všecken lid nezná, nikdo nezná!

Co lid ještě nedoved, nikdo nedoved!

Co lidem se nestalo, nikým se nestalo!"

Na pravdě té dodnes nic se nezměnilo a nic se ani v budoucnosti nezmění.

I dospívá k závěru: "národ nepočtený jako my a zvláště v těch okolnostech časových a prostorových, v něž postaveni jsme, jen dvojí osud očekávat může, že totiž buď to jsa netečen, musí znenáhla vyhnout, buď, chce-li žít, že dlužno mu činností ráznou a všestrannou nad jiné vyniknout".

A poněvač tu jde o poměr nepřírozený, o nepatrný počet v záplavě přesily hmotné, o nestejně zbraně a nerovný zápas, v němž naše právo, lidskost a důstojnost člověka pohrdlivě se deptá v prach, jest zapotřebí, aby práce té záchranné lid veškerý činně se účastnil. "Zde nemůže ohromná část pouhým obecnstvem zůstat, ale musí z obvodu střídavě na závodisti vstoupit a po jistá léta na něm se tužit."

Bylo sice nadhozeno: "Od dob Tyršových mnoho se již změnilo." — To nemůže nijak platit o tomto kardinálním podkladu poslání našeho — náš zápas, nebezpečí, v jakém se nalézáme, úpornost a zvilost našich odpůřů nijak nepolevily, ba ještě více se sesílily — pravda Tyršova, pravda věčná, již nelze ani zažehnati, ani oddeklamovati, ani zakřiknouti, stojí stále v celé nahotě a drsnosti před námi ohrožující čím dále tím více bytí naše. Příkaz Tyršův volající po obecnosti práce obranné stává se denně zjevnějším a výmluvnějším a může jen tehdy býti náležitě plněn, stane-li se skutkem heslo stále hlásané a volané a přec jen daleko nevyplněné "Co Čech, to Sokol".

* * *

Dalekosáhlý tento hluboký, nejpálčivější potřebou naší národní daný podklad práce sokolské upravuje sám sebou program postupu našeho a podřizuje požadavkům svým všechno naše konání.

"Vše sokolská, jak ke všem stavům a vrstvám se obrací, znamená prozatím tolik, co tělesné a z části i mravní vychování a šlechtění všeho národa českoslovanského, odchování jeho k síle, statečnosti, ušlechtilosti a brannosti zvýšené a tu musí tedy hledět, aby koncem veškerý lid octnul se v okruhu jejím."

Jak povinnosti té dostát? Jedině účinnou péčí a prací na rozšíření snahy sokolské do všech vrstev lidu, šířením poznání její účelnosti a důležitosti a skutečným realizováním

snahy té výchovou na cvičišti i mimo ně. Při tom dlužno počítati se všemi vadami, slabostmi a nedostatky našeho lidu, spočívajícími v jeho rodových vlastnostech, starých tradicích, dosavadním vychování a pod.

Vždyť práce výchovná právě spočívá na vyhledávání nedostatků těch, jich odstraňování a nahrazování novými správnými poznatky a vědomostmi. Bylo by nejosudnější chybou a zmatkem, lidi pro slabosti odsuzovat a zanedbáváním jich ponechávat je v stavu, v jakém v okolnostech daných se ocitli a v němž vyrostli neb dokonce v lidech těch šířiti a siliti odpor a předsudky proti poslání našemu.

Nás vésti musí láska k lidu našemu, tak, jak žije a roste, jak mysl jeho, povahu a názory utvářily poměry kol něho se vyvíjejí.

Na nás jest abychom upřímnou snahou, příkladem, vlastním poučováním a přesvědčováním, tedy opravdovou vážnou výchovou hleděli získati jej snahám svým a tím i práci pro vlastní jeho blaho a budoucnost.

Otevřeme brány tělocvičen svých všemu lidu bez rozdílu, at' v nich se učí poznávati dobré a mravné a rozeznávati pravdu od nepravdy, k čemuž neměl dosud příležitosti ani dosti síly a vyspělosti duševní. Zde konejte velké dílo bratrství, nevyhánějte ty, kteří z důvodů ponejvíce mimo ně, mimo síly jich stojících nedospěli dosud k názorům, k nimž vy, vzděláním a zkušenostmi jste dospěli — v tom leží pravá cena lidskosti v tom leží význam duševní demokracie, jež negramotného nepokládá horšího sebe, ale naopak tím více přispění jeho a poučení potřebnějšího.

Vždyť vše to, co podnikáme, nekonáme přec pro sebe, pro vyhovění svým osobním potřebám, ale pro národ, pro jeho blaho a povznesení, nikdo nemá práva, s důrazem to tvrdím a nepřestanu hlásat, druhého vylučovat z okruhu věci sokolské, kdo není jemu duchem rovným anebo kdo jest poměry skutečnými nucen podřizovati se řádům a zavedením, kterým opřít se není s to.

Čím ubožejší, čím slabší, čím nevědomější kdo, tím více potřebuje péče naší a pozornosti — odmítáním a opovrhováním nikdo dosud nebyl věci získán a o prospěšnosti její přesvědčen. Zřízení naše, má-li úkolu svému shora zmíněnému dostáti, nesmí se aristokraticky uzavírat v kasty kulturními vymoženostmi se homocími, ale má otvírat srdce své a náruč všem těm, kdož pozadu zůstali.

Musíme si jasně uvědomiti, zdali chceme zůstat při původním úkolu svém, na vývoji tělesné zdatnosti národa za účelem zachování jeho a utvrzení svérázného bytí jeho pracujícím, či chceme-li se státi toliko skupinou určitého zbarvení pokrokových lidí, zlomkem v národě určité idey propagujícím? Jest to ovšem práce rovněž záslužná a potřebná, ale svádí nás z vytknuté prvotní dráhy na úzkou pobočnou kolej, na které již jiné zvláštní spolky a skupiny pracují. Kde tu zůstává vliv náš na ostatní vrstvy národa ve směru původně vytčeném, kde tu zůstává prvotní význam věci jako obecného prostředku vychovávajícího k zvýšení zdravoti a statnosti národní směřujícího? Co možno v úzkém tomto rámci prováděti na obrovitém, účasti všeho národa vyžadujícím úkolu zachování bytosti naší národní?

Zde patrně se zaměřuje výsledný, vrcholový účinek kulturní snahy naší s nutnou představou pro jeho dostižení. Naše tělocvičny, naše jednoty mají býti školou obecnou, lidovou a nikoliv jen akademií, mají býti útočištěm všeho lidu vzdělání tělesného i mravního, kdež s radostí a ochotně všechny nabyté již zkušenosti a znalosti mají býti sdělovány a na jiné přenášeny. Jen tak lze vzdělávat, jen tak lze odstraňovati neporozumění, potlačovati předsudky a klamně názory, jen tak lze vštěpovati poznání pravdy a povznášeti vědomí.

Ovšem, jsou hranice, kde třeba dobré od nedobrého rozlišovati, kde třeba pozorně postupovati ba i škodného vlivu odporem se varovati, aby věc sama pohromu nevzala.

To platí o živlech pravdě a vědomě snaze naší nepřátelských, v zlém úmyslu proti ní se stavícím, aneb v základě již nemravně smýšlejících. Tam nutno očist'ovati vředy a vymýť'ovati nákazu, nepřijímati a ze středu svého vylučovati zjevy protichůdné, konečnému cíli snahy naší v cestu se stavící. Tu nutno ale vždy rozlišovati osoby od celých stran, posuzovati pohnůtky jich myšlení a jednání i celé prostředí, v nichž žijí a z něhož vyrostli. Vezměme na př. v úvahu otázku klerikalismu, o níž na valném sjezdu našem bylo jednáno. Právem ohradil se zajisté sjezd proti zneužívání náboženského přesvědčení na prospěch strannických, stavovských zájmů, právem ohradil se proti budování nové organizace tělocvičných spolků klerikálních účely naše křijících, právem zajisté mohl žádati, aby osoby vědomě a s úmyslem předem již stanoveným snahy ty podněcující nebyly za členy jednot našich přijímány, ale dle soudu mého nebylo by správně vymýtit v jednot našich šmahem všechny, kdož jsou příslušníky nějakých klerikálních spolků a stran, neboť členství to jest u jednotlivých osob různými pohnůtkami diktováno. Vždyť u převážné většiny jsou to ohledy rodinné, společenské, materiální, u některých názory politické, oekonomické, u mnohých i pravdivé přesvědčení vnitřní, pevná víra v kázaná dogmata, u jiných nevědomost nedostatek soudu a p. Ti všichni že nepatří do našich řad? Ti všichni že mají na dobro uvážniti v rukách našich odpůrců a slyšeti jen slova mrzkých klevet, spílání a tupení, jak dnes jest na denním pořádku? Ti všichni, že mají býti odchováni jen v nepřátelství a zášti proti dobré, vznešené věci naší?

Kde počíná klerikalismus? Kde leží hranice toho, co lze při dnešních výkonech náboženských schvalovati a co nikoliv? Vždyť na konec klerikalismu slouží vědomě každý, kdo nevěří a přece zůstává ve svazku náboženském, at' toho či onoho vyznání, neboť svazky ty více méně všechny jsou a vždy byly nástrojem hierarchie. Ohledy a poměry hrají tu ovšem opět nejvýznamnější úlohu zabráňující volnému projevu přesvědčení, jsou-li však v případě tomto omluvou, nutno je uvažovati a nepřehlížeti i všude jinde.

Slyším často okázalá ohrazení, vytýkající rozdíl mezi klerikalismem a náboženstvím. Co tu pokrytectví! Jen uvažujte, k jakým důsledkům byste došli, kdybyste chtěli analyzovat to "náboženství" četných našich lidí! Běda povídat! Proto třeba v zásadních projevech opatrnosti. Kdo kámen zdviháš po jiném, především sobě buď soudcem stejně přísným.

Nechci se déle obíratí touto, svědomí většiny uvědomělých lidí dnešních tak choulostivě se dotýkající otázkou; zmínil jsem se o ní jen proto, abych objasnil své stanovisko na valném sjezdu zaujaté a abych odvětil těm, kdož v mých slovech za každou cenu chtějí viděti kompromisování s klerikalismem. Jaké to nepochopení!

Jsem především Sokolem!

Věřím pevně a nezměnitelně v mravní cenu a sílu věci sokolské, zřím v ní bezpečný zdroj naší životnosti a úpornosti v těžkém zápasu o naši jsoucnost, jsem přesvědčen, že ona, byť by snad volnějším krokem, ale bezpečně zabere a upevní celou dosud nespracovanou půdu českou, nebude-li v pochodů svém zadržována a poutána podřadnými zájmy, na něž jednou také řada dojde. Napřed ale zaberme a bezpečně obsadíme všechny první mety, všechny první posice, vybíhání z řady může celkový postup na dlouho zdržeti a znesnadniti. "Ve věci sokolské záleží na tom, aby co možná největší počet účastníků pro spolky naše byl získán, jinak by vliv nad tělesnou a mravní povahu národa našeho nepostřežný zůstal. Z toho pak jde, že z věci sokolské všechno vyloučiti třeba, čím by okruh přitažlivosti její zbytečně se zužoval."

"Ač sobě tudíž co nejrozhodněji přejeme i práti musíme, aby skutečné politické strany u nás povstaly i aby stra-

ny tyto zásady, nikoliv však osobní sváry svoje na kolbišti veřejnosti přímo a otevřeným hledím proti sobě stavěly, tož přece bychom se vždy co nejrozhodněji proti tomu vysloviti museli, aby jednoty sokolské co takové k té neb oné straně se přidávaly a tím stranu druhou od sebe odpuzovaly."

"Podobnou zdrženlivost i ve věcech konfesionálních a všech jiných otázkách podobných za jedině přiměřenou máme. I ačkoliv tedy za právo, ba za povinnost každého jednotlivce pokládáme, aby k radikální neb konservativní straně přistoupil, aby ku katolicismu, neb protestantismu bezvýhradně se hlásil, aneb nesrovnával-li se to ani ono s plným přesvědčením jeho, aby ze všeho svazku církevního poctivě vystoupil; tož přece nemyslíme, aby spolky naše v tom neb onom směru jakkoli demonstrovaly. Naše věc není pro strany, nýbrž pro národ veškerý, nepodléhá změně jako náhledy politické a náboženské, alebrž jest věčně pravdivá a stojí v tom smyslu povzneseně nad spory dočasnými."

Tak pravil Tyrš, a pravda jeho dnes stejně platná, stejně vznešená a stejně velebná:

"Národ, národ nade vše!" Pryč s nenávisť, přimkněme jej láskou v pravdě bratrskou ku své hrudi, vyhledejme si jej i v přítmi a bídě, a snažme se vlít nových sil v jeho ústrojí, aby utužen na těle a duchu mohl spěti na výsluní pravdy a sám setřásti černé příznaky na skráně jeho se upínající. Na zdar!

V Praze, 1. prosince 1910.

Václav Hořica:

VEŘEJNÉ SOKOLA CLEVELAND, O.

V neděli, dne 8. ledna, jako obyčejně, podávalo veškeré cvičenstvo Sokola Cleveland účet své celoroční práce.

Za zvuku hudby nastoupilo 16 žáků, vedením br. Levýho, ku cvičení prostným. Po jednoduchém nástupu provedli rozstup a přešli 4 oddíly 8dobých cvičení, které bylo dosti přiměřeným. Provedení bylo dosti dobré, ačkoliv postrádalo ráznosti. Po nich následovaly žačky, vedením br. Šlapáka, počtem 27; krátkým rejem nastoupily ku cvičení šotyše. Cvičení tato sestavením činila pěkný dojem, provedení bylo dobré, pouze ukončení I. oddílu bylo pochybené.

Dále předvádí br. Jílek 42 hochů, do 14 let, ku cvičení s činkami. Těchto čtvero oddílů se velice zamlouvalo, zvláště oddíl třetí, svojí rázností a provedením.

Dvacet Sokolek, s br. Šlapákem v čele, týmže nástupem jako žačky (což bych přistě neodporučoval) připravily se ku cvičení mazurky ve 3 oddílech. Prvý a druhý oddíl zhatila, jako obyčejně, nešťastná hudba, ač br. cvičitel bez viny zde není. Bez řádné zkoušky s hudbou se nemá žádné cvičení prováděti vůbec. Oddíl třetí oddělil předešlé, dokázav, že Sokolky se eviky těmi náležitě byly seznámeny.

Pěkným rejem, vedením br. Jílka, do rozstupu přišlo 25 členů na prostná. Prvý oddíl proveden byl dobře, v druhém nalézaly se postoje a pohyby ze šermu. Body některých boreců byly vedeny příliš vysoko, což ovšem si odporuje. V třetím oddílu vyskytovaly se pohyby rohovnické, při nichž byl pochyben kop spodní, prováděný špičkou nohy. Čtvrtý oddíl nejlépe působil na diváka a provedení jeho bylo asi nejlepší. Žactvo po prostných seskupilo se ku hrám, jež vyloudily často bouřlivý smích obecnstva. Po té ubíralo se členstvo na nářadí; první družstvo ku hrazdě, druhé ku bradlům. Ukázky eviků nářadových byly pěkné, ačkoliv hrazda měla více býti přístupna slabším cvičencům. Držení těla některých skvělé zrovna nebylo. Posléze nastoupilo veškeré členstvo dvěma zástupovými proudy ku dvěma koním na šíř. Tímto byl podán obecnstvu postup eviků na tomto nářadí. Zakončilo se skupinou za pomoci dvou koní na šíř. Br. Bernreiter ukončil řečí cvičení za přítomnosti všeho cvičičského členstva. Úspěch celého cvičení byl dobrým, však v dodatek musím uvést několik nepřístojností. Cvičiště, pokud možno, má

býti stále oživeno; přestávky mezi jednotlivými čísly mají co možná býti nejkratší, delší přestávka, kde hudebníci se dívají na obecnstvo, nikdy dobře nepůsobí. Na příště měli by se někteří cvičenci vystříhati veškerých poznámek, čímž se podceňuje cvičitel.

Tonda Čermák:

VEŘEJNÉ SOKOLA NOVÁ VLAST V CLEVELANDU, O.

Odbývalo se dne 8. ledna. Po proslovu starosty J. Hejny staví se 16 chlapců ku prostným. Provedli 4 oddíly prostných vhodné i vzestupné sestavy — celkem zdařile. Nejlépe proveden oddíl III., jehož sestava nejlépe působila.

Číslem II. byly Sokolky, počtem desíti, s praporečky. Všecky 4 oddíly byly provedeny pěkně a hbitě, nejlépe oddíl II.

19 Sokolů, vesměs statných mladíků, nastupuje ku prostným, rozvrhnutých na čtvero oddílů. Oddíl I. byl proveden znamenitě; II. v zápětí pokazila hudba. Páni hudebníci spustili totiž něco docela jiného, nežli kýžený doprovod. Dalšími oddíly odděleno vše, zejména oddílem III., který ostal tím nejlepším.

Hry hochů těšily se přízni obecnstva.

S jedním střídáním přečvičeno nářadí a to tímto pořadem: I. družstvo: bradla — hrazda; II. družstvo: hrazda — kůň na šíř s madly; III. družstvo: kůň na šíř s madly — bradla. I. družstvo cvičilo pěkně na bradlech i zakončilo krásnou skupinou; hrazda vykazovala se menším úspěchem. Sestavy tu byly velmi pěkné, značně však nesnadné. Pěknou ukázkou v držení těla podalo II. družstvo na koni na šíř s madly. — Po uklizení nářadí zaujímá postavení 10 Sokolek ku cvičení s tyčemi, spojené s mazurkovými kroky, při stejném tempu. Provedením byl jeden oddíl lepší druhého. Po odchodu Sokolek provedl cvičitelský sbor ukázkou cvičení prostných, bez počítání, bez hudby, a to tak pěkně, že něco podobného se zřídka kdy uvidí a naskytne vůbec. Jest to zároveň důkaz, že jiná provádění prostných můžeme žádati na cvičencích vyspělých, nežli na začátečnících, ač mnohý cvičitel rozdíl nečiní.

Hra členstva, házená pytlíkem, vyvolala často bouřlivý smích — zvláště, když některý živý pytel spadl na zem.

Vedoucím při veškerém cvičení byl br. Vác. Přech.

Celkem podáno tu pěkné vysvědčení vyspělosti boreců. Nejpěknější ale ze všeho byla kázeň, zvláště chlapců, příkladná. Cvičení v celku po stránce cvičitele i cvičenců bylo tedy jen zdařilé.

PROSTNÁ CVIČENÍ ČLENSTVA

stanovená pro veřejné cvičení Střední Župy v Cedar Rapids, Iowa.

Časomíra 1, 2, 3, 4. — Ruch mírný.

Základní postoj: Stoj spatný, připažit ruce v pěst.

Cvičí se na obě strany — dle hudby ze sletu v Chicagu 1909. — Poloha palcová všude, kde není zvlášť vytknuto.

I.

1. a) Upažit.
b) vzpažit;
c—d) výdrž.
2. a) Stoj výkročný l. v před — zapazit;
b) půlobrat v pr. do stoje úkročného — přepazit na levo;
c—d) výdrž.
3. a) Horním obloukem vzpažit;
b) odhyb v l. ve výpad v l. stranou — l. ohne upažmo — pr. upaží;
c—d) výdrž.
4. a) Náponem l. nohy odhyb v pr. ve výpad v pr. stranou, pr. ohne upažmo — l. upaží;

- b) náponem pr. nohy ve stoj úkročný — upažit;
- c) přísunem l. ku pr. stoj spatný — připažit;
- d) výdrž.

Poznámky: Stoj výkročný (2. a) proveden bud' nohou napjatou (obě nohy stojí plnou šlápí na zemi). Půlobrat (2. b.) děje se na patou v předpažení **nesmí být ruka položena na prsou**. Horním obloukem (3. a.) vzpažíme, předpaž. na pr., připažit, předpaž. na l. a vzpažit, to bud' provedeno rychle. (3. b.) l. noha bud' v odhyb rázně ohnuta, taktéž l. ruka a i pr. rázně přejdou na svá místa, hled sleduje **vždy** upaženou paži.

II.

1. a) Upažením vzpažit — přednožit v pr.
b) podpor v dřepmo zánožmo pr.;
c—d) výdrž.
2. a) Půlobrat. v pr. odhybem do výpadu v pr. stranou — pr. horním obloukem upaží — l. ohne upažmo;
b) Půlobrat. v l. náponem pr. nohy stoj zánožný v pr. — l. ruka předpaží na horu pr. zapaží;
c—d) výdrž.
3. a) Předkrokem v pr. ve výpad pr. v před — pr. horním obloukem předpaží nahoru — l. obloukem dolů zapaží;
b) celý obr. v l. v klek pr. — l. ruka kryt vrchní poloha hřbetní — pr. ohne zapažmo;
c—d) výdrž.
4. a) Vzpřím ve stoj zánožný v pr. — upažit pol. hřbetní;
b) Přisunem pr. ku l. stoj spatný — připažit;
c—d) výdrž.

Poznámky: 1. a.) Provádíme napjatýma pažema, nohu, která přednožuje jest as na 1 stopu od země špička odehnuta dolů. (1. b.) v druhé době zanožíme pr. ohneme silně l. nohu a předpažíce opřeme se rukama o napjatých paží o zem před špičkou l. nohy v šířce ramen trup i hlava tvoří jednu přímkou s pr. nohou (ne tedy vysazeně). V době 2. a.) odrazem l. nohy a současně pažema od zemi s půlobrat. v pr. přejdem do výpadu v pr. stranou pr. ruka vzpažením upaží. (2. b.) ramena musí směřovat v tu stranu rovnoběžně, na kterou stranu byl konán obrat, pohyby paží nesmí ramena a i tr p zkřivit. V době (3. a.) paže se pohybují stejně, jen že jedna jde napřed a druhá nazad, při výpadu stojíme na obou šlápích. (3. b.) **při dokončení obratu** ihned doklekáme na pr. koleno, při čemž nohy z místa se nehýbou, kříž v kleku prohnutý, hlava vztýčená, u krytu vrchního nachází se paže ve výši hlavy v před.

III.

1. a) Výpon — předpažením vzpažit;
b) v dřep — upažením předpažit dolů do vnitř;
c—d) výdrž.
2. a) Poskokem stoj rozkročný — upažit na horu (vzpažit zevnitř);
b) Půlobrat v l. na patách do stoje zákročného v pr. — skřít zapažmo;
c—d) výdrž.
3. a) Přisun pr. ku l. stoj spatný — trčít do vzpažení;
b) předklon vahorovný—upažit (poloha malíková);
c—d) výdrž.
4. a) Vzpřím — oblouky dovnitř vzpažit;
b) upažením — připažit;
c—d) výdrž.

Poznámky: V době (1. b.) dřep jest hodně hluboký, kříž prohnut, hlava vzhůru, paže jsou přes sebe křížem pr. nad levou a neleží na tělu. (2. a.) rychlým odrazem nohou je napneme a vydržíme ve stoji rozkročném as 2 stopy velkým ne zpět po doskoku padat do kolen. (3. b.) neohýbat nohy a pozor na paže, musí být rovné, hlava v jedné přímce

s trupem. (4. a.) oblouky dovnitř — připažit, předpaž. dolů dovnitř až do vzpažení.

IV.

1. a) Střeh v l. v před;
b) první doba posunu — pr. náprah na sot vrchní;
c) výpad l. v před — pr. sot vrchní l. předpaží nahoru obě paže, poloha dlanní;
d) výdrž.
2. a) Půlobr. v pr. v podpor dřepmo únožmo l. pr. ruka horním obloukem, levá kryt vrchní (hled sleduje l. ruku);
b) Půlobr. v pr. v podpor ležmo za rukama;
c—d) výdrž.
3. a) Podpor v dřepmo, ruce se dotýkají zemi;
b) vzpřím, výpad pr. v zad, upažením ohnout upažmo;
c—d) výdrž.
4. a) Kop spodní, pravou zapažit;
b) přinožit pr., ku levé připažit;
c—d) výdrž.

Poznámky. 1. a) Na střeh přecházíme tím, že se obrácíme $\frac{1}{4}$ -obratem na opácnou stranu, než jak bylo veleno; tedy: střeh v l. před. děláme $\frac{1}{4}$ obr. v pr. (na pr. patě pomocí l. špičky). V postavení tomto nyní l. noha ukazuje, kde chce být. Nyní šinem l. nohu v před tak, aby obě paže byly na stejné čáře. Obě nohy jsou ohnuty tak, že holeň levé nohy stojí na podlaze kolmo, pravá ohnuta jest tak, že koleno téže nohy jest kolmo nad stejnojmennou špičkou. V témž okamžiku přecházíme i pažema na střeh tak, že zvedneme levou paži v před, jest mírně ohnuta, pěst' ve výši brady, v poloze dlanní, pravé předloktí kryje trup ze předu tak, že pěst' jest u levého prsu v poloze hřbetní. Trup jest vztýčený, prsa celou šířkou ku předu směřují. (1. b) Vzpřím, pr. noha stoj předkročný, obě nohy napjaté, pata pr. nohy se nachází před špičkou levé nohy, chodidlo zevnitř obrácené, pr. ruka skřít zapažmo—náprah na sot vrchní, poloha dlanní, levá výdrž. — (1. c) Velký výpad, pr. paže trčí do předpažení nahoru—sot vrchní, levá se k ní připojí, obě mají polohu dlanní. — (2. a) Noha v uonožení, trup, hlava v jedné přímce, pr. se dotýká zemi, l. poloha hřbetní jak v sestavě II. — (2. b) Odrazem a zanožením pr. nohy pr. se připojí k levé, nohy u sebe, kříž prohnut, hlava vzhůru. — (3. b) Pravá noha v zadu ohnuta tak jak výpadu v před, paže upaží a ihned ohnout upažmo, ruce otevřené založit na šiji. — (4. a) Cílem tohoto kopu jest holeň soka, přenesem tedy celou tíži těla na nohu l., pravou pak šinem těsně nad zemi mimo vnitřní stranu l. nohy ku předu, kopeme patou, nikdy ne špičkou, takže je chodidla prsty zevnitř obrácené, paže pak rychle zapaží, mírný záklon.

Jelikož mi byl svěřen úkol župního náčelníka, zde jsem takřka ještě cizí, zdejších poměrů ještě dobře neznalý, přec sobě troufám a pouštím se s chutí do toho na pohled pěkného jablka a doufám, že s pomocí bří. podnáčelníků této věci snad neškodíme, ačkoliv snad bude cvičení letos hojně navštívené (ovšem cvičenci). To proto, že již dnes se někteří bří. nemohou dočast prostných. Jen aby ten oheň neuhasl a přál bych sám sobě, aby to bylo největší župní cvičení. Pravím župní cvičení — co jest to? Zdařený slet, tot' znamená radost v celé Župě, probuzení odvahy a chuti po sletu ještě zdařilejším. Nuže, jak docílíme zdaru?! Jest to příprava! Příprava pečlivá. Osud cvičení nerozhoduje se v den, kdy se koná, ten jest již rozhodnut v přípravách, dle toho jak byly pilně a účelně provedeny. Je-li vše dobře připraveno, nacvičeno, úlohy rozděleny členstvu i cvičitelstvu, vše, co se dítí má, v čas oznámeno, pak jest cvičení radostnou slavností, pak jest hračkou, pak není zmatků, ani zoufalství nad nezdařenými nástupy a prostnými a všech těch nesčetných nesnází, které

vlekou za sebou místo radosti jen zklamání a rozmrzelost.

Proto bři. náčelníci, cvičitelé hled'te mi zaslat aspoň částečně přihlášky jak na závody, tak na veřejné cvičení.

Prostná, jelikož jsou vrcholem cvičení, přimlouval bych se, byste řádně pilovali, složil jsem také sestavy lehké a bude-li kdo z bři. potřebovat vysvětlení, necht' se přihlásí.

Jelikož nebylo mi možno sestavit také cvičení Ž. O. celé, zasílám jen jednu sestavu, aby snad se nezahálelo. V březnovém čísle přinesu další a některé hlavní pokyny.

Se sokolským pozdravem

Rudolf Stýblo,

náčelník Župy Střední.

1346 W. 20th St., Chicago, Ill.

CVIČENÍ SE ŠVIHADLY (KRÁTKÝMI) ŽEN. ODBORŮ.

Pro veřejné cvičení Župy Střední v Cedar Rapids, Ia.

Časomíra: 1,16.

Ruch: střední.

Základní postavení: stoj spatný, ruce v bok (švihadlo obloukem nad hlavou.) Cvičí se na obě strany dle taktu 2/4 (polka) 1 pohyb=1 taktu.

I.

1. a) Upažit, b) výdrž.
2. Vzpaž. dovnitř, b) výdrž.
3. a) Upaž., b) výdrž.
4. a) Ruce v bok, b) výdrž.
5. a) Stoj úkročný v l., upažit.
b) výdrž.
6. a) Pr. stoj zánožný dovnitř, podřep, l. výdrž v upažení, pr. ohne před tělem.
b) výdrž.
7. a) Pr. stoj úkročný, vzpřím — upažit.
b) výdrž.
8. a) levá stoj zánožný dovnitř, podřep — pr. výdrž v upažení, l. ohne před tělem.
b) výdrž.
9. a) stoj úkročný v l. upažit.
b) výdrž.
10. a) 1/2 obr. v l. na patách do stoje zákročného v pr. — výdrž v upažení.
b) výdrž.
11. a) Vzpažit dovnitř — záklon.
b) výdrž.
12. a) Předklon předpaž. dolů dovnitř.
b) výdrž.
13. a) Záklon — vzpažit dovnitř.
b) výdrž.
14. a) Vzpřím — upažit.
b) výdrž.
15. a) Předklonem v pr. 1/2 obr. v l. do stoje úkročného pr. — výdrž v upažení.
16. a) Přisun pr. ku l. stoj spatný, ruce v bok.

Poznámky. Cvičí se 1 dokola v l. 32. taktů, — 1 dokola v pr. 32 taktů a 2krát proti sobě=dojice začínají dovnitř, celkem 128 taktů polky. V době (6, a) pravá ruka se nachází u levého ramene. (8, a) totéž levá ruka. Vzpažit dovnitř, předpažit dolů dovnitř=ruce křížem.

Rudolf Stýblo.

PROSTNÁ CVIČENÍ PRO ZÁVODY ŽUPY JIŽNÍ V ROCE 1911 V ENNIS, TEXAS.

Základní postavení: Stoj spatný, připážit (ruce v pěst'). Časomíra: 1, 2, 3, 4. Každý oddíl Skrát.

I.

1. a) Stoj skřížný v pravo před, skrčit zapažmo dovnitř; b) výdrž; c) výpad v pravou stranu, předpažit na pravo, pol. pale.; d) výdrž.

2. a) 1—2 obr. v pravou stranu, (na patách) upažit rozpažením; b) výdrž; c) přechod výponem pravé, v stoj zákročný, předpažit; d) výdrž.
3. a) 1—2 obr. v pravou stranu, (na patách stoj úkročný, předpažit; b) výdrž; c) podpor dřepmo; d) výdrž.
4. a) 1—2 v pravou stranu, klek v prv., vzpažit (pr. ruka dolenním obl., levá nejkratší cestou); b) výdrž; c) vztyk do stoje spatného s 1—2 obr. v pravo, připáž oblouk. v levo; d) výdrž.

II.

1. a) Přednožit v pr. (až do vodorovné polohy, předpažit; b) podpor dřepmo zánožmo v pr. (ruce ve stejné čáře se špičkou, levá noha stojí na špičce, kříž prohnutý); c) 1—2 obr. v pravou stranu, na výpad v pravo, upažit (pravá spodním obl.); d) výdrž.
2. a) Přinožit pravou, ruce v bok; b) stoj zánožný v pr., levou předpaž v před vzhůru, prv. zapaž; c) celý obrat (na l. patě, na pr. špičce), v stoj předkročný v pr., levá do předpažení dolním obl., pravá nejkratší cestou k náprahu na rub vnější (za krk); d) výdrž.
3. a) Změň ve výpad v pr. (pokřčením pr., napnutím l.), rub vnější pravou, paže zastaví v předpažení vzhůru, levou pokrě zápažmo; b) pravou pokrě zápažmo; c) trčít v před vzhůru (obě); d) výdrž.
4. a) Přechod pr. výponem v stoj zákročný v pravo, zapaž; b) 1—2 obr. v pravo v stoj úkroč. upaž (nejkratší cestou); c) pr. přinož potleskem; d) výdrž.

III.

1. a) Vznos pravonož, ruce v bok; b) kop v před dolů v pr., vzpaž trč. vzhůru; c, d) výdrž.
1. a) Pr. na přechod bez dotyku, na výpad v pravo v zad, oblouky dovnitř; b) celý obrat na špičkách v pr., v únik v levo, (spodním obl. předpaž dolů, (hlava vzhůru); c) přechod v stoj zákročný v pravo (výponem), zapaž; d) výdrž.
3. a) 1—2 obr. v pr., výpad v pravo, pokrě zapaž. dovnitř; b) stoj rozkročný (vzpřimením pr. nohy) upaž; c) stoj přednožný v levo, předpaž; d) výdrž (obrat děje se na špičce pr. a l. patě).
4. a) 1—2 obr. v pravo, (děje se jako 3. a) předpaž v levo; b) vznos levonož, vzpažit, (pr. dol., l. nejkratší cestou); c) přinož a připáž upažením; d) výdrž.

IV.

1. a) Stoj předkročný v pravo, pokrě zapažmo; b) krok v před levou; c) celý obrat v pravo (na špičkách); d) výdrž.
2. a) Kop spodní levou; b) stěh v levo v před (stěh činíme, když l. klesá z kopu k zemi a hned místo zaujme, tedy stěh v levo v před); c) rub pravou na a zpět (co nejrychleji možno).
3. a) Trčít v před vzhůru (obě), výpad v pravo v před; b) změň stěh v levo; c) posun pravé ve výpon; d) výdrž.
4. a) Stěh v levo v před (samou cestou zpět, jako jsme ve výpon přišli); b) celý obr. v pravo, v stoj zánožný levou, vzpažit (nejkratší cestou); c) přinož a připáž (s potleskem).

F. Chuděj, t. č. společný cvičitel.

— Župa Západní vypisuje konkurs na společného cvičitele pro Omahu a South Omahu, jakž na jiném místě najdete, kdežto cvičitelský kurs, ač posluchačů přihlásil se počet velice hojný, musel býti odročen prozatím pro nedostatek sil učitelských. Doufejme však, že vše nikterak neusne a kurs, že pořádan bude co nevidět.

Z NAŠICH KRUHŮ.

A sivý Sokol znovu svažtil čelo, starý jeho spár, ostrý a břitký se zachvěl a hrdě vypnutá jeho šíj ptáka bystrého, utuženého, pŕtkou mnohou prošlého, jakoby se naklonila. Dokonal druh jeho písmák prvního řádu, přítel věci sokolské a český člověk, jenž v řadách našich sotva nahraditi se dá. Volný a svobodomyslný vždy stál po boku našem, nabádal i posuzoval a břitké jeho péro slovem vázaným nad jiné vynikající i mnohou bylo nám radou. Dnes již odešel

ALOIS JANDA

redaktor "Svobodné Školy", veliký básník náš a přispívatel do mnohých časopisů svobodomyslných. Práce jeho však tu po něm zůstává, jako ta jeho rodina. Nezapomeňmež prvé, rozšiřujeme ty skvostné myšlenky volné Jandovy, jako nezapomeňmež jeho pozůstalých. Těm naše soustrast a s tím celkem naším i nás jímá žal . . .

Hlídky domácí.

— Jednoty, které by chtěly ozdobiti spolkové místnosti své a Sokolny pěkným a velice umělecky provedeným obrazem jak "Havlíček loučí se se svou rodinou", mohou dopsat jen na obě. R. Bohunka, 1835 Blue Island ave., Chicago, Ill., a objednat na pouhých 80 centů. Jest dílo Jos. Matthausera a působí velice. Jest zvláště časové, protože v Chicagu jak známo letos dojde již k odhalení pomníku tohoto mučedníka brixenského, v tammím Douglas parku a socha z bronzu shotovená podle modelu Kutné Hory již v Chicagu se nalezá, co zatím přípravy ku velikým slavnostem jsou již v plném proudu.

— Ředitelství Umělecké družiny M. Procházkové-Malé oznamuje nám z Čech, že zamýšlí podniknouti uměleckou cestu po osadách našich. Družina má prý zásobu novinek a repertoír sestaven bude jen z prací původních, s věrnou výpravou.

— Máme pevně za to, že ačkoliv do této doby co toto píšeme, nedostalo se nám podrobnějších zpráv a pozvání vůbec, bude naše N. J. S. u příležitosti slavného odhalení pomníku Karla Havlíčka v Douglas parku v Chicagu čestně zastoupena. V příští schůzi Župy Střední doufáme, že o věci se bude jednati a jestli do té doby dojdou nějaké úřední zprávy jsme skoro jisti, že jmenování budou zástupci do dotyčného družstva v Chicagu. Zástupci, již měli by náležitě zkušenosti pořadatelské z posledního našeho sletu, mohli by tu doista hodně prospěti a pak podávati zprávy listu našemu přímo. Až dosud žel museli jsme vše co se týkalo tohoto podniku vybíratí odjinud, třeba list náš, orgán N. J. S. rozhodně měl vliv na nejsilnější šiky sokolské v Chicagu. Připomínáme jen tak mimochodem.

— Časopis "Texan", jenž v době poslední hodně všimá si věcí sokolských a svou vlastní má rubriku, píše již od nynějška o příštích závodech Župy Jižní. Prostná pro toto vystoupení našich na Jihu najdete na jiném místě. A ještě jedna potěšitelná zprávička téhož listu: "C. H. Bezdek, učitel tělocviku v universitě státu Arkansas, zamýšlí svolat konferenci povolanych ze států Arkansas, Oklahoma a Texas, aby se tělocvik na školách zmodernisoval odhozením surových a těla neprospěšných her a nahradil tělocvikem soustavným a postupným."

— Konečně opět jednou náš Cleveland, Župa Severo-Východní, předchází dobrým příkladem a naši dali se do práce, jež jen všem jest ku etí. Byli tu: Sokol Čech, T. J. S. Cleveland a T. J. S. Nová Vlast. Bylo v dotyčné

Župě usneseno uspořádati ve prospěch Ústřední Matice Škol-ské v Čechách společné veřejné všech jednot tamních ná-le-žejších k naší N. J. S. a sice v siní Národní na Broadway, v neděli, dne 5. února o druhé hodině odpolední. Pořad po stránce technické rozdělen na tři díly a vykazoval mnohá čísla na jejich rozbor odborný do čísla příštího jen se těšíme. Český Cleveland však žel zůstal doma, navzdor tomu, že účel byl tak šlechtitným. Sokolové nejen, že evičili, ale platili si vstupné, a rodiny jejich též.

— Úřední orgán Britské Národní Společnosti pro tělesnou výchovu, "Physical Education", list nemalé váhy odborné jakž vede jej Eugene Sully, veliký přítel Sokolstva českého, v Londýně má v posledním čísle velice pěknou zmínku o našem "Sokolu Americkém". Konstatujeme pouze, aby se neřeklo, že překladem doslovným chceme se snad nějak chlubit. Nám však zadostiučiněním, že i my odtud pronikáme, stavíce se po bok listů odborných, sokolských pak zvláště. Dnes list náš těší se pozornosti zasluženě a číslo lednové vzbudilo hlavně v Čechách pozornost obsahem svým i úpravou a hlavně částí technickou. Také toto číslo věnované připravám k zápolu v Župě Střední mělo by se z mnohých důvodů hojně číst a rozšířit.

DOPISY.

New York, 30. prosince.

Šťastný a veselý nový rok přeju všem Sokolům a Sokolkám. Pracujme nadále pro to naše spojení. Doufám, že v novém roce bude vše skončeno, a pak můžeme ukázati cizincům naši sílu úplně.

Jednota naše pořádala dne 11. prosince veřejné členstva. Pěkným cvičení bylo a vše se líbilo. Ale mně se něco nezamlouvalo. Na programu byly též Sokolky z Astoria, a na místo jména Ant. Jahody, bylo tištěno tu jiné jméno. Jak pak asi muselo být br. Jahodovi, vida na své práci jiné jméno. Br. Jahoda naevičil, ale někdo ve výboru tiskovém náhodou změnil. Podruhé dejme pozor na také chyby.

První číslo na programu bylo hudební, řízením kapelníka Sok. Turka. Druhé číslo byl proslov starosty L. C. Franka. Sokolové, Sokolky a čekatelé stáli v řadách před jevištěm, když starosta Frank mluvil. Krásnou řeč měl, a pamatují si tato slova: "Jen v zdravém těle je červená krev!" Vím, že tato slova dojala některé čekatele, neboť mne sami řekli, že budou "dřít". Řeč starosty byla odměněna bouřlivým potleskem. Třetí číslo bylo skupinová cvičení s tyčemi čekatelů, jež vedl br. Hampl. Cvičení bylo pěkné a až na malicherné chyby, bylo provedeno dobře. Koukal jsem na ty mladíky, zdravých těl, a ptal jsem se sám sebe, kolik asi z nich nám zůstane. Doufám, že evičitel jejich, br. Hampl, je připoutá, aby na dále evičili, a pak aby se také stali členy. Hodní mladíci, i můžeme býti hrdi na naši evičitelskou školu. Čtvrté číslo vyplnil náš pěvecký odbor, řízením br. Rud. Průšy. Páté číslo bylo něco pěkného. Každý si liboval. Byly Sokolky naše z Astoria, vedením br. Ant. Jahody. Cvičily ozdobné kroky dle valčíku "Schottische" a "Square Polka". Oba tance byly pěkně provedeny a br. Jahoda zasluge uznaní za práci v Astorii. Má tam dosti pěkný počet čekatelů a Sokolek a pravidelně evičí. Šesté číslo vyplnili čekatelé z Astoria i z New Yorku; hráli hru házenou do koše. Po první polovici hry, která trvala patnáct minut, byla patnácti minutová přestávka. Po přestávce vyšly zase Sokolky z Astoria. Tentokrát evičily "American Beauty Waltz". Dobře provedly a za bouřlivého potlesku. Po Sokolkách hráli zase čekatelé házenou. Hra skončila za patnácti minut. Zvítězili čekatelé z New Yorku, ale museli se hodně tužit. Deváté číslo byla prostná členstva. Hezký počet členů evičil. Jest znát, že nynější evičitelský sbor drží mladíky pospolu. Cvičení bylo pěkně provedeno. Bylo cvičení, jež provedli u

nás borei z Čech. Všechny pět oddílů jsme cvičili a klapalo. Po prostných cvičili členové na nářadí. Též bratři Slovinci s námi na nářadí cvičili. Výkony členů se zamlouvali; ale nejvíce potlesku obdržel náš mladý cvičenec br. Jind. Lier, který skočil 10 stop o tyči. Škoda, že stojany nejsou více nežli 10 stop vysoké, neboť vím dobře, že br. Lier by byl skočil ještě výše. Přeletěl přes 10 stop asi o celou stopu nad lat'kou.

Po cvičení nářad'ovém obecnostvo se rozešlo. Večer byla pak taneční zábava.

Volba cvičitelského sboru skončila následovně: Za cvičitele prvního družstva Jos. Gregor; druhé družstvo Frank Kiovský; třetí družstvo Fr. Váně; čtvrté družstvo Jan Pavlík. Cvičitel veteránů Tomáš Šteffek a cvičitel v Astoria Ant. Jahoda. Za tajemníka cvič. sboru zvolen byl Fr. Kiovský, za pokladníka Tomáš Šteffek. Za cvičitele čekatelů Vác. Hampl, výpomocným čekanců Vác. Heisler. Cvičitelové dorostu byli zvoleni Jan Pavlík, Jos. Gregor a Vác. Hampl.

Volba jednoty skončila následovně: Za náčelníka byl zvolen Jos. Gregor; první podnáčelník Martin A. Klein; druhý Alois Wokál; třetí Frank Váně; čtvrtý Frank Kiovský. Technický dopisovatel do "S. A." pisatel tohoto a za spisovatele dějin Jos. A. Knedlhans.

Pokud se týče cvičení měli jsme dosti pěkný rok a doufám, že rok 1911 bude ještě lepší!

New York, 29. ledna 1911.

U nás máme novinku. Nebudeme chodit na pohřby. Vyšleme jen výbor. Bratři, nyní ale učiňte též něco pro náš chudý, zapomenutý stejnokroj. A také poskytněte práce našim čtyřem podnáčelníkům. Povídá se, že chodit na pohřby je staromodní, že prý jen chodí již Italové. Rád bych se tážal, jestli ti členové, kteří byli proti, jestli někdy viděli pohřeb nějakého člena anglického klubu? Jestli pak viděli pohřeb nějakého hasiče, policajta, vojína, atd. Šel tu jen výbor, aneb celý sbor? A vidíte, ti asi nevědí, že choditi na pohřby jest staromodní. Jiná výmluva byla, že prý jich obyčejně málo vyjde. Dobrá — ale co uděláte, až z výboru zvoleného na pohřby se ukáží jen dva členové? Víím dobře, že proti účasti pohřbu člena byli ti, již bydlí na venkově. Tito členové nemusí choditi na poradová, a snad neumí vykročiti, proto byli proti. Opravdu si myslím, že jednotu naše za pár roků (když to bude takhle pokračovat), bude docela jen v nemoci podporující spolek. Nač vlastně máme stejnokroj? Pro moly?

Dne 21. ledna pořádali cvičenci v Astoria maškarní ples. Též cvičily astorské Sokolky. Na pořadu bylo též naše družstvo. Na poslední chvíli onemocněl jeden, takže to "akrobatické cvičení" muselo odpadnout.

Dne 28. ledna jsme cvičili prostná ve zbrojnici 12. pluku. Cvičily též Sokolky z Astoria. Cizincům se zamlouvala ta naše práce a odměnili nás hojným potleskem. Po cvičení pořadových vojínů, byl tanec. Víím, že někteří Sokolové budou proti tomu, že jsme šli cvičit "miličákům". Tito bratři nesmí však tak moc si bráti k srdci. Šli jsme jen ukázati naši vyspělost nejen miličákům, ale cizincům vůbec. Bylo tam více hostů, nežli vojáků. Ti chodí do zbrojnice jen k vůli tanci; a naše čísla je velice překvapila.

Dne 4. února pořádá jednotu naše "Šibřinky" v Grand Central Palace. Cvičící členové provedou skupiny a "bronzové sochy". Kéž vše se zdaří!

Na zdar!

Martin A. Klein.

Chicago, 31. prosince.

Mnoho píše se ve všech orgánech Českých Podporujících Spolků a vyzývají br. Sokolové, aby přidávali se ku našim českým jednotám a dokázali tak pravdu tvrzení, že Sokol vychovává příští členy českým podpůrným spolkům. V "Sokole Americkém" četl jsem též podobný pokyn. Jsem členem několika českých jednot podpůrných, a tudíž mám povinnost agitovati ve prospěch těchto a získávati členy, v kterémž účelu též dosti se namáhám i snažím. Ježto nejvíce

scházím se s bratry Sokoly, tu přijdou tito obyčejně nejdříve mi do rukou, abych požádal některého, aby nechal se navrhnutí ku českému spolku, buď Č. S. P. S. anebo Jednotě Táboritů, či Č. S. Jednotě, atd. Avšak, žel právě v tomto okolí jest mi nesnadno člena získati. Proč? Vždyť přece jest povinností Sokola, aby rozmnožil řady našich svobodomyšlných jednot. Zeela jednoduše: "Pátraje po příčinách, shledal jsem, že jest namnoze i "bratr Sokol", mimochodem řečeno též člen a v úřadech v mnoha českých spolcích, který vzal si za účel získati co možno nejvíce Sokolů ku jinonárodním jednotám. Dalo by se snad omluviti, kdyby hledal členy z těch, již jsou též členy některé české jednoty dříve. Jest přece žádoucí, abychom my "Sokolové", "Národní bašta" každý patřil ku české jednotě podpůrné nejprve.

Povinností bratra, který se snaží získati Sokoly ku cizonárodní jednotě jest, aby řekl tomuto, dej se také hned, aneb dříve ku jednotě české, jistě a naprosto bezpečně. Avšak několik případů znám, že takový a podobný bratr přímo zradil bratra Sokola od zamýšleného návržení ku české jednotě a vymaloval mu cizonárodní Řád, Loži a divný, tajný spolek pěknými barvami. Tak jej různými sliby získal a sám pak, když žádal jsem téhož bratra, aby nechal se navrhnouti, jak mi byl slíbil, počal s výmluvami, až konečně vyslovil názor, že u českých jednot ničeho více není, jen platit a žádné zaopatření a p. Konečně, že nemůže, že jest již členem jedné cizonárodní jednoty a že má jednoho spolku dost. Jest podivné dojista a vážné jednání onoho br. Sokola navrhovatele, a mělo by se ještě více promluvit ku bratřím i sestrám, aby takovéto jednání některých také Sokolů bylo jednoduše překaženo a zamezeno vůbec. Bratr takový snad ani neví, že dopouští se činu nehezkého na Sokolstvu. A to proto, že tím způsobem stalo by se ono mluvení, že vychováváme příští zdravé členy pro naše podpůrné spolky lži. Snad neví, že ubližuje a škodí našim českým jednotám, proto, že tyto jednoty poskytují ty největší výhody Sokolům, je podporují a na ně spoléhají, že přivedou jim mladé zdravé členy. Opak dle těchto nadějí a této důvěry jest divné jednání. Snad neví, že páše čin nehodný na celé naší národnosti, a to proto, že odvedením každého člena z jednoty české odnárodňuje tohoto a národ ztrácí i příští potomky, a druhé členy rodin v takovém a podobném případě, o zkrachování cizích organisací ani nemluvě.

Doufám, že řečeno jest toto přímo od srdce k srdci a že hleděti budeme si všichni více našeho spolkového života českého a zachováme tak v účtě naší sokolskou zásadu i vykonáme velikou práci pro povznesení Čechů v Americe. Jest náš účel! Na zdar!

Wm. Otcovský.

St. Paul, Minn., 9. ledna.

Poprvé píšu do tohoto listu, na který dychtivě čekám a předčítám si vše o činnosti vůbec i stížnostech těch mnohých bratří a sester, jež skutečně se snaží o vývin tělesný i mysle a o vzdělání, a hlavně pokud se týká naší mládeže. Věřím sám, že z mladého Sokola bývá vždy jen radost, když opravňuje k té nejlepší naději. Proto nyní vzpomínám opět, dne 24. listopadu m. r. čili na veřejné, vedením našeho neúnavného činného náčelníka Karla Kolářika. Týž zajisté zanechá jen nejlepší uznání za práci konanou. Nevím ani, čím to, že při každém veřejném, které se pořádá jednou za rok, většinou vidím vždy a vždy tváře nové a ty předminulé se ztrácí z dohledu našeho, aniž by nám zanechaly naděje a povzbuzení. Nač se vlastně nejvíce spoléháme, věru nemohu sobě vysvětliti, ani nechápu, co schází nám, či jednotě naší, aby se mohla ta mládež udržet, aby nám byla zachována k práci další, vždyť se mně zdá, že činíme se seč můžeme, a to jen většina stále týchž lidí. A co se týká malých zákyň, i těch málo přibývá, ba pozorují též občas, že nějaká spíše ubyde, tedy stále a stále jest táž námaha našeho trpělivého náčelníka. Pokud Sokolek se týče, musíte mně odpustit! Jak

vám to krásně sluší, jen kdyby i vy stále zůstaly jste slibu věrné, aspoň dle možnosti a ty co přistupují k odboru našemu i neubývaly ve cvičebních hodinách. Jak krásný jest pohled na vás, tož hled'te dle sil svých rozmnožit řady vaše při každém cvičení, neboť až doposud jste se dobře přičinily na ten malý počet. Doufám však, že poslední čas co přistoupily další k odboru našemu, že se vynasnaží společně s druhými, aby počet se zvýšil. A nyní k vám, bratři! Záleží, abyste se nedali zahanbit a počet cvičících, aby byl stále a stále větším, tak až příští veřejné bude, aby vás bylo aspoň jednou tolik v každém oddílu, nežli loni. Pamatuji se na všechny chvíle od založení jednoty naší a tu se jen dívám, co třeba nám, abychom ty síly udrželi a všechny již se stali členy našimi. Jiní odstoupili, a jaká jich velká řada, ba nejvíce zakládajících vyloučeno pro neplacení, a po těch zbyla nám výhoda slovo: "Vyloučen!" Sluší také připomenouti cvičícím i sestrám našim, že letos máme slet a závody Župy Střední v Cedar Rapids, Ia. Snad nechtěli bychom v práci této scházeti. Uvažujme již nyní! Tedy, milí bratři, tužte se a slibte si, že budete pracovat víc a mnohem víc, nežli se dosud dělo. Sokolky vám již pomohou, tak aby práce vaše přinesla toho očekávaného ovoce, po kterém již tak dlouho toužíme. Mám rovněž na mysli posledních pár divadel, o která se stará náš neúnávný a ve všem činný nynější starosta a též cvičitel zpěvu, Václav Chott. Jeho řízením vždy vše s dobrým výsledkem skončí. I příznivci naši dokazují návštěvou svou, neboť sůň bývá vždy plná.

V srpnu m. r. jevil se nadšení o založení dramatického odboru Sokola, a dne 20. srpna byla svolána mimořádná schůze k vůli podniku výše uvedenému. Po delší rozmluvě nechalo se zapsati 14 Sokolů a 6 Sokolek. Za režiséra zvolen Václav Chott. Na to bylo sehráno divadlo, a sice kus "Praha je Praha", žert o čtyřech jednáních, vedením br. Chotta. Kus v nejlepší náladě a za veliké návštěvy sehrán. Jelikož dramatický odbor žádné zvláštní schůze neobdělával, což nám nejvíce chybělo a vše ochabovala, br. V. Pechouček znovu upozornil, že odbor měl by pracovat a má-li být vždy činným, že třeba se více a častěji scházeti. Pokladna nám nedovoluje platit stále za nájem síně, a tu bylo ujednáno, aby se odbývaly schůze dramatického odboru vždy po pravidelné sokolské schůzi; br. starosta, aby zahájil vždy v určitý čas schůzi jednací, tak aby po té mohla být zahájena schůze dram. odboru. Takto očekáváme více činnosti, nežli až doposud se dělo, i záleží jen na vás všech, Sokolové a Sokolky, abyste pravidelně navštěvovali schůze a zároveň se podíleli na schůzích dram. odboru. Záhy pak se ukáže, co vše může být dosaženo, zejména kdybychom mohli pořádati poučné přednášky s vlastním pořadem a občas i větší divadla. K tomu ke všemu jest třeba síly nás všech a dalších, které vždy rádi mezi nás přijmeme. Doufám, že neublížil jsem žádnému, neboť není tak přáním mým, a jsem jist, že náš dopisovatel br. Rudolf Smutný nalezne mnoho a ještě více na povzbuzení nás všech vespolek. My předně slibme sobě, že budeme ochotně pracovat, aniž bychom čekali až musíme! Na zdar!

Franta Dvořák.

South Omaha, Neb., 10. ledna.

Jelikož jsem zvolena dopisovatelkou do "Sokola Amerického" zasílám několik jenom krátkých řádků poprvé; avšak budu hledět i veškerou snahou a pílí, abych na příště napasala více. Přilož ruku k dílu a pak jde samo! Mnoho rozličných náhledů je projevováno v našem S. A. v každém čísle. Jsem jeho pilnou čtenářkou, a čerpám mnoho dobrých poučení, pokynů a jeho rad. Shledávám však, že mnoho a mnoho jich tak nečiní; myslím totiž, že nechtou ani ten náš oblíbený S. A.; a to je právě chyba. Jinak bychom měly v našich řadách sokolských více síly a upřímné práce a toho je u nás skutečně zapotřebí všude a vždy.

Musím také podat zprávu z veřejného, za spoluúčinko-

vání Omažských Sokolů, dne 1. ledna v neděli odpoledne. První číslo bylo: Sokolové prostná, a že to byl pro obecnstvo požitek vskutku krásný, nemusím ani podotýkati. Druhé číslo měli žáci, jež naevičil jejich cvičitel br. Fišer. Bylo ukázkou velice pěknou, jak i ti naši malí se snaží a tuží a jak jim prospívá. Třetí číslo byly Sokolky kroužení kuželi a ozdobné kroky. Našemu obecnstvu líbilo se velice, neboť cvičitel br. Jaroslav Vaňkát věnoval hodně píce a práce, aby naše sestry mohly podat ten nejlepší obraz o činnosti a práci své, dokonale a upřímné. Týž zasluhuje jen pochvalu za jeho práci a námahu. Čtvrté číslo bylo cvičení Sokolů na náradí. Cvičily dvě čety na náradí a sice: hrazdě, bradlech a na koni. Páté číslo měli býti němečtí Turneři. Těšily jsme se, že i oni budou moci přispěti k našemu skvělému pořadu, ale nebylo možno; neboť přihnala se taková hrozná sněhová bouře, že pouliční káry nemohly jezdit pro spoustu sněhu. Tak jsme přišli o požitek, jenž nám dobře vycvičení Tur-

Vzorná rodina sokolská.

Br. Fr. Kadaň, člen T. J. Blesk v Baltimore, Md.

neři poskytnouti přislíbili. Družstvo naší jednoty vedl náčelník br. Jaroslav Vaňkát. Družstvo T. J. S. Omaha vedl náčelník jejich br. Fr. Říha. Mají opravdu výtečné hochy a družstvo jejich vyrovná se v práci mnohým jiným. Doufám, že naše jednota toho nezapomene, a při jejich příštím cvičení též hojnou návštěvou jim oplátí. Byla tu zase jednou viděti skutečná píce a snaha sokolská a proto dostalo se našim Sokolům a Sokolkám hojně pochvaly našeho lidu. Bouřlivý potlesk za každým oddílem byl odměnou za naší upřímnou vůli a práci. Návštěva byla nad očekávání hojná, vzdor tak špatnému počasí, jaké jsme měli na nový rok. Sníh padal bez přestání a nemilosrdný severák byl čím dál zuřivějším.

Dramatický odbor T. J. S. Fuegner-Tyrš sehrál v této sezoně "Tvrde palice" a "Náš Pepíček". Obě tyto hry setkaly se s velikým morálním i finančním úspěchem. Srdečný dík náš platí nejprve fediteli br. F. Žabkovi za velikou námahu a přičinění, jež věnuje dramatickému odboru. V přípravě jest: "Zrzavá", a že bude tato hra krásně zase provedena, o tom netřeba pochybovat.

Volba činovnic odbyla se dne 18. prosince m. r. s výsledkem jak následuje: Aloisie Štěrbová, starostka; Marie

Jindrova, náměstka; Marie Ouradova, tajemnice; Růžena Dlaskova, účetní; Anna Trunečková, pokladní; Emma Košťálova, náčelnice; Anna Burešova, dopisovatelka; Kateřina Sikmundova, domácí správce; výbor majetku: Anna Kovářikova na jeden rok, Emma Košťálova na dva roky, Kateřina Sikmundova na tři roky; výbor Záp. Župy Olga Dlaskova, Kamila Dlaskova, Ethel Dlaskova, Marie Jindrova; výbor Matice Školské: Růžena Dlaskova, Anna Burešova; zábavní výbor: Marie Mlynářikova, Růžena Dlaskova, Anna Trunečková. Na zdar!

Anna Burešova.

Chicago, 12. ledna.

Zde vám podávám zprávu o návštěvě Sokolů a žactva za rok 1910 u Plzeňského Sokola:

	SOKOLŮ		VEČERNÍ HODINY ŽÁKŮ			
	Počet hodin cvičebních	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Počet hodin cvičebních	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva
Leden	8	210	26	8	119	15
Únor	7	186	27	7	104	15
Březen	9	210	24	9	155	17
Duben	9	189	21	9	105	11
Květen	9	143	16	9	81	9
Červen	8	114	14	8	68	8
Červenec	7	61	9	7	48	7
Srpen	Prázdniny		Prázdniny			
Září	8	160	20	8	91	11
Říjen	8	200	25	8	67	9
Listopad	9	146	22	9	127	14
Prosinec	7	147	21	7	79	11

Celkem 89 1766 225 89 1044 127

Cvičební hodiny vynechány byly pouze 3 následkem pronajmutí síní. Celkem za rok 1910 cvičilo 81 Sokolů a 41 žáků večer.

Zprávu denního žactva a Sokolek podá br. cvičitel Stýblo. Sokolové cvičili zastupovali jednotu v následujících vystoupeních a závodech:

V lednu účastnila se první četa závodů I. G. U., kde získala 3 ceny, též závodů A. A. F., kde získala čtvrtou cenu četovou a bratři Paul čtvrtou a Veselý pátou cenu přeborní.

V březnu pořádala jednotka naše veřejné, při kterém vystoupilo členstvo cvičící ve velkém počtu, a abych nezapomněl, též i naši starí veteráni se prostných účastnili. Cvičení samo zdařilo se. V červenci účastnili jsme se průvodu a slavy 4. července, nebo-li Prohlášení nezávislosti. V srpnu byli jsme v průvodu a na veřejném Sokola Čechie v River-view parku s žactvem, Sokolkami a Sokoly; účast naše byla dosti pěkná. V říjnu pořádali jsme večírek a odevzdání cen nejpilnějším Sokolům a Sokolkám, žákům večerním a žákám. Zdařil se a mnohý z účastníků dosud nezapomněl, jak se při večírku pěkně pobavil. Odporučoval bych sám, aby takové večírky pořádaly se častěji. — Též četa Indoor Base Ball vyhrála championát na rok 1910. — Jednota též byla zastoupena v zápasech, které pořádala I. G. U. a to br. Krákorou, který dostal první cenu a br. Veselým, který dostal druhou cenu; též z večerních žáků, Churaň, dostal první cenu. — Tím končí moje zpráva náčelnická za rok 1910. Svoji povinnost konal jsem poctivě a s láskou k Sokolstvu a Plzeňskému Sokolu zvláště; děkuji též vám, bratři, kteří jste mi vypomohli, abych udržel pořádek v tělocvičně a hlavně ve cvičení. — Ku konci vás žádám, abyste chodili pilně do cvičení a to hlavně vy bratři, kteří jste se jen malou návštěvou za celý rok vykárali; též i vy bratři veteráni, rozmnožte řadu vaši v tělocvičně, neb do našeho veřejného není daleko a návštěva vaše poslední dobou hodně poklesla. Pál bych si, aby nový rok byl lepším pro tělocvičnu, nežli minulý.

Chicago, Ill., 27. ledna.

Jak jsem si toto již dávno přál, tak se mně to alespoň trochu letos uskutečnilo a mohu směle říci, že nás průměrně přes 40 cvičenců každou hodinu cvičební tělocvičnu navštěvuje a stále nás přibývá. Hlavně večerního žactva jsme za měsíce leden hodně získali, též i mnoho nových členů cvičících se přihlásilo. Jen co nám, bratři, schází: dobrý cvičitelský sbor, který by se měl theoreticky vzdělávat a hlavně vésti čety, aby cvičení šlo rychle ku předu a nemrhal se čas. Jenže u nás je málo bratří, kteří by se obětovali, ač příležitost má každý a náš cvičitel každého rád poučí a vše vysvětlí, jen trochu dobré vůle. V lednu účastnili se bratři a žáci naši různých mezinárodních závodů a to následovně: 2. ledna účastnili se bří. Jifi Veselý, Frank Paul a St. Rihl závodů A. A. F., kde dobyl J. Veselý druhou cenu na nářadí a první cenu na šplh. Sokol Paul pátou cenu na nářadí a třetí cenu na skok daleko-vysoký o tyči. 15. ledna účastnili se závodů I. G. U. četa večerních žáků, jediná z jednot sokolských, celkem závodilo 8 čet a naši žáci byli na 6. místě, neboť získali 269 bodů. Výsledek pro první vysoupení dosti dobrý. 22. ledna pořádala I. G. U. závody v zápasech, kterých se účastnil Plzeňský Sokol ve velkém počtu a to 14 cvičenci, z nichž následující byli vítězi: Z večerních žáků: Novák, 115 liber, získal první cenu; Čejka, 125 liber, první cenu a H. Svoboda, 115 liber, třetí cenu a z členů Vlastimil Kosalický, 155 liber, první cenu. Celkem dostal Plzeňský Sokol 3 první ceny a jednu třetí, výsledek to pěkný. Smutné však jest, že ani jeden český list v Chicagu nepřinesl o tom ani dost malé zprávy, za to ale anglické listy přinesly pěkné zvěsti a to hlavně o našich Plzeňského Sokola, též i jeden list přinesl obrázek našeho Sokola, J. Krákoru, bývalého championa minul. roku. Četa Indoor Base Ball též se přičinila za měsíce leden, neb vyhrála 5 her a jednu prohrála; zásluha patří bratřím Halasovým, neboť mají četu dobře vycvičenou a jsou nejlepšími hráči v četě. Výsledkem tímto za měsíce leden můžeme být úplně spokojeni. — Jak víte všichni bratři, že budeme mít veřejné cvičení a záhy závody Župy Střední a proto vás všechny žádám, kteří se chcete účastnit prostných, byste ihned začali a neodkládali na poslední chvíli; též vás, bratři, prosím, byste chodili v čas do cvičení, abychom mohli přesně v 8:15 hod. začít cvičit, neboť tím získáte hodně a sami pro sebe. Na zdar!

Frank Macák, náčelník.

Milwaukee, Wis., 15. ledna.

Zase jeden Syvestr odevičený, odgratulovaný a ukončený. Tím jest ukončen i starý rok v Milwaukee. Zda-li tak ukončil všude, mohou si Sokolové blahopřát. Ti starí, když přišli na myšlenku před hodné lety, vskutku připadli na dobrou věc, dobrou práci ukončit starý rok a nový rok veselím uvítat. Tak, jak to starí zařídili před lety, tak i letos se pořádalo sylvestrovské cvičení a pak zábava. Cvičení, jak jinak se nedalo ani očekávat, dopadlo dobře a jak mně jeden starý Sokol, který snad nevynechal jednoho Sylvestra, pravil: "Nu, todlneć bylo pěkné, to se mně líbilo, takové veřejné jste ještě neměli." To jsem zrovna rád, že se líbilo, neb celý pořad spočíval v mladých rukou a to mladých Sokolů, kteří si dali do pořadu, že Sylvestr musí být ten nejlepší. Jedna věc ještě se mně líbila a to bylo, že at' byl požádán ten neb onen Sokol, vždy s ochotou vykonal s-ou práci naš vloženu k uspokojení všech. Tak též má být; zda-li připadne nějaký výbor na některého Sokola, neříkat: "Dej mně pokoj, může ten druhý."

Celoroční schůzi jsme odbyli dosti hladce. Samí starí osvědčení činovníci! Starosta vzal na se úřad třetí rok, tajemník asi pátý a účetník dvacátý rok. Pane, dvacet roků práce účetníka, tam již bylo co zastat! Jak většinou bývá, k výboru rozdílnému vždy přidat, když ne tajemníka, tak

Práce v tělocvičně.

Prostná při veřejných a cviky trupu.

Kdykoliv měli jsme příležitost podati úsudek o veřejném cvičení, vždy připadla nám ta nepříjemná povinnost, poukázati na to, že br. cvičitel ve své snaze vytvořiti oku lahodící cviky (a to zvláště při cvičení děvčat), pominul důležité cviky trupu, které právě jak neměly by býti opomíjeny v hodině cvičební, tak neměly by býti vynechávány při prostných, určených pro vystoupení veřejné. Slyšeli jsme námitku tutéž, jakou nám bylo odpovídáno, když jsme poukázali na cvičení jednostranné: že netřeba šetřiti pravidel hygienických, kde jedná se na prvním místě o tvorbu tělocvičného krásna. Na to my opět odpovíděli: tvrdíme-li, že tělocvikem jediné možno celé tělo náležitě procvičiti, že tělocvikem jediné můžeme veškeré svalstvo uvést v činnost, že měli bychom tu všestrannost našich cvičení ukázati veřejnosti, aby tato nabyla o naší práci jakýchsi vědomostí, neboť nemá příležitosti pozorovati práci naši v tělocvičně. Dále podporujeme náhled svůj též tím důvodem, že nácvik složitých cvičení pro veřejné vystoupení vyžaduje práci často dvou měsíců, často necvičí se nic jiného v hodině cvičební, nežli tato prostná, a to není správné, když hygienickou část cvičení tak pomíjíme, že tak důležité svaly zůstanou po tak dlouhou dobu zanedbávány. Čas takto strávený jest časem ztraceným. Pouhý mírný úklon — pouhý odhyb — nelze pokládati za vydatné cvičení trupu, kde jedná se o zesílení svalů zád a svalů břišních. My víme, jak

důležitou úlohu v budoucím životě ženy hrají svaly tyto a volá se k nám, abychom snažili se tyto svaly co nejvíce siliti, že veškerá naše tělesná výchova žen pozbývá ceny, kde tyto nejdůležitější cviky jsou zanedbávány. Každý cvičitel také ví, jak vydatných cviků nutno voliti, aby svaly tyto uvedeny byly v náležitou činnost — že ani cviky prostné k tomu nepostačují a nutno i cviky na nářadí upravovati tak, aby svalstvo trupu bylo sileno, aby i orgány pánevní byly náležitě otažovány, když v budoucnosti připadá jim tak důležitý úkol — a tu nikdo, kdo na tělocvik pohlíží se stanoviska hygienického, nemůže býti spokojen s cviky buď nedbale prováděnými, že nelze o cvičení trupu ani mluvit anebo s cvičením, kde jsou cviky trupu úplně pomíjeny. Nechceme, jak nám bylo také vytýkáno, aby při veřejném cvičení každé cviky těmito vynikalo. Máme cvičení kroků, sestavy kroků v různé tance, tance lidové, jimiž povzbuzujeme činnost orgánů dýchacích, působíce tak též na oběh krve a působíme jimi i na ducha. Cviky ty vykonají svůj úkol a netřeba vždy spojovati je s cviky jinými. Na nářadí opět ukážeme cviky, jimiž silíme paže, cvičíme odvalu — ale tam, kde předstupujeme před veřejnost s cviky prostnými, o nichž sami rádi tvrdíme, že jimi nejlépe lze veškeré skupiny svalstva procvičiti, tam by ta naše tvorba měla naše slova potvrzovati — tam stránka esthetická neměla by zastiňovati stránku hygienickou. č.

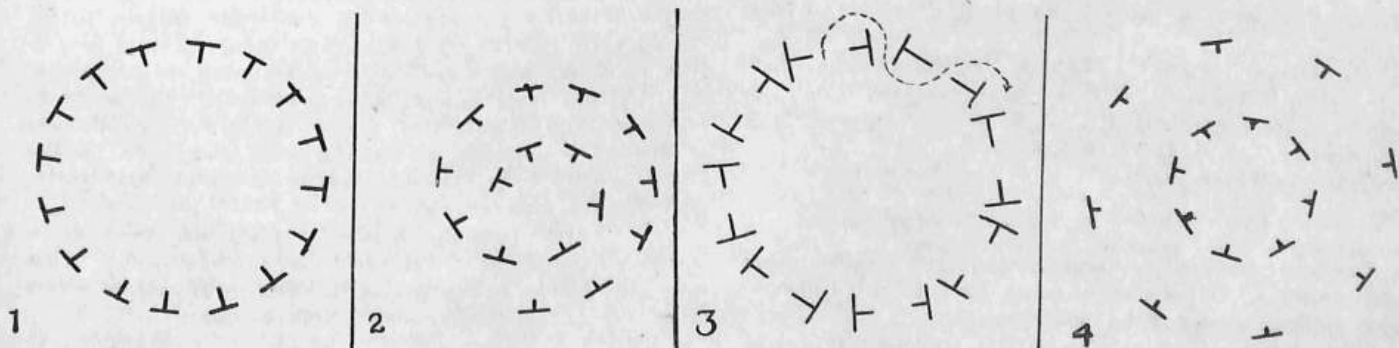
Cvičení prostná v kruhu.

Podává J. Č.

Nejednou již na tomto místě bylo bratřím cvičitelům poukázáno na velice důležitého činitele při cvičeních prostných a sice: rozmanitost. Jest známo, že jak děti, tak i dospělí cvičenci — Sokolky i Sokolové — nemívají v prostných velké záliby a to hlavně z té příčiny, že tato neuspokojují přirozenou touhu po rozmanitosti. Ale provádíme-li prostná v jiných útvarech, seznáme hned, že zájem o cviky tyto ihned stoupne, a dovedeme-li voliti cviky jednoduché, které nevyžadují přílišné napjetí pozornosti a při tom vydat-

no nebo gramofon, br. cvičitel sezná, jak veliký zájem o prostné cviky jevíti se bude. Vůbec všude cviky dětské i ženských odborů měly by prováděny býti s hudebním doprovodem, čímž nemálo působíme na ducha cvičících. Dobrá nálada — veselá mysl — půl zdraví a rytmické pohyby velice získají na svém původu, jsou-li doprovázeny pěkně přiléhající hudbou.

Kruh provedeme s dětmi mnohem lehčeji, nežli obvyklé nastoupení k prostným v proudu, a nevyžaduje také tolik

né, vynecháme-li jmenovitě z cvičení dětských cviky s obraty, cviky úpolnické, které nejen že jsou pro ně velice obtížny, namáhají více ducha než tělo a neodpovídají nikterak čilému temperamentu dítěte, shledáme záhy, že děti prostná budou prováděti právě s takovou zálibou, jako cviky ostatní.

Podáváme dnes několik ukázek cvičení v čelném kruhu, na místě i z místa, které těší se nemalé oblibě. Jmenovitě tam, kde je postaráno o doprovod hudební (at' již pia-

čas. Máme-li cvičence sestavené v čelném řadu, velíme, aby se uchopili za ruce, načež velíme: "Kruh utvořit — pravý a levý konec řadu v před — pochod!" a cvičenci způsobem tímto velmi rychle k prostným nastoupí a jelikož při pochodu již přirozeně řad se rozstupuje, octnou se na místě již téměř v úplném rozstupu, který jen tu a tam vyžadovati bude nepatrné opravy a uspoříme si stále napomínání, aby zachován byl zákryt.

Podáváme zde několik příkladů prostných, dle nichž

důmyslný cvičitel dovede si zajistit i jiné úlohy vypracovati. Hled' me ale, aby čas eviky těmi strávený, nebyl zmařen zbytečně. Vystříhejme se parádních, těžkých sestav a hled' me, aby tělo bylo více namáháno, nežli duch, a aby téměř veškeré skupiny svalstva náležitě procvičeny byly. Ruch rychlý, eviky trupu ruch volný. Kde cvičí se při hudbě, možno voliti hudbu jakoukoliv v taktu polkovém neb jakýkoliv pochod (takt 2/4 neb 4/4). Každé cvičení ale vždy cvičíme bez hudby, pak s hudbou opakujeme.

I.

Cvičení pro děvčátka 6—8letá. Útvar čelný kruh obr. 1. Zákl. postavení ruce v bok, stoj spatný.

1. Paže v před třít (ruce v poloze hřbetní) 1, ruce v bok 2! (Opakovat libovolný počet dob dle přání cvičitele. Při trčení v před prsty těsně u sebe a napnutý.)

2. Stranou třít 1, v bok 2! (Ruce opět v poloze hřbetní.)

3. Vzhůru třít 1, ruce v bok 2! (Ruce v poloze hřbet.)

4. Předklon 1, vzpřím 2! (Cvičíme-li při hudbě, počítáme pro předklon 1—2, vzpřím 3—4 nebo i 1—4, 5—8. Není-li hudby, pak cvičitel může jen pro eviky trupu volněji počítati.)

5. Záklon 1, vzpřím 2!

6. Úklon v levo 1, vzpřím 2!

7. Úklon v pravo 1, vzpřím 2!

(Předpokládáme, že br. cvičitel jest se správným cvičením trupu náležitě obeznámen a tudíž podrobných návodů neudáváme. Hled' me jen, aby neukláněla děvčata jen hlavu.)

8. Dřep 1, vztyk 2!

9. Stoj roznožný poskokem 1, spatný 2!

10. Výpon 1, stoj plný 2!

11. Ruce si podat: čtyři sunné kroky v levo 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Osm kroků na místě 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Čtyři sunné kroky v pravo 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 a osm kroků na místě 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.

12. Opakovat 1. cvičení paží 8 dob (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8) a hned na to osm kroků na místě 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16.

13. Střídat tímž způsobem cvičení 2.

14. Cvičení 3.

15. Předklon 1—2, vzpřím 3—4, záklon 5—6, vzpřím 7—8 a osm kroků na místě 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16.

16. Tímž způsobem úklony v pravo a v levo.

17. Ruce si podat — teď! Víření v kruhu (mírný evalový krok v levo) a zastavit na povel: "stát!" Víření v pravo.

18. Upažit (zvolna) 1, 2, 3, 4; připažit (zvolna) 5, 6, 7, 8. Podřep (zvolna) 1, 2, 3, 4; vztyk (zvolna) 5, 6, 7, 8. Vzpážit úpažmo (zvolna) 1, 2, 3, 4; připažit úpažmo 5, 6, 7, 8. Podřep 1, 2, 3, 4; vztyk 5, 6, 7, 8.

Volným krokem nastoupit k cvičení na nářadí.

II.

Poněkud vyspělejší cvičenky mohou totéž cvičení prováděti nestejně. Odpočítáme si je na "první" a "druhou", načež cvičíme následujícím způsobem:

"První" provádějí pohyby paží — "druhé" eviky nohou, načež si cvičení vymění.

"První" eviky trupu, "druhé" kroky na místě, načež si na povel totéž cvičení vyměňují.

Zde však, při útlém stáří cvičenek, nesmí cvičitel spoléhati na jejich paměť, neb mysl jejich by tím byla příliš napínána. Prvním at' ukáže cvičení zvlášť, druhým také — a pak teprv at' cvičí až do povelu "dost!", načež ukáže jim cvičení další. Jen starším můžeme určit, kolik dob každé cvičení prováděti mají, načež si bez povelu cvičení vyměňují.

III.

Chlapci téhož stáří. Zákl. post. Paže skřížit zapažmo, ruce v pěst' sevřeny, ruce v poloze dlanní. Předloktí v poloze vodorovné. Palec položen jest na prostřední prst.

Prováděti mohou shora udaná cvičení, jen se změnou cvičení paží. Kdežto děvčata trčí rukama otevřenými, chlapeč rukama v pěst' sevřenými. Trčí v před, stranou i vzhůru do polohy hřbetní.

IV.

Vyspělejší děvčátka, 10—12letá.

Základní postavení totéž.

1. Trčí v před 1, rozpažit 2, předpažit 3, ruce v bok 4. (Opakovat dle přání cvičitele.)

2. Trčí v před 1—2; rozpažit a předklon 3—4; vzpřím a předpažit 5—6; ruce v bok 7—8. (Cvičitel dá každé cvičení opakovati tolikrát, jak sám za potřebné uzná.)

3. Stranou trčí (do polohy dlanní) 1, vzpažit (do polohy palecové) 2, rozpažit 3, ruce v bok 4.

4. Stranou trčí 1—2, vzpažit a záklon 3—4, vzpřím a rozpažit 5—6, ruce v bok 7—8.

5. Vzhůru trčí 1, upažit na levo (ruce v poloze hřbetní) 2, vzpažit 3, ruce v bok 4. Totéž s upažením na pravo.

6. Vzhůru trčí 1—2; upažit na levo, úklon v pravo 3—4; vzpřím a vzpažit 5—6; ruce v bok 7—8! Opáčně.

7. První. Tři kroky v před na 4. dobu přírazem pr. nohy, stoj spatný 1, 2, 3, 4. Zároveň s kroky v před dvakráte vzpažit úpažmo s potleskem rukou nad hlavou. 4 kroky na místě s celým obr. v levo. Opět tři kroky v před s dvěma potlesky nad hlavou a čtyřmi kroky na místě obrat v levo do pův. postavení. Dohromady 16 dob. "Druhé": Dvakráte podřep 1, 2, 3, 4; dvakráte stoj roznožný poskokem 5, 6, 7, 8; dvakráte výpon 1, 2, 3, 4 a opět dvakráte stoj roznožný poskokem 5, 6, 7, 8. Dohromady 16 dob. V dalších 16 dobách si "první" vymění cvičení s "druhými".

8. Paže v před trčí 1, rozpažit a stoj roznožný poskokem 2, stoj spatný a předpažit 3, ruce v bok 4.

9. Stranou trčí 1, vzpažit a výpon 2, stoj plný a rozpažit 3, ruce v bok 4.

10. Trčí vzhůru 1, upažit na levo a stoj únožný v levo 2; vzpažit, stoj spatný 3, ruce v bok 4. Opáčně.

11. Ruce si podat a evalovým krokem stranou závit v levo.

(Cvičitel postaví se na pravý konec řady a uchopí krajní děvčátko za ruku, načež evalovým krokem zatáhí řadu do vnitř (obr. 2). Když je závit úplný, postaví se cvičitel na druhý konec řady a vykoná tímž způsobem rozvit. Cvičitel musí sám krok evalový řídit, aby se zatáčení nestalo příliš prudkým, což by mohlo zavinit odtržení se některých cvičenek od řady a nepříjemný pád, možno i úraz. Když byly cvičenky vrátily se na původní místa, provedeme s nimi několik eviků dýchání:

12. Vdech (zvolna) 1—2—3—4; výdech 5—6—7—8. Opakovat několikrát. Při vdechu možno též upažiti vzhůru a při výdechu zvolna připažiti. Při tomto cvičení učíme dívky vdechovati pouze nosem, ústa zavřena.

V.

Chlapci téhož stáří mohou provést totéž cvičení v stejném pořadí, pouze zaujmou jiné základní postavení a sice: paže skříží zapažmo, ruce v pěst' sevřené. O trčení platí zde totéž, co uvedeno bylo shora.

* * *

I tuto neb podobnou úlohu můžeme učiniti v příští hodině opět poutavější, když děvčátka neb chlapeč odpočítáme na "první" a "druhé" a cvičí pak následovně: "Prv-

ní" cvičí cvičení 1., "druzí" cvičení 2., načež si je vymění. Je-li cvičení známo, nečiní v tomto oddělení změny žádných obtíží.

VI.

Prostná cvičení, spojená s "jednoduchým řetězem".

Děvčátka odpočítáme na "první" a "druhé" a postavíme je proti sobě, čímž změní se kruh čelný v kruh bočný (obr. 3). Dříve nežli cvičení toto počneme prováděti ve spojení s prostnými, nutno tento tak zvaný "jednoduchý řetěz" nacvičiti zvlášť. Nejjednodušší způsob nacvičení jest následující: Řekneme, že "druhé" zůstanou státí na svých místech a "prvním" ukážeme, jak mezi "druhými" se mají v kruhu proplétati, nejdříve v levo (zevnitř), pak v pravo (dovnitř) (obr. 3). Když "první" dojdou až ku svým družkám, opakují totéž "druhé", ale opačným směrem a jdou nejdříve do vnitř (v levo) a pak zevnitř (v pravo). Když si byly cvičenky takto proplétání náležitě osvojily, provedeme řetěz s oběma. Shledáme-li, že jim proplétání působí ještě obtíže, uchýlíme se k metodě následující: Velíme oběma, t. j. prvním i druhým, aby vykonaly dva kroky v před a podaly si pravé ruce, načež zastaví; opět dva kroky v před a podat si levé ruce a zastaví. Opakujeme-li to několikrát, pochopí všechny cvičenky cvičení snadno, načež se cvičí řetěz v rychlém tempu. Nácviku tomuto můžeme věnovati několik minut před ukončením cvičební hodiny neb kdykoliv po čilé hře chceme malé cvičenky opět uklidniti.

Ve spojení s prostnými cvičíme pak "řetěz" následovně: Cvičenky provádějí řetěz až když dojdou opět ku své družce, načež bez dalšího povelu postaví se do kruhu čelného a zákrokem vykonají rozstup, načež provedou některé z uvedených prostných cvičení. Na povel cvičitelův opět utvoří kruh bočný a provedou "řetěz". Řetěz prováděti možno krokem obyčejným, poskočným neb i krokem polkovým. I chlapeč rád řetěz cvičí, jmenovitě při hudbě, ale nácvik působí jim více obtíží, nežli děvčatům.

VII.

Sokolky odpočítané na "první" a "druhé". Základní postavení: Stoj spatný, připážit. Kruh čelný ve volném rozstupu.

1. Výpad v levo v před, ruce na ramena, paže skrčit úpažmo 1; (konce prstů ramen se dotýkají, lokte co nejvíce na zad odvráceny, hrud' vypnuta), paže v před trčít, ruce v poloze hřbetní 2; rozpažit 3; předpažit 4; rozpažit 5; předpažit 6; paže úpažmo skrčit, ruce na ramena 7; zákl. post. Totéž výpadem v pravo.

2. Výpad v levo v před, paže skrčit, úpažmo, ruce na ramena 1—2; předklon a rozpažit 3—4; vzpřím a ruce na ramena 5—6; zákl. post. 7—8. Totéž výpadem v pravo. Opakovat dle přání. Po skončeném cvičení obrátí se "první" a "druhé" cvičenky čelem proti sobě (do kruhu bočného) a provedou "řetěz". Když přijdou opět ku svým společnicím, uchopí se za ruce v upažení a evičí: 4dobý evalový krok do vnitř — ku středu — a 4 doby ze vnitř. Opakují čtyřikrát, načež odstoupí, obrátí se rychle čelem do vnitř, zákrokem vykonají rozstup, načež evičí opět:

3. Výpad v levo stranou, paže skrčit úpažmo, ruce na ramena 1, s pažema stranou mrštit, ruce v poloze dlaní 2, vzpažit 3, rozpažit 4, vzpažit 5, rozpažit 6, paže skrčit, ruce na ramena 7, zákl. post. 8. Totéž, výpad v pravo.

4. Výpad v levo stranou, paže skrčit, ruce na ramena 1—2; úklon v levo, paže napnout do upažení (konce prstů levé ruky země se dotýkají) 3—4; vzpřím a ruce na ramena 5—6; zákl. post. 7—8. Totéž v pravo. Řetěz a kroky.

5. Výpad v levo v zad, paže skrčit úpažmo, ruce na ramena 1, vzpažit do polohy hřbetní 2, předpažit 3, vzpažit 4, předpažit 5, vzpažit 6, skrčit 7 a zákl. post. 8. Totéž výpadem v pravo.

7. Výpad v levo v zad, paže skrčit, ruce na ramena 1—2; záklon a vzpažit 3—4). Paže tvoří s trupem přímoú linií) vzpřím, ruce na ramena 5—6; zákl. post. 7—8. Totéž výpadem v pravo.

8. Řetěz a evalové kroky dovnitř a zevnitř, jak shora udáno.

9. (Ruce v bok.) Cvičení na povel: Předklon! (pohyb v kloubu kyčelním. Trup vodorovně — hlava v rovné linii s trupem) jedna! — Ramena šinout na zad — dvě! (V předklonu šinou cvičenky ramena na zad, co nejvíce mohou, zvolna.) Vzpřím — tři! (S rameny na zad pošlunými vykonají cvičenky zvolna vzpřím.) Opakova několikrát, načež zakončíme cvičením dýchání.

VIII.

Členové. Cvičení 3liberními železnými činkami. Zákl. post.: Stoj spatný, připážit. Cvičence odpočítáme na "první" a "druhé".

1. Výpad v levo v před, paže skrčit předpažmo 1! (Činky na ramena kolmě, ruce v poloze malíkové, lokte směřují ku předu, ve výši ramen); trčít do zapažení 2! — Skrčit předpažmo 3! — trčít do zapažení 4! — skrčit předpažmo 5! — trčít do zapažení 6! — skrčit předpažmo 7! — zákl. post. 8! — Totéž výpadem v pravo.

2. Výpad v levo v před, skrčit předpažmo 1—2! — hluboký předklon, trčít do zapažení 3—4!; vzpřím a skrčit předpažmo 5—6!; zákl. post. 7—8. (Každý pohyb dvě doby.) Totéž výpadem v pravo.

3. "První" opakují cvičení 1. Druzí: Tři kroky v před (ob. 4.), stoj spatný, přírazem pr. nohy na 4. dobu. Zvolna vzpažit úpažmo. (Pohyb do úplného vzpažení trvá 4 doby.) Čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo, (paže setrvávají ve vzpažení). Tři kroky v před a stoj spatný na 4. dobu a zvolna úpažmo připážit. Čtyřmi kroky na místě obrat v levo do pův. post. Dohromady 16 dob.

4. "První" cvičení 3. z místa, "druzí" cvičení 1.

5. a 6. Tímto způsobem provedeme cvičení 2.

7. Výpad v levo stranou, paže skrčit úpažmo 1! — (Činky na prsou v poloze kolmé, lokte směřují stranou ve výši ramen; ruce v poloze palcové). Mrštit stranou do rozpažení třikrát a skrčit, 2, 3, 4, 5, 6, 7 a zákl. post. na 8. dobu. Totéž výpadem v pravo.

8. Výpad v levo stranou, paže skrčit úpažmo, činky na prsou 1—2! — úklon v levo, rozpažit (levá činka na zemi spočívá) 3—4; vzpřím a paže skrčit 5—6; zákl. post. 7—8. Totéž v pravo.

9, 10, 11 a 12. Provést cvičení střídavě s eviky z místa s následující změnou: Čtyři kroky v před a zvolna vzpažit předpažmo; při obratu vydržet ve vzpažení. Čtyři kroky v před a připážit úpažmo (při čemž ruce setrvávají v poloze dlanní co nejdéle možno, paže při pohybu tom co nejvíce na zad odchýleny.) Čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo do původního postavení.

13. Výpad v levo v zad paže skrčit úpažmo (činky na ramena vodorovně, ruce v poloze hřbetní) 1! — Pažema mrštit třikrát stranou do upažení (ruce v poloze dlanní) a skrčit 2, 3, 4, 5, 6, 7.; zákl. post. 8. Totéž s výpadem v pravo.

14. Výpad v levo v zad, paže skrčit, úpažmo, činky na ramena (jako evič. 13.) 1—2!; záklon, paže napnout do upažení 3—4; vzpřím a paže skrčit 5—6; zákl. post. 7—8. Opakovat s výpadem v pravo.

15, 16, 17 a 18. Vystřídát s eviky z místa. Při pochodu ku středu vzpažit úpažmo, při pochodu zpět na pův. místo připážit předpažmo.

Zakončit eviky dýchání.

Pozn.—I cvičení Sokolek možno provést střídavě s tuto naznačenými eviky z místa, při čemž možno voliti snad-

né ozdobné kroky. Vůbec naskytuje se při "cvičení prostných v kruhu" cvičiteli široké pole pro různé změny, že nejsou téměř ani k vyčerpání.

Co se prostných týče, jsou snadny k na cvičení a velice vydatny. Zvláštní zřetel jest brán k tomu, aby paže, které způsobily jsou k provádění rychlejších cviků, byly stále udržovány v činnosti. Paže, kde zaměstnáváme menší svaly, mohou v jedné sestavě vykonati více pohybů, nežli nohy neb trup a tam, kde konáme jen jeden pohyb paží zároveň s jedním s pohybem trupu neb nohou, pažím nedostane se nikdy dostatek pohybu. Můžeme cviky těžší napřed provést v rozstupu a pak teprv opakovati je v kruhu s udanými cviky z místa.

Cvičitel'ský běh.

O TĚLOCVIČNĚ SOUSTAVĚ.

(Pokračování.)

Noha klečná i trup musejí býti na zemi kolmo — tedy vzpříma — noha druhá pak v takovém postavení, že bérce a stehno tvoří spolu pravý úhel.

Noha stojná v kleku spočívá obyčejně na celém chodidle, noha klečící opírá se o zemi špičkou.

Mezi postoje sehnuté řadíme při prostném cvičení také různé podpory — ač jsou to cviky přenesené s nářadí.

Jsou to: podpor dřepmo, podpor klečmo, podpor ležmo.

4. Podpory dřepmo jsou ty, při nichž jedna nebo obě nohy jsou v dřepu; rukama se pak opíráme o zemi.

Podpor dřepmo obounož cvičíme s dohmatem: 1. vně kolen, 2. vnitř kolen (dučmo), dle toho, konáme-li podpor dřepmo s koleny při sobě nebo s koleny oddálenými.

Cvičíme-li podpor dřepmo jednonož, musíme podobně, jako u dřepu jednonož, udati nejen, kterou nohou přecházíme v dřep, ale musíme blíže určit i polohu a postoj, ve který přechází druhá noha; na př. podpor dřepmo pravou — zanožit levou a pod.

5. Podpor klečmo cvičíme opět: 1. jednonož, 2. obounož. — S podporem klečmo (obounož) setkáváme se v různých skupinách — s podporem klečmo jednonož mimo to i ve cvičení prostném.

I při podporu klečmo jednonož musíme udati nejen, která noha a jakým způsobem (zda krokem v před či sunem v zad) přichází v klek, ale i polohu či stoj, v němž jest noha druhá; musíme tedy říci na př.: podpor klečmo pravou — zanožit levou, nebo podpor klečmo levou — stoj únožný pravou a pod.

Rozumí se samo sebou, že můžeme tyto podpory konati oporem jak o obě, tak o jednu paži — což však jest nutno též v pojmenování označiti.

6. Podpor ležmo cvičíme jednonož i obounož — a dle toho, v jakém poměru je tělo vzhledem k nářadí — jímž je zde země — konáme podpor ležmo:

1. za rukama (čili v předu),
2. před rukama (čili v zadu),
3. v pravo stranou,
4. v levou stranou.

Pokud cvičíme podpory o pažích napnutých, říkáme jim **vzpory ležmo**, pokrčíme-li paže, pak jsou to **kliky ležmo**. Konáme-li podpory ležmo jednonož, musíme udati, v jaké poloze je noha druhá.

Konáme-li je oporem o jednu paži, musíme udati:

1. o kterou se děje opor,
2. určit polohu, ve které je paže druhá.
3. Postoje úpolnické jsou jednak postoji vzpřímenými, jednak postoji sehnutými — ovšem upravenými způsobem odpovídajícím úpolu.

Z postojů vzpřímených patří k nim:

1. Sraz, který v každém z druhu úpolů má opět svůj vlastní ráz.

Z postojů sehnutých sem patří:

2. **Výpad**, který konáme z kteréhokoliv stoje tak, že jednu nohu (kterou chceme vykonat výpad) suneme určitým směrem tak daleko, aby vzdálenost obou od sebe byla **nejméně na délku dvou chodidel**. Vypadající noha jest v koleně ohnuta, bérce její jest kolmo k zemi — noha druhá pak jest napjata.

Při prostných konáme výpady s trupem vzpřímeným, v úpolech spojujeme je s mírným klonem. Obě nohy spočívají při výpadu celou délkou chodidel na zemi, váha těla přesunuje se z větší části na nohu vypadající.

Pokud se týče směru pohybu, konáme výpady:

1. v před } v pravo, {
2. v zad } v levo, { rovné výpady.
3. stranou } |
4. v před zevnitř, } |
5. v před dovnitř, } v pravo, { výpady
6. v zad dovnitř, } v levo, { příčné.
7. v zad zevnitř, } |

Přecházíme-li z jednoho výpadu do druhého zdánlivě ho — nohama se však s místa nepohneme, pouze ohnutou nohu napneme a druhou, dříve nataženou, ohneme — vykonali jsme **odhyb**; děje-li se ve směru **v před**, říkáme mu **předhyb**.

Předhyb a odhyb můžeme vykonati též ze stoje předkročného, zákročného, úkročného atd.

3. **Únik** — jest opakem výpadu. Při úniku noha stojná jest v koleně pokrčena, stojí na zemi celým chodidlem a spočívá na ní tělesná váha. **Noha unikající** jest napjata a staví se na špičku, trup jest s ní v jedné přímce.

Únik se vykonává ze stoje spatného — ze střehu — z výpadu atd.

4. **Střeh** je úpolnický postoj, při němž jsou nohy v určitém stoje kročném a v kolenou pokrčeny.

Dle toho, jaký úpol cvičíme (na př. box — zápas — šerm: batonem, rapírem, šavlí), má i střeh svou tvářnost. V úpolech je střehem určena i poloha paží — a to dle toho, která noha je při střehu v předu neb v zadu.

CVIČENÍ PROSTNÁ S MÍSTY.

Základní podmínkou cvičení prostných s místa — mají-li tvořiti zakončený celek — jest, abychom se po dokončení nebo s ukončeným cvikem vrátili tam, odkud jsme vyšli.

S místa cvičíme, upravíme-li prostná tak, abychom se pohybovali s původního místa určitým způsobem v daném směru: 1. v před, 2. v zad, 3. stranou — a případně 4. směrem příčným.

Pohyb ten je možný těmito způsoby:

1. **Skokem** v daném směru buď odrazem oběma nohama nebo jednou — t. j. poskokem: 1. obounož, 2. jednonož.
2. **Sunem**; to se děje tím způsobem, že přisunujeme nohu stojnou k noze kročné (krok přisunný).
3. **Krokem**. Spojením kroků a sunů vzniká celá řada chodů, jichž užívá se ponejvíce v tělocviku ženském.

PROVÁDĚNÍ, VEDENÍ A USPOŘÁDÁNÍ PROSTNÝCH.

Chceme-li probírat určité druhy prostných cvičení, stanovíme si předem, které druhy budeme probírat. Tomuto určení říkáme **úloha**.

Úlohu určíme si blíže udáním, jakým způsobem druhy ty provedeme. Toto bližší označení zoveme **osnovou**.

Osnova podává nám přesný obraz toho, co má býti provedeno. Požadavkem je, aby každá osnova byla správně a důkladně propracována — a to jak se stanoviska kraso- chuti, tak i co do vydatnosti výkonů. Ale při sestavování osnovy jest třeba dbáti vypslosti cvičencův, t. j. aby cviky byly přístupny všem — a pak, aby cvičence zaujaly, bavily.

(Pokračování.)

účetníka a pokladník, ten jako již prý musí být ve výboru. Což, náš pokladník jest jeden z těch nejstarších, ale ve výboru pořádě jen mladý a zatím jest jeden z těch zakládajících starého Sokola, to již též nějakých pár výborů a let. Což naši důvěrníci, ti nejsou jako důvěrníci, že nepřišel celý rok do schůze, zda-li má Sokol nějaký majetek neb ne (těch již jsme měli dost). Naši důvěrníci přijdou do Sokolny kolem nového roku, vše sepišou a zda-li se v Sokolovně něco potřebuje, tak se ve schůzi oznámí a vše jest za jednu schůzi vyřízena. Jen pracujte, mladí i staří, vždyť sokolské nebe vás nemine. Největší debata se snad rozpředla o dopisovateli. Jeden to strkal na druhého, ten druhý na prvního, až naposled někdo si vzpomněl na náčelníka, ten že prý by to mohl zastávat. Budu vidět, co se dá dělat a hledět oslázovat pořadatelů práci. Hořké pilulky, ty on jako doktor umí napsat sám a dobře dost. — Dne 15. ledna jsme měli štěstí, byli jsme na dvou veřejných najednou, jenže jsem jedno veřejné zmeškal, neboť jsem přišel ze začátku na konec. Dnes pořádá Polský Sokol čís. 2. veřejné na severovýchodní straně a Slovenský Sokol v naší síni, na 12. ulici. Nyní chtějí někteří bratři vědět, jak prý to uděláme, abychom vyplnili oba pořady najednou. Oblékneme se, uděláme jeden výkon u Slováků a dohlédneme k Polskému Sokolu, asi 5 mil na severovýchod, a tam též jeden, a přilítíme zpět a budeme opakovat. Ujednáno, že jedno družstvo bude cvičit na koni na šif u Poláků a jedno na bradlech u Slováků. Poláci na počet jsou mocní, ale na sokolování slabí. Dali nám dvě čísla a tím se stalo, že když jsem přišel ku Slovákům na cvičení, naši hoši již byli u konce s bradly a tím se stalo, že jsem přišel ze začátku na konec, neboť aby mohli vyplnit obě čísla, musili začít cvičit dříve. Jak dopadlo veřejné Slováků, nevím, ale jak již jsem posledně psal z polských závodů, totéž nepochopení sokolské myšlenky. Že málo cvičí, nemohou vyplnit vlastní pořad a z nouze pak vyplní ledačims. Představte si tři na zeleno oblečené Sokoly, kteří provádějí na kruhách cvičení, která patří jen do cirků a hned při tom dělají šašky, tot' odsouzení hodné. Jeden se mě ptal, jak se mi to líbilo a tu jsem mu řekl, že se mně to nelíbí a pověděl jsem mu, že musí cvičit asi tak jako my jsme cvičili na koni a hrazdě. Škoda, že místnost pro hrazdu byla trochu nízká, tak že když delší se konal přemet, musil se dávat pozor, aby se nenarazilo o strop. Naše cvičení se jim líbilo. Oni prý nemohou dostat dost cvičenečů. Za to tam bylo dost Rytířů. Tentokrát mě hoši dostali; každý naražený v nové čamaře a náčelník šel bez čamary. Povídám, nu jak to, že máte každý čamaru, a ty jako náčelník to nevíš, že jdeme na dvě veřejná a jak přijdeme na veřejné, čamary musí s námi. Tak jest to dobré, hoši; jsem též na vás hrd, že se tak držíte. Ale prosím, když budete v čamaře a půjdete si sednout na vyhrazená místa mezi obecnost a většinou dámy, myslím, že byste se mohli kouření zdržet, a když jsem na to poukazoval, aby se nekouřilo, tož několik jich (možná, že ze žertu) si zapálili cigarety. Pochybují, že byste si to dovolili doma a když si nedovolíte doma, tož teprve si nemáte dovoliti u jiných. Doufám, že se již více nestane. Jít ukazovat, jací jsme chlapci, svižní, siláci a pak jdeme kde jsou ženy a dívky a otravujeme je kouřem cigaret a sebe ještě více. Proto, hoši, nyní nezhálet, at' do těch Rapids ta dvě družstva jedou, chtěl bych se dočkat. V prvé lednové schůzi byla čtena celoroční zpráva a tam jsem zvěděl, že Sokol čítá 135 bratří! Hrozně málo na Milwaukee. Co pak, Sokolové, do nového roku těch dvě stě? Pak budeme potom oslavovat Sylvestra, až se budou základy České Síně na 12. ulici otřásat. Proto přeje mnoho zdaru a tomu výboru hodně práce letošním rokem.

Pořadová se budou odbývat každý poslední pondělek v měsíci. První pořadové bude, dne 27. února; staří i mladí, velký i krátký, at' se dostaví.

Na zdar!

J. Zahoffk.

Toledo, Ohio, 16. ledna.

Musím zase napsat pár řádků do mně milého "Sokola Amerického", ačkoliv měl být dopis uveřejněn v posledním čísle. Měl jsem za to, že bude beztak přetížěn dopisy od jednot jiných, tedy jsem raději vyčkal.

Mám toho hodně na srdci, ale že nechci plýtvati místem budu psát stručně. Především jak dopadly volby: starostou zvolen Jan Němeček, náměstkem M. Drlik, tajemníkem Emil Hrbáč, místo-tajemníkem Jan Chovanec, náčelníkem Franta Ondruš, 2. náčel. Mart. Okénko, pokladníkem Frank Riháček, účetním Jan Němeček I., zástupcem Franta Drlik. Síly to, jež jistě povedou úkoly jim svěřené řádně jak se sluší, jenom musím varovat některé bratry, abychom nemuseli příští rok hledat činovníky leckde, neboť mnozí bři. mají mnoho rozumu, jen že takého rozumu se užívá, řeknu Vám bři. otevřeně, všude jinde a nikoliv mezi bratry. A pak ještě hůř, když vyjde od bratra, který nemá ani ponětí co jest vlastně Sokol. Někdy tací i ublíží hodně dobrému pracovníku, takže tomuto odpadne chut' i kdyby byl sebe lepším Sokolem. Doufám, že toto upozornění postačí aspoň částečně.

Měl bych se zmíniti i o stránce technické, ale věru že teskně podívati se do tělocvičny, když přijdou jednou čtyři, pak osm. Každý člen má přece navštěvovati cvičení do 30. roku svého. Mělo by nás cvičit 18 borečů. Žádám rozhodně nápravu v tom ohledu.

Musím se zmíniti i o poslední naší zábavě, jež se odbývala, dne 31. prosince, při níž mělo být i naše veřejné. Jenže někteří bratři prosadili svou vůli, že není třeba cvičit na nářadí, tak jsme zůstali jen při prostných, jež jsme cvičili společně s polskými borci. Byla provedena s dosti velkými chybami. S lítostí mně bylo patřit na bratry T. J. S. Podlipný z Detroit, kteří by byli rádi zajisté ukázali zdejší národnosti některé výkony na nářadí a tu není divu, že nebyli potěšeni, když přijeli na veřejné cvičení a necvičili. Jsem jist, že o příštím veřejném budou dotyční bratři poučení lépe, aneb u věcech, které nechápají, nechají slovo těm, kteří podobné záležitosti a případy již prodělali a znají.

Na zdar!

Cyruš Jagoš.

Little Ferry, N. J., 22. ledna.

Ve schůzi prosincové svěřen mě byl úřad dopisovatele a slíbil jsem bratrům, že budu hodně psát ku blahu a prospěchu naší jednoty, která v minulém roce tak pokročila. Přistoupilo asi 20 členů a vznikla myšlenka stavěti větší budovu, které jest nevyhnutelně zapotřebí.

Poslední schůze byla volební, dopadla dobře, neboť úřady nachází se v rukou dobrých pracovníků, výsledek jest tento: Starosta zasloužilý bratr Jan Kavřík, náměstek Josef Novotný, zapisovatel V. Kour, který již místo ono dříve zastával ku spokojenosti všech, finanční tajemník br. Kupp, pokladník Frant. Ryšavý. Díky vzdáváme odstoupivšímu náčelníku br. G. Dvořákovi, který dlouhá léta byl dobrým činovníkem a doufám že i na dále ním bude. Na jeho místo nastoupil br. Jindřich Budín, kterému blahopřeji i doufám, že bude konati povinnosti s úřadem tím spojené.

Jen bratři, kterým jest možno, nenechte se nutit do cvičení, neboť čas ubíhá a příštím rokem budou pořádány župní závody, aby mohla vyslána býti četa, která by se s vítězstvím navrátila.

Příští duben ustanoven k místnímu veřejnému vystoupení. Neukazujte na mně, proč sám nechodím, neboť mně ty klouby se nechť již jaksi otáčejí.

V naší malé Sokolovně jest živo, jen samé schůze. Především zvolen byl sběrací výbor, který má za účel vybírat peníze od bratří a příznivců Sokolů, kteří vůbec chtějí pomoci k stavbě nové tělocvičny. Naše jednota nemá na hotovosti tolik peněz, aby mohla pracovat a bez dluhů stavět, proto se obrátila se žádostí na všechny spolky a sokolské jednoty

ve Spojených Státech, a zároveň přiložila 10 dollarové akcie k odkoupení, ale žel bylo málo povšimnuto podniku, který jest nám tak prospěšný a všemu Sokolstvu vůbec. Vyzýváme zvláště jednoty sokolské, aby dopis náš neodkládaly a pro dobro naše vyřídily.

Bratři domácí: Výbor vydává knížky, na které můžete pomocí 25-centových kolků ukládati vaše úspory; protož kterým jest možno, pomozte! Ten nejmenší vklad jest vítán. Jen takovým způsobem dojde k urychlení stavby, která má odpovídati všem potřebám sokolským. Každou sobotu večer v Sokolovně možno peníze ukládati.

Dramatický sbor čile pokračuje spolu se sborem Sokolek, které ve druhém roce působení nemálo přispěly k dobru jednoty a řízením br. Budína, dne 11. února, chystají nám krásný požitek divadelní.

Stavební výbor jest v činnosti i pilně rokuje o plánech na tělocvičně, jak tuto prakticky postavit bez chyby a co nejlaciněji. V tomto bodu jsme zachráněni, neb jsou ve výboru dva bratři od řemesla, totiž stavitelové, kteří nebudou svých zkušeností šetřiti a vloží je do stavby Sokolovny, jež bude okrasou naší české osady.

Na zdar!

F. Kallmünzer.

Detroit, Mich., 24. ledna.

Nemám ani mnoho chuti psát, když nemohu psát to, co bych tak rád zvěstoval. Stojíme před dvěma činy, před prací důležitou, čistě národní. Nový stánek — a seslání celku, totiž spojení dvou sokolských jednot v jednu. Pro tentokrát není možno více psáti, snad příště.

Jak známo bratřím, byla zřízena před rokem jednota nová v Toledo, T. J. Sokol "Toledo". Dne 31. pros. 1910 pořádala tato jednota jubilejní oslavu svého jednoročního trvání, již účastnili se bratři T. J. S. Podlipný, jsouce pozváni, a sice vyjelo si naše I. družstvo, které se též minulý rok účastnilo župních závodů s náčelníkem (I. evičitel), J. Vozkou v čele. Naši borci byli pověřeni úkolem, aby tlumočili bratrské jednotě "Toledo" blahopřání naší jednoty ku jejich sokolské zdárné práci. Naši borci byli potěšeni, když shlédli práci, ač v začátcích, na postupu.

Proto vám, bratři, zděluji, že naši poznali, že máte dobrou vůli a odvahu ku sokolské práci, i bud'te jen vytrvali a důslední, bud'te volně myslícími Sokoly a pište nám opět, aneb přijed'te k nám, abychom se navzájem poznali a o sokolském poslání si pohovořili.

Každý národ, každá rodina má různé vlastní zvyky, časem pozná však, že jako ve všem, taktéž ve svém životě, že třeba různých oprav, různých změn. Za tímto účelem scházíme se ku společným poradám a to jsou naše spolky.

Taktéž vy, bratři, když jste poznali, že třeba něčeho, by kráčetí jste mohli lepší cestou a ku dobrému cíli, založili jste si vaši jednotu "Toledo". Kráčejte svorně dále, nechte si nikým překážeti, užívejte té své svobodné vůle a přijměte ten vytknutý sokolský cíl za svůj a hled'te ty sokolské povinnosti poznati dopodrobna. Jen sebevědomým sokolským vystupováním získáte nové členy a přízeň a lásku krajanů. Řádný spolek má své příznivce a to spolek povznáší. Víte, jak celý svět četl o českých našich bratřích, víte, jak reprezentuje všechny řádné příslušníky českého národa zde, naše Národní Jednota Sokolská, takže i cizinci znají a považují toto těleso za jádro českého národa v zemi této. A proto chovejme vždy všichni lásku k našemu celku a bud'me pevnými články tohoto řetězu. Naše jednota těší se opět na váš milý dopis a pozvání k vám aneb očekáváme vaši návštěvu u nás! Na zdar!

E. Hanzlík.

New York, 22. ledna.

Přejímaje úřad dopisovatele do "Sokola Amerického", pokládám především za milou svojí povinnost vysloviti na tomto místě mému předchůdci, br. Michalu Kafkovi, jenž po

dlouhá léta úřad ten jako pravý Sokol svědomitě zastával své uznání a upřímný sokolský dík jménem celé jednoty.

Ve výroční schůzi, dne 8. pros. 1910 odbyvané, zvoleni byli pro tento rok následující činovníci: Starosta Jos. Modr, náměstkové Jos. Jahoda a Jos. Pilnáček, protokolní taj. Vác. Elian, finanční taj. Jos. Vyhnaněk, pokl. Fr. Baborský a náčelník Jos. Gregor.

Ve schůzi této podán též návrh, aby jednota nesúčastňovala se na pohřbu zemřelých bratří sborově, jak se dělo až doposud, nýbrž vysílala nadále k pohřbům 8-členný výbor. Návrh ten byl dle znění stanov našich ve třech schůzích čten a jednohlasně přijat.

Dne 25. pros. m. r. sebral pěvecký odbor jednoty naší za spoluúčinkování pěveckého odboru Sokolek výbornou operetu "Krista z Myslivny" při vyprodaném domě. Na všeobecnou žádost obecnstva byla táž opakována, dne 8. ledna rovněž při vyprodaném domě. Na další představení, dne 29. ledna, jsou již lístky vyprodány. Taktéž Sokolky, které dávají budou tuto operetu, dne 19. února, mají již většinu lístků prodaných. Jest zásluhou našeho sbormistra br. R. Průši, že nejen tak vděčný kus volil, ale hlavně jest pílí, kterou sobě s nacvičením všech členů byl dal. Všeobecné uznání je zajisté nejlepší morální odměnou jemu a všem účinkujícím.

Sbor zástupců české svobodomyšlné školy vydá tento rok čítanku pro dospělejší, na návrh jednoty naší zafaděn bude do této články o Sokolstvu. Čítanka tato, do níž přispěly nejlepší čeští spisovatelé, bude i pro dospělé, a zejména pro Čechy zde rozené velmi vhodnou pomůckou.

Dvůr Amerika pořádá, dne 15. ledna v naší Sokolovně poučnou přednášku o souchotinách. Přednášel člen jednoty naší, Dr. Šefčík, česky a úředník new yorské Dobr. Společ. anglicky. Oba tito lékaři doporučovali vedle čistoty a střídmosti tělesná cvičení, co nejlepší prostředek proti souchotinám, než by slova tato padla na půdu úrodnou.

Bratři, příštím rokem pořádán bude v Praze VI. všesokolský slet a tu zajisté mnohý v nás matičku Prahu navštíví miní. Jak Vám všem známo účastní se sletu toho odborníci z celé Evropy, ba z celého vzdělaného světa a jest tudíž na nás, abychom my co větev českého národa, jenž jest jen právem na to své Sokolstvo hrdým, ukázali že i americké Sokolstvo po bok stavěti se může bratřím ve staré vlasti. Začneme již nyní s přípravami, začneme již nyní pilně cvičiti, začneme se i finančně organizovati, aby účast naše byla co největší a imposatnější! Na zdar!

Franta Mička.

Chicago, 24. ledna.

Počátkem nového roku se v naší jednotě Sokol Chicago mnoho změnilo. Tak máme skoro všechny činovníky nové, až na br. Otcovského. Starostou zvolen byl br. Roubal a náměstkem br. Čermák, tajemníkem br. Plaček, pokladníkem br. Juřena. Náčelníkem byl zvolen br. Langer, evičitelem Sokolek a evičenek dívčích oddělení jest br. Jiroušek a evičitel žactva br. Kočka. Všem těmto bratřím zvoleným nastává mnoho práce, což oni sami zajisté rádi konají, neboť vědí, že práce jejich jest pro dobro jednoty. Hlavně teď jest třeba práce každého jednotlivce, kdy jednota naše se usnesla na tak velkolepé myšlence, přestavěti naši budovu tak, aby vyhovovala všem moderním požadavkům a předně byla větších rozměrů i k většímu pohodlí jak pro nás, tak i pro veřejnost. Že stavební výbor má velké starosti a práce samo sebou se rozumí a proto bratři všichni, kteří můžete dílo jejich usnadniti, učinite tak, neboť čím dříve práce stavebního výboru skončena, tím dříve naše budova postavena bude.

Do našich večerních cvičení je sice pěkné podívání, nikoliv však na naše bratry evičící. Bratři evičící musí za nechat bavení se o jiných předmětech, vykládá-li se jim co a jak se který výkon dělá a jak docíliti ladnosti. Náčelníkův, br. Langra, systém konání eviků jest sice trochu nevděčný

pro členy cvičící, jelikož vidí, že nikdy nic podobného žádný z nich nezkusil a že teď v těchto cvičích se objevuje jejich těžkopádnost a neohrabanost. Avšak má-li br. Langer s námi trpělivost a divím se, že vydrží, zajisté jest i naší povinností snažit se porozuměti všemu hned a pěkně. Potom bratři nezapomínejte, že jste Sokoly, tedy otužilí a proto tedy ani zimy se nebojte a tělocvičnu pilně navštěvujte. Vždyť se musíme stydět, když ochotnický odbor Sokola našeho má zkoušky a vidí, že jest nás někdy i deset — dvanáct, což jak jsem prve uvedl závisí od „klesání rtuti v teploměru“. Bratři Jiroušek a Kočka nacvičují zatím pilně pro veřejné. Přeji si, aby se vše zdařilo tak, jako oni sami, však zdá se mi, že tanec pro Sokolky je trochu nezvyklý. Zvláště, pokračuje-li se s ním tak rychle, aniž by se Sokolky nechaly rozmyslet. Ochotnický odbor Sokola Chicago se činí. Není divu, vždyť si chtějí sami jevitě postaviti při přestavění budovy. Také kus práce, ale práce ideální; dosud to ještě

nebot' máme před sebou župní závody, kde dojistá budete schopni podati ukázkou pilné a svědomité práce, a jsem přesvědčen, že br. starosta J. Bat'ka a náčelník br. Mašín půjdou zase dobrým příkladem v před a pilně cvičiti budou.

Na zdar!

Jan Jirásek.

St. Louis, Mo., 25. ledna.

„Vše, jež roste — zraje. Konečně i dozraje a překročíví jistý stupeň přezrává — hnije. Místo zaujme opět ratolest nová, která dovrší své poslání“ atd.

Známý zajisté to fakt zákona přírody podmaňující si vše, co jen lidskému mozku dosud známo jest. Žili národové silní — společnost s myšlenkou dobrou a zásadou vzornou. Vystřídání byli národem jiným, společnost společností a člověk obdařen jsa tou zvláštní vlastností rozumem — dlužno připojiti, že vystřídán jest člověkem lepším a myšlenka myšlenkou dokonalejší. Období uzrání a žití každého jest ovšem

Anglický štít, dobytý Sokolstvem v Londýně, vystavený na Staroměstské radnici v Praze.

stále jde dobře, nebot' o představení nemáme ani jednoho prázdného místa. Přeji bratřím ochotníkům, by se v práci jejich dočkali skvělého výsledku.

Na zdar!

Francel.

Bayonne, N. J., 24. ledna.

Bylo mě uloženo, abych dopsal do lednového čísla o činnosti naší malé jednoty, poněvač mě nebylo možno tak jsem tu dnes. Naše jednota pokračuje pořádkem, až jen na několik liknavějších bratřích, jde vše dosti dobře. Dne 7. listopadu pořádali jsme veřejné cvičení s domácími závody, jež se výtečně vydařilo. Za soudce nám přijel br. T. Štefek z New Yorku, začal mu dík. Velice potěšitelné jest, že mnozí bratři dosti pilně cvičí a ta jejich pilnost při cvičení znatelná jest. Žel že málo krajanů se zde usazuje, tak jednota naše vzrůstati nemůže, doufám snad až později, že se i to změní.

Píši tento dopis z Newarku, poněvač jsem zde usazen a do Bayonne dojíždím, ale tuto zimu nemožno mě tu cestu konati, neb 3 hodiny sedět v káfe nevytopené dvakrát týdně, tu jde o zdraví. Bratři zajisté musí prominouti, jak bude tepleji doufám budu zase na místě.

Protož, bratři, nezapomínejte, když tam nejsem a tužte se,

různá. Záleží zajisté velmi na základě, podstatě, kořenu, jádru a potom na opatrování.

Fakta tato zaujala mysl mou i nutí mně jaksi k rozjímání o tom, zda-li i naše sokolské snahy a zásady nepodléhají vášním časovým a táži se sám sebe: Jest myšlenka sokolská též jen epochální? Pozoruje namnoze to naše stanutí na poli sokolském, nikoli jen zde (toto jest v kolébee Sokolstva Amerického), ale i v jiných částech Unie, o čemž ostatně dopisovatelé různých jednot občasné zprávy podávají, mám za to, že dalo by se tak souditi. Totiž, že jsme na pokraji své zkázy. Přehlížíme-li však naše pokrokové zásady, jímž klaněli se národové mnozí před staletími (na př. Římané) a o kterých jsme tak dalece přesvědčeni, že i lidé po nás se jím klaněti budou, seznáme, že jsou to zásady nehynoucí.

Poněvač víme, že jen v těle zdravém a náležitě vypěstovaném nejlepší soutěž v práci udržeti se dá — —. Zajisté to pěkné zásady jsme si osvojili, jímž potřeba však občas také pozornost patřičnou věnovati. To jest naši mládeži i nám všem pravé vysvětlení podávati. Nezní zajisté velmi pěkně, pakliže starší člen zasvěcuje mladšího přistoupičského do zásad našich — řekne: „Naším účelem jest tělocvik a zpěv!“ Zapomíná při tom, že naším účelem tělocvik, ani zpěv není,

že to pouze prostředek k dosažení met vyšších. Dále není také osvětové, ani sokolské, jestli řečník ve svém nadšení prohodí: Tužme tělo, tužme páže, abychom za svá práva v čas války mohli bojovati. Zní to příliš brutálně v době, kdy pokrokový moderní člověk se vyslovuje rozhodně proti starému zabíjení se lidí navzájem.

Nedávno, tuším v čísle říjnovém S. A. jsem četl článek s ohlazením "Co nám vadí". Kdybych se měl rozepsati o poměrech našich tu nadešlal bych svůj článek "Co nám schází", a co odpověď k ohlazení bych napsal: Vychovatelská činnost a umění téhož, snášenlivost, čas, atd. My, ačkoli jsme si vzali za účel mládež vychovávat, tak zcela nečiníme. Ovšem nenechává se očekávat mnoho od cvičitele samotného. Pracovati má ve své domácnosti na pokroku svém a svých vzdělání každý jednotlivce — každý Sokol. My na př. vidíme, jak naše děti ve školách jsou přidržovány ku šablonovitému nazírání na věci. Tu a tam sám zaslechnu často: Ty naše děti počítají takové krkolomné počty, to my jsme nikdy tak nepočítali. Nahlédneme však do věci blíže. Pravda, hodně počítají a spokojí se zcela dobře s formulí, ale pramálo jich se snaží poučiti se o původu téže. To možno říci i o předmětech jiných. Kdyby se však děti vedly více ku přemýšlení vlastním, k luštění záhad, nebylo by tolik stínných postav mezi námi dospělými. A tu třeba rozhodnutí přímého, pakliže tak naše veřejné školy nečiní, činíme tak sami a zásazujeme se, aby tak také činili jiní vůbec.

V naší staré vlasti jest mnohá myšlenka k vysvětlení ve škole zapovězená a přece vizte jen mladíka nedávno sem přijedšího, jak jest poučen po stránce osvětové, jak jest obeznámen s pracemi literárními oproti mnohemu našemu mladíku, který ani neví, že měsíc má jen světlo vypůjčené. Kde jsou potom ty základy svobodomyšlnosti. Avšak kde má ten mladík toho pravého názoru dosíci? Nahlédneme-li jednoduše do našeho všedního života, poznáme, že si celkem našeho dorostu málo všímáme. Pouhé nadávání farářům a kazatelům u báru je pranic nepoučí. My sice odbíráme některé volné, pokrokové časopisy, jako "Volnou Myšlenku", "Volnou Školu" a jiné pěkné měsíčníky a týdeníky, avšak jaký to smutný obrázek pro milovníka četby, když shledá "Volnou Myšlenku", aneb jiný pěkný časopis ještě nedotknutý, až před třemi měsíci již vydán byl, jinde opět desky na něm jsou počmárány aneb leží vedle plivátka, ba dokonce někdy i ještě jinde. Snad jinak je v našich schůzích, kde přec máme příležitost se všichni vzdělávati a se poučovati? Chyba lávky! Naše schůze spolkové si od schůzí jiných spolků nepokrokových pranic nezadají. My vzděláváme se v nich obchodnícky, pak nějaký ten klípek přijde na přetřes a někdy i starý ošklivý klep. Věcná debata se nám podaří málokdy. Tedy v přednáškách snad máme příležitost mysl posilniti? Jet' přece známo, že člověk, jenž vnitřně roste, jest vždy i člověkem s "otevřenou myslí". A že rozdíl mezi vzdělaností a nevzdělaností se poznává po většině chtivosti v naslouchání všemu novému. Vzdělanec na př. dopřává při nejmenším trpělivého sluchu člověku, který viděl a poznal něco, co ostatní neznají. Dle toho však naše přednášky navštěvovány nejsou. Snad proto, že jen v obyčejné, však důstojné, klidné formě jsou oznamovány? A zajisté, že nechybím, když tvrdím, že kdyby to bylo oznamováno nějakou reklamou křiklavou, jako na př. černošské kvarteto z Chicaga, měli bychom dům vždy nabytý. Nuže, kde jdem příkladem našemu dorostu — naší příští generaci? Řekněme si pravdu, my zkrátka potřebovali bychom školu sami pro sebe, naučiti se, jak mládež vychovávat. Však máme tu ještě jednu pomůcku — divadlo. Žel však, že od našich ochotníků se žádají dvě věci. Aby hráli děje, jimiž by poučovali lid a na druhé straně, aby ty kusy táhly, tak aby se hodně vydělalo. A věrte, naše ochotnictvo jest si vědomo těchto požadavků. Netřeba se mi snad zmiňovati, že každý kus neb děj, jest napsán poučiti lid, až na to, že některý jest hlubšího jiný lehčího zrna. Naši ochot-

nici nám podali tuto sezonu celkem dva děje, pak šli na stávkou. První "Svobodní zednáři" a druhý "Monika". Zde možno pozorovati tu naši vyspělost. Na př. detail Moniky. Slabá návštěva, výtěžek počítaje na to vše obětování se žádný a pak obecenstvo děje nepochopilo, aneb smálo docela se i tam, kde mnohá slza mohla zárosit oči jeho. Byla to perla! Ovšem jméno Kollár mluví samo za sebe. Nevím, z jakých příčin si zahrál br. Tríska na pana Nikodéma, ale měl by míti na zřeteli, že od ochotníků se požaduje též to druhé. (Výtěžek.) Celkem vzato my věru pramálo se o výchovu staráme, ba naopak my ještě hrubším výstřednostem podnět dáváme. Na příklad "dětský bál", kde děti po 7—8 hodin a někdy až do rána v prachu — kouří své plíce tuží a kde mezi dospělejší mládeží se mnohé nepěkné slovo ztratí — aneb "hadrářský bál z nouze", pořádaný čekateli a bubenickou četou, jež v pozdějších hodinách vyhlíží jako nějaké vodní, noční výlety v "Bald Eagle" ilustrované. A k tomu si ještě mnohý z nás dovolí připojiti slovo moderní. Jak pak asi by se pojmenovali občasně vycházky mládeže pod dozorem evičtelů, kteří by je seznamovali s přírodou a je poučovali o pravém vzniku člověka? Však nechci zabočiti dále, chtěl jsem pouze poukázat, jak málo se o vlastní výchovu mládeže staráme, a jak nepravou cestou se běříme, pakliže se domníváme, že zpěv a tělocvik jest náš účel, nebo jiné pseudo-sokolské názory za správné uznávati budeme, což ovšem znamená sklon, stanutí. A podobná zkáza neb přezrání nemohla by býti přičítána našemu přesvědčení, ani našim zásadám, nýbrž jen tomu, že jsme je patřičně zastávati nemohli, aneb ochrániti nedovedli.

Končím dopis svůj s nadějí, že chopíme se té pravé práce tak, abychom mohli o sobě někdy říci, že rozumíme správně sokolským zásadám, tak asi jako dnes rozumíme sobeckému hromadění. Na zdar!

Stanislav Větrovec.

Cleveland, 25. ledna 1911.

"Pravdu sobě mluvm, dobří spolu bud'me", praví staré české přísloví, a "řekněme si raději všecko do očí a upřímně, než po straně a neupřímně", můžeme k tomu dodati.

Každý prý nejlépe ví, kde ho "bota tlačí," a poněvač dostalo se mi od naší jednoty Sokol Čech zase té etí, býti zvolenu nejen tajemníkem, ale i dopisovatelem do "Sokola Amerického", jehož výtisků se mnoho tiskne, ale žel dosud asi málo čte. Vím velmi dobře, kde "tlačí bota" také nás. Člověk nezasvěcený do našich poměrů v jednotě vezme-li dnes do ruky některý zdejší list, musí chtěj nechťej doznati, že Sokol Čech jest chlapík! Ano, chlapík!... Zde čteme: "Šibřinky Sokola Čech budou pořádaný, 6. února v České Národní síni...", dále zase: "Sokol Čech sehraje, 26. února drama "Záviš z Falkenštejna" za laskavého spoluúčinkování členů Dram. sboru Tyl a osvědčeného herce Ant. Šichy..." A zví-li čtenář ještě, že populární kapela Sokola Wokouna bude dávat ve prospěch Sokola Čech koncert v České Národní Síni, pak jistě již musí býti pevně přesvědčen, že jsme skutečně chlapíci! Ale kdyby takhle zvěděl, kde nás ta nešťastná "bota tlačí"! O, je, ten by se podivil! Mimoděk připadlo mi na mysl zase jedno české přísloví, které by se sem hodilo jako do rámečku. Jen ne na všecko lepit samé pozlátka, také, kde jest toho zapotřebí, třeba dosti hrubou maltu, ta pevněji drží. A u jednoty naší potřebovali bychom nejen dobrou maltu, ale také ještě dobrý klič, abychom mohli slepit aspoň tak, aby byla ucelenější. Toho při nejlepší vůli docíliti nemůžeme! Schůze navštěvuje tolik členů, že tam co nevidět přijdou jen sami — funkcionáři! Jest to věru smutná, na naší téměř 300 členů čítající jednotu, neuvěřitelná věc! Každý člen ví, aspoň by měl věděti, že se schůze odbývají druhou neděli v měsíci, ale jde raději jinam. A obeslat každého člena zvlášť — škoda peněz! Zase přijdou jen ti "obvyklí". O tom jsme se opětně

přesvědčili při celoroční schůzi i při schůzi lednové. Do prvé jich přišlo, čítaje i činovníky a členy různých výborů, všeho všudy 47, do druhé 49! Co jest to na 285 členů? Proste, domlouvejte, všechno marné! A volí-li tajemník ve vyzvání do schůze trochu ostřejší slovo o netečnosti členů, dostane již svůj díl, ne ve schůzi, ale trhá se po straně, nejraději u "báru", aby toho neslyšel. Přijít do schůze a říci si to po bratrsky do očí, toho tací Sokolové nedovedou; ví, že jsou chybujeícími a proto se schůzi vyhnou. Za takových okolností nelze se potom ovšem diviti, že při volbě hledí se i ti nejochotnější pracovníci tomu neb onomu úřadu vyhnouti, a také se mu, je-li to jen trochu možné, skutečně vyhnou. Ve staré vlasti byl každý člen hrdým, stal-li se nějakým funkcionářem Sokola, a myslím, že je tomu u jiných jednot amerických také tak, ale u nás nechce se do tohoto kyselého jablíčka nikomu kousnout. A není divu! Netečnost členů jest toho všeho příčinou. Říká se ovšem, že členové mladí mají nastupovati místa pracovníků starých, aby se také zapracovali, ale u nás toho není. Proč? Poněvač se jim do toho nechce. Vidí, že se již i ti staří netečnosti členů nabažili, a to je odráží. Viděli jsme při poslední volbě!

Bolno bylo mi u srdce v poslední schůzi, když starý, zasloužilý náš pracovník, starosta Sluka, jenž v práci ve prospěch naší jednoty sešedivěl a jenž k vůli tomu ku vlastní škodě zanedbal zajmy vlastní, pravil při předávání svého úřadu nově zvolenému starostovi Sokolu D. J. Zinnerovi: "Přeju ti, bratře, z celého svého sokolského srdce, aby se Ti ve Tvém úřadě podařilo docílit toho, čeho jsem sám docílit nemohl..." Co tím myslil, vycítil z pronesených jím slov každý z nás; nebylo to však vinou jeho, nýbrž jediné vinou netečných členů. Kéž by se jeho přání brzy splnilo! Obrozená naše jednota mohla by se pak povznést, mohla by vykonati díla velká, z nichž největším a nejdůležitějším bylo by brzké postavení nové Sokolovny. Pak mohli bychom zdárně konati své poslání na roli národní a vychovávatí ve středu svém u mnohem větší míře lidí zdravé tělem a proniklé duchem svobodomyšlným.

Ano, kéž...! Prozatím jest to jen zbožným přáním, a kojme se tou blahou nadějí že se novému starostovi, ne-li úplně, aspoň částečně podaří. Jest již nejvyšší čas, aby ty čtyři pětiny spících dosud členů se konečně probudili a rozmnožili řadu těch skutečných pracovníků. Či má snad jednota naše po 32letém trvání zaniknouti?

Rád, velmi rád bych zvěděl, v čem vlastně vězí ta přímo obrovská netečnost členů. Nelíbí-li se jim snad něco v jednotě, aneb nelíbí-li se jim snad ten či onen činovník, nechť jen přijdou a řeknou otevřeně, neboť krásnou cností každého Sokola je: "Co na srdci, to na jazyku!" Chybovalo-li se snad dříve a je tomu tak dosud, může se všecko zase napravit, jen upřímně říci, kde se chybuje a v čem vězí ta strnulost vůbec.

Jest skutečně smutným zjevem, když na tomto místě musím podati tak trdný obrázek té naší činnosti, ale pomoci si nemohu. Považme jen, jaké břemeno vzala jednota na bedra svá! Za necelé tři roky musíme ještě doplatit \$11,000, pravím jedenáct tisíc dolarů, na koupený pozemek pro novou Sokolovnu, každý rok musíme platit případný úrok ze zbytku dluhu, stará Sokolovna jest nám každým rokem větším břemenem finančním atd. atd. a o to všecko má se starat několik členů, pravím výslovně, "jen několik". Takhle, jako dosud, to již déle jít nemůže. Dosavadní pracovníci o všechno se rozhodně nemohou starati, potřebují nezbytně pomoci, a té poskytnouti jim mohou jedině ostatní členové, pomohou-li jim aspoň trochu pracovati. Nestane-li se tak, pak ono nadšení pro zakoupení pozemku na novou Sokolovnu bylo tehdy nadšením planým, a nám nezbyde nic jiného, než koupený pozemek prodat a — dále hniti! Vše, bratři, záleží nyní na vás, rozhodněte se!

Kéž by se splnilo přání právě doslouživšího starosty Franty Sluky! Na zdar!
K. Šumek.

Omaha, Neb., 25. ledna.

Máme odbytou výroční schůzi, které se každý vyhýbal jako by se obával, že tam dostane něco nepříjemného, jež by mu znesnadnilo tu pozemskou pout' a pak by musel obětovati třeba nějaký čas úřadu, jenž by mu ve schůzi byl nadělen. Mnozí též úřad nechtějí protože by tím přišli o příležitost kritizování činovníků na každém rohu bez ohledu, zdalíž fakta zaručují či nie. Patřím k jednotě již hodně let a zastával jsem rozličné úřady a lituji, že doznati musím, že ještě nikdy činovníci nebyli tak bezohledně kritizováni, ba skoro až podezříváni, jako se děje nyní u nás. Zvláště výbor majetku zdá se vystaven býti hrotu pomluv za to, že hledí vykonávati dle nejlepších svých sil usnesení naše. Kdyby bratři více uvažovali dříve nežli vystřelí a zachovávali usnesení a stanovy, jsem jist, že by ty rozličné třenice pomínuly. Žádný činovník, žádný jednotlivý člen aniž rozličné odbory nesmí si mysleti, že jsou více nežli celá jednota a že usnesení jednoty nejsou proto, aby si snad někdo brousil na nich svůj tupý vtip. Též upozorňujeme Sokoly na to, jestli mají u jiných spolků s některým bratrem nedorozumění, aby tam nechali a nezatahovali do záležitosti naší jednoty. Slyšíme, že by se měly stavěti síně, aby vyhověly evičení pouze a ne pro jiné účely. Připouštím a velice rádi by jsme viděli ale jestli' třeba uvažovati se skutečností. Postaviti moderní tělocvičnu při rozměru 70x120 by vyžadovalo nákladu asi \$20,000. Uvažme nyní roční vydržování: domovník, uhlí, voda, pojištění a úrok a jiné nahodilosti. Jest věru více nežli mnohá jednota při našich příspěvcích, jak můžeme rozvrhnouti na členstvo, se může odvážit. Musíme míti na zřeteli, že členové našich jednot jsou většinou dělníci, jimž jest nutno s každým centem počítati, aby konce se správně setkaly, a že ten příspěvek, který nyní přináší dávají proto, že mnohý z nich jest u Sokola dlouhá leta a že činí též v důminece, že přispívá na věc kde mládež tuží se a má příležitost utvrzovati se v českém smýšlení. S bolestí mnohokrát shledá, že se tak nestává a že ti již by oceniti měli obět tu jen zlehčují. Známe mnohé případy, kde mnozí byli takřka Sokolstvem vychováni a jen jemu mají co děkovati že stali se známými, že při příležitosti kde měli různé zakročení proti pomlouvači našich snah, ještě mu přisvědčovali, ba dokonce z mužů, Sokolů, již obětováni čas i peníze v dobách, kdy o mnohých oněch domýšlivcích nebylo ani zdání, pohrdlivě o práci jejich se vyjádřovali. Jsem a vždy jsem byl toho názoru, že klademe tuze velkou důležitost na výevik tělesný a že cit a srdce zanedbáváme. Následek pak jest, že mnohé snahy naše jsou nepochopitelné našemu dorostu, jenž pochopiti nemůže, že jsou také jiné věci, jež dobrý Sokol si musí osvojiti, aby se stal prospěšným celku našemu a lidu českému. — Nepřekvapilo nás, že většina jednot hlasovala proti ústavě, kteráž z nás měla udělati jakési těleso mnohých hlav i uznala za nepraktickou i litujeme jen, že sjezd nebyl svolán, aby ta věc již jedenkrát se uskutečnila. Připadá nám to jako plížení se kočky kolem horké kaše. Lid náš začíná se domýšleti, že vše to není upřímně míněno, a že zdvihl se ten prach jenom proto, aby mu byly oči zalepeny tak aby neviděl příčiny proč pořád ten rozkol...

Kurs Západní Župy, jenž měl býti odbýván začátkem měsíce se neuskutečnil, neboť nebylo možno získati učitel-ské síly. Litujeme velice, že z téhož sešlo, neboť měli jsme dosti přihlášek od všech jednot. Jsme toho názoru, že by nyní měl býti poslán společný evičitel do každé jednoty a zdržeti se tam aspoň šest neděl, tak aby byla podána příležitost všem těm snaživcům, získati co stanovy hlásají. Doufáme, že Župní i V. V. přijdou k jakémusi dohodnutí.

V cvičírně jest dosti živo. Mládež i členové se tuží. Chtí ukázati asi náčelníku, až se vrátí ze sněmu v Lincoln, že nezaháleli. Za to ale Sokolky nemí viděti ve cvičírně. Jsme toho náhledu, že osobní věc nemá býti v cestě celku a že již jest nejvyšší čas aby stávali jakés nedorozumění, bylo odstraněno a činnost jednoty nebyla ohrožována.

Pěvecký odbor, jenž měl býti založen na mnohé přání členů pro netečnost těch, již slíbili účinkovati, se neuskutečnil. Jsem jim radou, aby v budoucnosti neslibovali něco co nemají v úmyslu vyplniti, aby tím jednota nebyla v posměch uváděna.

Dram. Odbor navzdor mnohým nesnázím hraje každých šest neděl při dobré návštěvě. V neděli, dne 26. února dávati bude výňatky sol, duet čtyřzpěvu z opery "V studni". Řiditelstvo doufá, že přijde vhod příznivcům svým, když trochu odbočí, neboť měli dosti divadel letošní sezony. Zpěvy budou provedeny zdejšími nejlepšími zpěváky, tak že se můžeme těšiti na požitek jakého zde již dávno nebylo. Na zdar!

Jos. J. Mik.

Chicago, Ill., 26. ledna.

Byv zvolen dopisovatelem T. J. S. Praha chci učiniti mé povinnosti zadosť; není to lehká úloha, má-li se prospět jednotě i celku. Co práce čeká na dopisovatele, chce-li věrně dostáti svému úkolu ví jenom ten kdo pilně čte a sleduje náš milý orgán, co tu krásných článků našich horlivých pracovníků, co rozličných rad a povzbuzení každý bratr může čerpat a hlavně nyní, když se na všech stranách pracuje na sloučení. Co již bylo schůzí a debat, ale pořád nejmé o mnoho dále, ale či vinou jest to? V minulém čísle orgánu možno se o tom dočísti v článku pod názvem: "Sloučení". Článek ten zaslouhuje bedlivou úvahu a přemýšlení, každý Sokol má věnovat onomu článku několik večerů studování a potom podávat svoje náhledy a dobrozdání, času myslím máme nyní v zimě na to dosti a právo má z nás bratři jeden každý třeba nebyl dopisovatelem, aneb na výboru a jest ostatně naší povinností bráti podíl na práci. Sám s oním článkem úplně souhlasím, ačkoliv bych měl k němu ještě dodatky, ale o tom až později, až jak se další věci vyvinou. Orgán náš má čísti každý Sokol bedlivě a nejenom to, ale provinností každého bratra jest i pilně navštěvovati schůze a co hlavního též cvičení, alespoň by mělo býti u naší jednoty. Bratři věnujte jen půl hodiny času, vezměte do ruky orgán, majděte dopis od br. J. S. Voborského, bývalého starosty Plzeňského Sokola, čtete článek za článkem a řekněme si, zdali i u nás Sok. Prahy se můžeme pochlubit takovou činností? Musíme si říci pravdu že nikoli. Jest nás 245 členů a když jest schůze, aneb cvičení at' se jde někdo přesvědčit. Byly doby a není tomu dávno, co jsme se mohli postavit ku každé jednotě, měli jsme nadšené pracovníky a dokázali jsme naši sílu, jak na veřejných tak i při jiných příležitostech a doufám že bude zase, jen projevit trochu větší zájem hlavně vy mladší členové chodit pilně do cvičení, potom zase do vás vjede trochu jiný život, ale musíme chtít přičiněti se a k tomu opravdově. Hlavně cvičiti, jest to přece základ Sokolstva, jakož i našemu zdraví prospěšné, pobavíme se i vespolek a jest konečně naší povinností. Od toho jsme Sokolové, nebud' me jimi jen dle jména, nemysleme, že když platíme správně svoje příspěvky, že již jsme učinili svoji povinnosti zadosť a že již jsme pravými Sokoly, každý musí přiložiti ruce k dílu, at' již ve cvičení, schůzích, aneb u jiných příležitostech, musíme chtít a opravdově chtít, potom se doděláme kýženého úspěchu. Vemte si bratři, těchto několik slov k srdci a cokoliv děláte pro dobro jednoty konáte pro sebe a všelijaké osobní zájmy, aneb revnivost musí ustoupit, chceme-li přijít ku předu. Bratři víte jeden každý, že letos v červenci máme spolupřisobiti na veřejném v Riverview parku a hned v zápětí, že jsou závody Župy

Střední v Cedar Rapids, Ia., máme-li dostáti čestně svému úkolu musíme býti na vše dobře připraveni a začít s cvičením co nejdříve. Jest zároveň naší povinností, abychom byli našemu cvičiteli v jeho obtížné práci nápomoční, neboť samojediný nemůže vše mít na starosti, hlavně jej podporujme hojnou návštěvou cvičení a dbejme, aby bylo také trochu dbáno nezbytné kázně, tím bychom ulehčili jemu i sobě hodně práce. Ale jak pravím musí býti trochu více zájmu. Z dopisů z jiných našich jednot vyznívá tentýž stesk, členů by bylo dosti, ale právě cvičících, kteří mají tvořit jádro jednoty, jest málo. Je potřeba rozhodně více vytrvalosti a dobré vůle! Proto bratři přiložme ruce k dílu a zajiště se dopracujem úspěchu. Na zdar!

Ottokar Ratchovsky.

San Francisco, Cal., 27. ledna.

V předešlé schůzi byl jsem nadále pověřen úřadem dopisovatele do "Sokola Amerického" a tudíž chápu se příležitosti, abych učinil zadosť svým povinnostem. Počínáme nový rok a doufám, že nám bude alespoň tak příznivým jako předešlý. Župa Pacifická, jež má sídlo a činovníky v San Francisku, za rok předešlý získala tři jednoty na zdejších pobřeží a sice: Sbor Sokolek "San Francisco" Těl. Jed. Sokol v Oakland, na jichž založení měl lví podíl br. Justice, župní starosta, dále pak jednotu v Portland, Oregon, o níž zásluhy patří tamnímu jednatele br. Č. Krémáfovi. Všechny stávající jednoty v naší Župě pracují s chutí, jak bude vykazovati župní náčelnická zpráva za uplynulý rok. Tímto rokem vstoupí v činnost jednota v Los Angeles, jež má oprávněné naděje k soutěži na poli sokolském na zdejších Západě; taktéž na obzoru se jeví založení jednoty v Malině, Oreg. a tak se zvolna, ale jistě připravujeme na závody Župy Pacifické v roce 1912. Taktéž mně těší, že bratři cvičící odložili svoji liknavost a pilněji navštěvují cvičení, připravují se na veřejné. Hned je v tělocvičně tepleji když se nás více sejde — není-liž pravda bratři! Vyvinujem činnost jako v úle, žel, že nutno trpěti sebou také trubce. Z posledních udalostí nutno se zmíniti o návštěvě Jaroslava Kociána, jež měl ve Friscu tři umělecká vystoupení v Christian Science Hall a sice, dne 15., 19. a 22. ledna, též měl den v Oakland, dne 20. ledna. Zdejší noviny psaly velice pochvalně o jeho výkonech, žel však, že se právě odbývaly vzduchoplavecké závody, což strhlo velkou část obyvatelstva, aby si nechalo ujíti vzácný požitek uslyšet mluvit ty Kociánovy housle, jež mluví všemi řečmi. Češi byli zastoupeni hojným počtem a tu zase jen samý Sokol. Taktéž byl mu doručen vavřínový věnec od "Sokola San Francisco" a na jeho počest uspořádán banket, kdež bylo na 70 osob. Ačkoli jsem ze zásady proti takovému banketování, sčastnil jsem se také a seznal jsem, že Kocián jest nejen dobrým Čechem, ale i ryzím demokratem, jenom jste mu měli dát pokoj s oněmi vnitřními záležitostmi. Také ono "boostování" výstavy, která tady bude, jest nejvýše nemístné při takovéto příležitosti. Povšimnutí zasluhuje taktéž účast Oaklandského Sokola na všech námi pořádaných vystoupeních a jest na nás, abychom se jim v nejbližší příležitosti také ochotně odměnili. Ještě nutno vzpomenouti odstouplých činovníků z předešlého roku, bylť jsem s nimi zapražen v různých výborech a byli to pracovníci dobří a vytrvalí — dík vám bratři! Nově zvoleni bratři: J. Belza, starostou, L. Jirsák, náčelníkem, K. Kokeš, jednatelem, zajiště se vynasnaží, abych se mohl koncem roku zase tak krátce po sokolsku rozepsati. Na zdar! Franta Rýzner.

Chicago, Ill., 27. ledna.

Bratřím Sokola Chicago! Bratři! Starým rokem odešly nám staré sliby, které jak obyčejně každý Sokol dodržel! U nás minulého roku bylo slibů více než dosti; práce —

žádná. Starší členstvo si as minulý rok dalo slib — přestat cvičit, a slib ten plně dodrželo. Mladším říkájí, nás jste měli vidět, kritisují tak či onak, to či ono má být. Bratři! přestaňte mluvit, přijďte pracovat, bude vás více třeba, nežli kdy jindy. Dodáte svoji přítomností chut' a povzbudíte některé bratry k další činnosti.

Činovníci nově zvolení jsou většinou ze starých budovatelů naší dřívější činnosti. Starosta br. Roubal, nám. br. Čermák, tajemník br. Plaček, účetník br. Otcovský. Říditelstvo a stavební výbor očekává těžký kus práce. Jednota naše usnesla se totiž postaviti novou budovu, která by vyhovovala všem našim potřebám. Bratři všichni! Je na nás, abychom se do jednoho součastníci této akce a podali našim činovníkům pomocné ruky; jen tak lze očekávat práci celou.

Nejčinnějším tělesem našim jest divadelní odbor; pořádal již 8 představení a vždy se skvělým výsledkem.

Sokolek jest vždy pěkná řada, radost jest se na ně dívat, jak se zápalem cvičí.

Drobtiny obého pohlaví jsou též husté řady, je si jen přát, aby nám byly zachovány na dále.

Jen v hodině členstva zeje na nás prázdnota. Bratři cvičí as 18 a to ještě hodně nedbale. Jest nedůstojné. Jednota naše čítá 350 členů, z nichž jest ještě třetina schopná cvičírnu navštěvovati a pak je před závody župními a společným veřejným! Proč jste se staly Sokoly? Pamatuje, že jste povinni též pro své tělo něco činiti. A to něco jest tělocvik. Stanete se tělesně silnější, myslte pevnější, snadněji překonáváte budete svízele životní. Najdete osvěžení a tělocvik stane se vám milou zábavou. Přijďte a zhust'te řady zející prázdnotou.

Na zdar!

Rud. Langer. náčelník.

Buckholts, Tex., 28. ledna.

Nerad dnes píšu, jelikož nemám ničeho k potěšení nad čím by všichni bratři jen radost mít mohli. Jest skutečně bledé zde v Buckholts, že ta mládež tak drsně chápe tu sokolskou práci s kterou se již obírají skoro dva roky, ne a ne s ničím jim přijíti vhod. Roku lonského jsem nacvičil s nimi (se 12) prostná na obě strany a při tom deklamace a jiné povzbuzující věci, jen co by se mohli lépe vpravit do života sokolského. Chápu se všech možných cest, aby se jim v Sokole lépe zalíbilo. Přímou je musím nutit (ne však všechny, asi polovice cvičí se zalíbením), aby do cvičení přišli, což však všemu namáhání naplat, když vzdor tomu do cvičení nepřijdou a tu pak za výmluvu vezmou po případě i lež za svědka. Tak to jde od neděle k neděli, kdy cvičení míváme, a mohu směle říci, že jest málo neděl, aby všichni do jednoho do cvičení se dostavili. Rád bych, kdyby se naskytl někdo kdo by mohl tomu lépe přijíti na kloub, neboť moje další prozíraní jest snad u konce; všemi možnými cestami jsem již šel ale dosud není ještě žádná ta pravá. Ta polovice, co cvičení plně navštěvuje, kterých jest 8, v tu mohu směle klást plnou důvěru, že se za žádnou cenu cvičení nevzdají, ale teď jest otázka o těch druhých 8? Otázka! Čítám jen pochvalu a o naději zde v Texasu, ale jestli jest to všude takové jako ku př. u nás, pak zbytečně lichocením a lépe říci přímou pravdu, aby N. J. S. si nedělala zvláštní výlohy, když by pak za krátko měla jednota ta neb ona přijíti na hubu. Byla by to dost smutná věc, nepřije si toho snad žádný upřímný Sokol, neboť tak bychom nemohli jíti s pokrokem a v před, leda bychom šli s pokrokem předpotopím a toho jest se každému Sokolu varovat, aby — když usiluje ten neb onem někde sokolskou jednotu založit, aby dřív dokud nemá jistou větší polovici, tak raději, aby cvičil s nimi dále (tak jako to činím sám) a se založením sokolské jednoty posečkat až bude u všech láska k Sokolu, a to bujará. Součastník jsem se veřejného v okrese Bell v Oenaville a tam jsem seznal, že Sokol stojí a stát bude

na zdravém podkladě, neboť tam se za Sokola nestydí i ti naši tatíkové a tak do Sokola vstoupili a hledí své děti posílat, aby Sokol je uvedl v mocné a zdatné muže a ženy. Sokolu v Oenaville mnoho zdaru a budu-li mít zase času tak si tam přijedu s vámi zaevidit. Na zdar! — Rovněž díky za zaslání "Sokola Amerického", který jde z ruky do ruky a upevňuje tak smysl pro Sokola. Pak přeji ze srdce, aby rokem letošním se utvořil Svaz všech Sokolů, aby každý s chutí ve prospěch všech pak pracoval. Všem bratrské na zdar!

Antonín Hamusek.

Okahoma City, Oka., dne 29. ledna.

Ve výroční shůži naší jednoty konané, dne 12. prosince 1910 zvoleni následující činovníci na běžný rok 1911: Starosta br. Karbusický, náměstek br. V. Dvořák, tajemník br. Kubiček, účetník br. Vaněk, pokladník br. Kobeda, výbor majetku: bratři Mařík, V. Dvořák a Schus, náčelník br. Rendl, do evi. sboru bratři J. Dvořák a Vaněk, dopisovatel pro "Sokol Americký" br. Tuma, knihovník br. Baxa a do družstva čes. nár. síně br. Schus. Ve volných návrzích oznáměno br. K. Dvořákem, že naše dívky založily prozatímni klub Sokolek, a cvičení jich nalezá se již v plném proudu — kteráž též sám br. K. Dvořák řídí. Tomuto hnutí mezi našimi českými děvčaty hledíme skutečně s potěšením vstříc a doufáme, že v brzkou je uvidíme v našich řadách, jako řádné členky naší jednoty. Jest zde několik bratří, kteří zámyslně cvičení se vyhýbají, ačkoliv na nářadí dobře cvičit znají. Když zeptáte se některého proč do cvičení nechodí, odpoví: "Nemohu, chci cvičit mezi bratry." Nevíme co tím mnohý z nich míní, ale jen tolik můžeme říci, že kdo chce, aby ostatní mu dobrými bratry byli — musí sám také napřed ukázat, že bratrem jest. To se žel dosud nestalo.

Dominik Tuma.

Chicago, Ill., 29. ledna.

Dne 12. ledna nastoleni byli noví činovníci Plzeňského Sokola. Br. starosta, W. Kroužilka, v tklivé řeči ujal se svého úřadu a sliboval nám svoji ctí, že bude v tomto roce činnějším, nežli kdy jindy. Odstupujícímu starostovi br. Voborskému projevono bylo členstvem uznání za práci jeho pro jednotu Plz. Sokola minulý rok vykonanou. Výbor Sokolek dostavil se do této schůze s celoroční jejich zprávou a obvyklým novoročním dárkem — obojí přijato s velkým nadšením.

— Ples maškarní, dne 14. ledna pořádaný setkal se se zdarem.

— V tělocvičně se obvykle cvičí a připravujeme se ponalu na veřejné i závody župní.

— Chtěl jsem psáti o výsledcích posledních závodů a zápasů I. G. U., kde byli též naši, avšak br. náčelník si vyhradil zprávu pro sebe k uveřejnění v "Sokole Americkém." Bude tudíž as na jiném místě.

— Obrázky z Čech ku přednášce o Čechách obě. St. Vrázem jsou již objednané a jakmile přijdou výbor počne okamžitě pracovati.

— Došla zpráva V. V. N. J. S. v které oznamují nezdar sloučení dosavadního Čes. Am. Sokolstva. Záležitost odložena na šest měsíců a pracuje se na novém návrhu, který by vyhovoval všem sdružením. Zdá se, že jednou překážkou spojení jest okamžitý sjezd, na který prý nemají ostatní sdružení dost peněz a druhou jest as otázka samostatnosti sdružení Fugner-Tyrš a Jed. Děln. Am. Sokol, a to ve směru působení Sokolství vedlejším. Působení tato liší se od působení našeho tím (tak as tomu rozumím), že Župa F. T. zabývá se radikálně češtvím, totiž — nedbá občanství našeho amerického — nedovoluje styky s jinonárodovci a zavrhne používání jazyka země této členy svými a Jed. Děln. Am. Sokol fedruje dělnické zásady a holduje hlavně socialismu.

Oba tyto směry jsou do jisté míry dobré až do té doby, kdy se jimi neujímá poslání Sokolstva u věci hlavní a to jest tělesné a mravní výchově, kteréžto snahy vedle eností občanských a volných jsou hlavními účely N. J. S. Nový návrh na spojení má znít tak, aby v zájmu uskutečnění myšlenky této vyhovoval všem. Výbor chicagských jednot N. J. S. podal V. V. N. J. S. návrh, jenž jest tak jednoduchý, přímý a všem stranám vyhovující, že pakliže nebude přijat, není žádné naděje na sloučení Sokolstva v Americe v době přítomné. Další návrhy na sloučení potom musely by přijíti od těch, kteří by tuto cestu zavrhlí a to **bezvýminečně**.

Na zdar!

J. Dvořák.

St. Paul, Minn., 29. ledna.

Počínaje svůj prvý úkol dopisovatele, chci zájmy naší jednoty uveřejňovati tak, aby práce naše sokolská setkávala se se skutečným zdarem, o němž za dosavadních okolností nepochybují.

Povzbuzování k pilné návštěvě ve cvičitelském kursu tuším netřeba, vždyt' víme všichni, že vzor neunavnosti, náčelník náš, je prací do té míry zatížen, že vznikala správná obava, co stane se s jednotou, kdybychom br. náčelníka postrádali musili? Zárukou pochopení cvičitelského úkolu, je nám patrná snaha vyspělých našich boreců, kteří nyní již část cvičitelství zastávají. Přáli bychom si, aby v horlivosti s níž počali i vytrvali. Každá práce, stojí-li za práci vůbec, zaslouží, aby vykonána byla svědomitě — nuže, tak se tedy má i s příštími župními závody, k nimž nutno již nyní se hotoviti!

Dramatický odbor připravil nám již několik pěkných večerů a chystá nové. — Zaznamenáváme zvýšení počtu obého. Věnujeme dorostu největší pečlivost, vždyt' tento je-li dobrý, je nejen dnešní naší chloubou ale i zárukou šťastné budoucnosti! — Nemohu opomenouti i zřízení sobotní české školy, kterou známí pracovníci naší s podporou místních českých spolků opět v život uvedli. — S radostí pak sledujeme, že dávné potřeby naší — českou knihovnou zadost učiněno. Horlivým mužům, kteří o zřízení pěkné české knihovny při knihovně městské se přičinili, nezáleží na uveřejnění jmen, ale na pilném používání této knihovny. Dobré knihy nejen pobaví, nýbrž i vzdělají a ušlechťí, pomáhají vzdělavatelně i mravně. Toto byly šlechtivé snahy těch, kdož se o zřízení knihovny české postarali a naším nejlepším díkem — pamatujte bratři a sestry — bude pilné používání její.

Rudolf Smutný.

Chicago, Ill., 29. ledna.

Dámský odbor Plzeňského Sokola zvolil sobě ve výroční schůzi, dne 14. prosince 1910 následující činnice: Za starostku Otilie Splavcová, náměstkyně Martha Fialová, tajemnice Anna E. Vytlačilová, účetnice Josefa Janáková, pokladní Marie Brožová, dozorka Josefa Záhrobská, knihovnice Sokolky Hýbllová a Bidlasová, účtující výbor Sokolky Hazzardová, Hurtová, Polláková, pořádající výbor první sestra Hazzardová, druhá sestra Ringová a třetí sestra Lusková, zastupitelka do Sdružení Českých Svob. Škol v Chicagu sestra Barbora Šmidlová, dopisovatelka Marie Fialová. Též se náš odbor opět připravuje na příští měsíc k uctění památky narozenin otce vlasti Jiřího Washingtona, jak činíme každoročně; o dobré řečníky jakož i příhodný pořad se postará náš pořádající výbor. Měla jsem to neštěstí býti opět zvolená za dopisovatelku již po třetí, nešť', myslím si do třetice všeho dobrého, budu se řídit příslovím jítí přímo, neohlížet se ani v levo, ani v pravo a vynasnažím se svými skrovnými vědomostmi, abych dostála svému úkolu. S přáním všeho dobra v tomto novém roce.

Marie Fialová.

Cleveland, O., 30. ledna.

Jest mojí povinností, abych jako nový dopisovatel částečně zprávy o naší jednotě Sok. Cleveland, která jest tak čilá, podával. Však nežli počnu, chci poznámku učinit, že nebudu a nechci psát to, co komu se líbí aneb kdo co by si přál, ale chci se přidržet pravdy a správnou cestou míním posuzovat, co jest dobré aneb špatné. To právě zavinilo, že poslední br. dopisovatel nechtěl psát, protože bratři se hněvali, když trochu pravdy upřímně jim napsal.

Nejdříve musí představit naše zvolené nové činnice: starosta K. Bernreiter, náměstek F. Skala, tajemník A. Havelka, účetní J. F. Důra, pokladník J. Boček, náčelník A. Panka, místnáčelník E. Šlapák a knihovni V. Černý. Jednota naše pořádala 18. pros. přednášku. Obč. Janoušek se uvolil přednáseti: "Jak možno se státí občanem Spoj. Států". Přednáška se velice zamlouvala a obč. Janoušek ačkoliv neovládá tak správně češtinu, přece se snažil vše řádně vysvětliti a posluchače se zákony zdejšími seznámiti, tak aby bylo snadnější každému občanem se státí a listy dostati. Škoda, že tak slabá návštěva byla, a jest to přece pro každého krajana nedávno přijetého, zejména jestli se občanem státí chce, důležité. A pak, Sokolové, vždyt' jest povinností o podobné věci se zajímat, neboť máme ve stanovách, občanem, že má býti každý k N. J. S. patřící. Po přednášce obč. Janoušek odpovídal na otázky mu kladené.

Dne 25. prosince dramatický odbor sehrál drama "Člověk bestie". Hra jest poučná pro toho, kdo řádně sleduje kus, však jest ještě mnoho lidí, kteří při nejdojemnějších scénách dají se do hlasitého smíchu, z čehož plyne, že se o hru nezajímají, ta jest jim vedlejší, a čekají pouze na tanec. Alespoň Sokolky a bratři měli by jítí dobrým příkladem v před. Kdo jest za podobné chování obecněstva zodpovědným, snad dramatický odbor? Za to snad, že chce podávat lidu hry poučné a nechce jen pouze frašky a veselohry na českém jevišti předvádět?

8. leden jest třeba zaznamenat, jako svátek všech přátel a příslušníků naší jednoty. Odbývalo se veřejné, ano první veřejné vystoupení v naší nové Sokolovně. Ačkoliv Sokolovna jest dosti prostorná, přece do posledního místečka vše bylo vyplněno, a mnoho ještě jich bylo, kteří pro velký nával cvičení ani neviděli. Není třeba podávati přesnou zprávu a úsudek o celém vystoupení, neboť správnou kritiku zajisté podá župní zpravodaj, který jest za tím účelem zvolen. Jest dobrá myšlenka, však přece má malou chybu, totiž, že by neměl býti volen náčelník aneb cvičitel od jiné jednoty, aby posuzoval cvičení u druhé jednoty. K tomu by měl býti odborník neutrální, jenž nehledí, jakou jednotu má před sebou a bez předsudku soudí. Jen tak podotýkám. Myslím, že by mnoho prospělo při podobných vystoupeních, kdyby br. starosta, nebo jiný člen, promluvil několik slov před započetím, aby cvičení zahájeno byla jaksí slavnostně.

Ještě jenom několik poznámek chci učiniti, aby příště se mohlo veřejné obejít bez podobných chyb. Špatně se vyjímá, když cvičitel tleská rukama a podupává nohou při nástupu k cvičení, a to jen proto, aby udržel cvičenceů krok.

Nemělo by se dávat mimo to malým děvčatům cvičení tak těžké, jest obrovská práce pro cvičitele samého, a správně je cvičení naučit není možné, jelikož jejich malé postavy a útlá tělíčka tomu nedovolují, takové cvičení jest pro ně vůbec velmi obtížné. Náradí by měli mít bratři lépe naevičeno a při volných výkonech neměli by prováděti tak těžké kombinace, lépe by prospělo cvičení lehčí a elegantně provedené, nežli krkolomné cvičení, které sráží cvičence z náradí. Cvičitelové měli by mít vždy řádnou zkoušku při hubě, aby cvičení, které se 2 aneb 3 měsíce připravuje v několika minutách před zraky diváků pokaženo nebylo. Ještě jednu malou žádost a to hlavně mladším Sokolkám a bratřím, aby při podobných slavnostech mluvili česky, aby veřejnost věděla, že nejen tělocvikem, nýbrž i duševně, že se náš do-

rost vychovává a čeština v sokolských jednotách u dorostu jest prvním předmětem. Nebudeme-li česky mluvit, česky cítit, nebudeme Sokolové, třeba měli ještě větší Sokolovnu. Dobře br. starosta ve své řeči po veřejném pravil: "Bud' te hrdi na českou řeč!"

15. ledna opět pořádali jsme přednášku, neboť chceme svému slibu dostát, jak br. starosta pravil, že jednota naše chce každý měsíc jednu přednášku pořádat. Pro tento večer získán chvalně známý Dr. J. V. Kofroň, který s největší ochotou uvolil se přednášet o cestě na Floridu a Kubu. Když řečník byl představen byl nadšeně uvítán posluchači v síni se tisíci. Pan doktor vyprávěl o cestě po lodi v měsíci listopadu, kdy zde panovala dosti velká zima a když přijížděli dále na Jih, tak zimní obleky byly již příliš teplé. Přednáška byla provázena světelnými obrázky, kde každý mohl vidět rozličné stavby nádherných domů i malých prostých chýší. Zajímavé jest, že u žádného bytu nebyla vidět nějaká okna, nýbrž jen okenice, protože tam asi nejsou komáři ani mouchy. Dále jsme viděli rozličné rostliny, stromy, kokosové krásné palmy, a mnoho jiného nám zde cizího. Hlavní pramen příjmu jest cukrová třtina, tabák, káva a podobné. Po přednášce spuštěna naše nová opona, kterou br. Čáka jen za nepatrný poplatek maloval, nejen oponu, však skoro celé jeviště odekoroval pěknými kulisami; jen více takových pracovníků.

Když opona byla spuštěna, Sokolka Havlinová zahrála na piano "Kde domov můj", a v minutě byl obecenstvu představen obraz, jak Libuše věští slávu Prahy. Krásná myšlenka, ano můžeme říci přímo, že jest novinka, obvykle vidíme na oponách českých síní rozličné hrady a podobné.

Br. starosta K. Bernreiter na konec promluvil několik slov z české historie a o významu obrazu toho. Obecenstvo nadchnuto s povzdechem, avšak veselou tváří se volně rozešlo i dychtivě čeká na příští tak krásný večírek. Jen ku předu! Na zdar!

Polda Všečka.

Cedar Rapids, Iowa, 30. ledna.

Trochu o naší přípravě ku veřejnému cvičení. Každý cvičitel rád předvede veřejnosti nějaké novinky a tu často se stává, že pravidelný předčasný náevik na takové číslo jak účinkujícím, tak i druhým cvičencům je posleze nudným. Tu pak následuje odpadávání jistých cvičenců a trpké, rozčilující chvíle pro cvičitele. Zde myslím, že trochu opanování se jest třeba, žeť dosti trpké a přivést ony cvičence, třeba i Sokoly, k těm cvikům ne vojenským komandem, nýbrž shovívavým jednáním a láskou cvičitele. Zdali náeviky jistých novinek provádí jedna neb dvě čety, nemáme nechat zahálet ty ostatní, kteří jak vidí, že málo pozornosti jim věnováno, jednoduše nám odchází. Zase třeba jedna příčina vzdalování se cvičenců z našich tělocvičen. Br. Jirásek, náš cvičitel, běže si vše tuze k srdci. Vím asi, jak cítí, jak rád by vše viděl hladce pokračovati. V postavení cvičitele, žel, musí se kolikrát i klopýtnout a pak zase jíti dále ku předu. — Příprava Sokolek taktéž byla částečně osudnou. Předem již zmínil jsem se o zanedbaných cvičeních a zde jsem v těch kolejkách. Starší sestry, co dosti pravidelně cvičily, odpadly, jelikož moc pozornosti vynaložilo se tancům na veřejné. Měly svoje příčiny, proč se nechtěly účastnit oněch tanců a v poručení nevěřím. Pozorování druhých, to je moc nebavilo. Hled' me se jak u nás, tak i jinde takových nesnází vystříhat. Příprava asi do 3 týdnů před vlastním veřejným vypadála blbě. Ale jaký převrat od toho času! Následovala schůze, v které jsme si jedem druhému pověděli, co nám schází. Vše se vyjasnilo a začalo se pracovat plnou parou. Cvičitelský sbor, který trochu lenivěl, dal se do práce. Byl vždy po ruce br. Jiráskovi a teď můžeme všichni býti hrdi nad výsledkem. Každé číslo pořadu provedeno přesně. Návštěva uspokojivá. Přes 800 lidí bylo přítomno. Jeden každý odcházel spokojen nad prací Sokol

stva a ideálem našim. Těšilo mě velice, že nebyl ani br. Jirásek, ani Sokolka Engelthalerová sklamáni námi cvičenci. Ono přece po dešti zase jen bývá hezky. — Ted' dále k našim závodům Župy Střední. Jdeme do práce a očekáváme i od těch, kteří nás navštíví, 4. července až do 6. t. r. Naši snahou jest, všem nesnázím a vadám z minulých závodů předjít. Tím jest řečeno hodně! Župní výbor jest již v plném proudu příprav. Zkušeností máme dosti a síly na výboru osvědčené a schopné. Ted' jen postup jednotný celé Župy a náevik. Nemá pochybnosti, že nastávající závody předčí všechny minulé. — Dále uvažujeme a často rozpřed' me poradu o příštím VI. sletu v Praze. Pouze rok! Počítejme v čas, když chceme, aby to osmičlenné družstvo bylo "A number one!" Chci připomenout, že nechceme vyslati družstvo na výlet, nýbrž Sokoly a závodníky. Půjdou do tuhého boje, tedy nedejme jim příležitosti vymlouvat se, že kdybychom měli o měsíc déle, mohli bychom dělat to neb ono. Spojená s tím vydání by měla trochu zarazit každého a když již se ta obět' klade, tedy bud' me připraveni co nejdříve říci těm št'astným osmi hochům: jděte do práce a tužte se! Nastupujete ku bratrskému boji, měřit síly své s borei nejlepšími. Času dali jsme vám dosti, ostatní jest na vás, tož, hoši, držte se! Na zdar!

Rudolf Novák.

Morrisania, 31. ledna.

Jsa pověřen funkcí dopisovatele do "Sokola Amerického", vytknul jsem si cíl, že moji práci chci věnovati vždy pro dobro naší jednoty a ku povznesení sokolské myšlenky. U nás je zapotřebí, aby se zakořenila tak a na patričním místě, aby naši jednotu z toho hříšného spánku probudila k novému životu v letošním roce. Ačkoliv víme každý z nás, že o nás nebylo v posledním čase ničeho slyšeti, nebylo zajiště vinou našeho bývalého dopisovatele, ale vinou nás všech, neboť zajisté víme jak pokračujeme. Však co bylo příčinou? Máme velké starosti a zbytečné pro nás starosti o obchodní záležitosti, které tu naši sokolskou myšlenku kazí a tím ztrácíme to, co jest nám zde zapotřebí. Bratři vzpružme se v tom novém roce k práci nové, vytrvanlivé a umíme si jako Sokolové, že na pravidelná a pořadová cvičení budeme správně a v úplném počtu docházeti a tak jméno té nejstarší jednoty povznášeti zase na ten stupeň pružnosti v jakém bývala dříve a ukažme veřejně, že jsme se již ze spánku probudili a že žijeme.

Bratři ještě maličkost, abych na vše nezapomněl. Jaká to chudoba v těch našich schůzích, židle prázdné čekají a což v těch pořadových cvičeních, kde náčelník nemá koho cvičiti. Vždyť přece naše jednota čítá 65 členů a tu přec každého z nás má být svatou povinností stanovy zachovávat tak jak se na každého Sokola patří a být vždy v pravý čas na patričním místě.

Jako každý rok tak i letos pořádá naše jednota maškarní ples, v kterém mají býti provedené různé skupiny a živé obrazy zpracované naším náčelníkem a jest jen třeba, aby každý člen pravidelně zkoušky navštěvoval poněvač čas jest již krátký, aby provedena byla ta snaha náčelníka bezvadně. Vždyť každý může věnovati ten trochu času a platně tak přispěti k dílu na které i mnoho jinonárodově se chodí dívat. Kéž i u nás všelijaká ta nenávisť vůči nám vymizí a konečně nastane pospolitá práce. K tomu at' směrují snahy všech našich členů a heslem našim bud' "Rovnost a Bratrství".

Frank Pochobradský.

Oakland, Cal, 31. ledna 1911.

V měsíci srpnu 1910 bratr starosta Župy Pacifické, Jaromír J. Justice, obeslal na východním břehu zálivu S. F. bydlící členy "Sokolské Jednoty San Francisco" za účelem založení jednoty v Oaklandu. Sešli jsme se a založili T. J. Oakland se 16 neb 18 přestupujícími a 4 neb 6 nové přistou-

plými bratry — od té doby náš počet dostoupil na 26. — Scházíme se jednou měsíčně v Stachlerově Hallu na Adeline ul., blíže 32. ul., v Oakland. Borci eviči společně se Sokolem chorvátským; nájemné neplatíme z jedné ani z druhé místnosti, díky našemu náčelníku Ant. Matlachovi a podnáčelníku Hettichovi, již vyučují v těloeviku Chorváty zároveň s našimi a za tuto obětavou práci dostáváme k používání chorvátskou Sokolovnu; místnost spolkovou k odbývání schůzí jak často se nám zlíbí, používáme zdarma ze známosti a vlivem bratra pokladníka F. J. Schustera. Minulý měsíc ve výroční schůzi všichni činovníci byly na jeden rok znovu zvoleny, následkem toho v minulé schůzi, dne 22. t. m. nastolení se odbylo velmi krátce a jednoduše. Bratr podnáčelník, jenž eviči dorost, v jeho poslední zprávě si stěžoval na bratry tatíky, že přestávají posílat své dědice do evičení, která se mají odbývat každou neděli dopoledne; shledáno, že dotyčný dorost navštěvuje "Sunday School".

Od 15. do 22. t. m. v San Franciscu a zde v Oaklandu koncertoval s velikým úspěchem mistr Jaroslav Kocian, k jehož počtu S. J. San Francisco uspořádala banket, jenž byl odbýván dne 18. t. m. za přítomnosti více než 70 účastníků v Cafe "Bismark". Společnost se začala scházet v 8 hodin; v 8:30 náš oslavenec vstoupil v průvodu bratra Justice a tímto pestrému shromáždění představen, ačkoli velké většiny nebyl neznámým. Byl to tentýž mladistvý a skromný slovutný virtuos Kocian, jehož jsme hostili právě před osmi roky, kdy se jeho nekléčenou upřímností vmístil do našich srdcí. Co se Kocianova zevnějšku týče, také se téměř za ten čas nezměnil, vyjma že má plnější obličej. Ačkoli dámská emancipace byla v minoritě co se počtu dotýče, však dle mého sledování dámy byly prvnější, jenž započaly recognoserství okolo místnosti, v níž jsme se nalézali a dříve než se zasedalo zahájily tiehou kampaň otázkami, proč se nacházíme v Bismarku? Nebude se Kocian hněvat, že jsme jej nepozvali do některé z četných, skvostných místností vlastních Slovany? Což až Kocianovo modré oko utkví na stěnách ozdobených odznaky, jenž připomenou na Germanism a jeho postup z dob barbarství až do dnešního dne, všude jen "Deutsche Cultur"; na každé vidličce, noži a j. vyryto "Bismark", na každé sklenici vymalována podoba "Bismarka"; takové a podobné otázky v šepotu kolovaly celou místností. Začal orchestr štemovat struny, nastal strach, že spustí "Wacht am Rhein", nebo nějaký "Kriegs Marsch". Vedle mne seděl brat'ka Slovák a brat'ka Sokol pravil: "To budem zajtra pachnout Bismarkem." Byl jsem zaduman, věděl jsem, proč se nacházíme v Bismarku; tu za mnou slyším hlas číšníka, jenž právě postavil láhvičku vína přede mne: "Freig cent bitte" praví brandeburáckým žargonem; právě v tu chvíli pravím k sousedu Slovákovi: "Mám tu útěchu, že nesedím na pravici našeho oslavence, jako jsem měl tu čest před osmi roky." V tom za stěnou spustí hudba, v naší místnosti nepokoj a šumot, snad byl každý přesvědčen, že budem počastováni "Wacht am Rhein". Však k velkému překvapení byla to krásně sehrána Smetanova Prodaná nevěsta. Nastal lepší rozmar, nikdo si více nevšímal germanismem pomalovaných stěn, dvojě dveře, vedoucí do hlavní místnosti, se dokořán otevřely a tak usnadněn as třetině naší společnosti pohled na jeviště, kde právě tancovaly, zpívaly a mimikovaly červeně natřená děvčátka, oděná v "Hoble Skirts". My Oakland'ané, jsouce umístěni na výhodném konci stolu, tedy směrem k Oaklandu, jsme měli nejlepší a nejkrásší pohled na jeviště, okolnost, jež se zdála znamenitě zamlouvat ženatým mládencům, jejichž lepší polovičky byly prý informovány, že banketu přítomní budou pouze pánové; jeden bratr, prominentní mistr řeznický, pravil, že tyto Hoble Skirts jsou O. K., ale že viděl v Oaklandu lepší, kratší a užší; na to odpovídá druhý bratr, šprýmař, mistr krejčovský, že "Hoble Skirts" jsou již z módy a že poslední nouveanti jsou "Harem Skirts", ovšem trochu prý

jinačí než ty, co se v Turecku nosí v půl měsíci; v tom se obje dveře zavřely a bratr starosta Župy Pacifické, Jaromír J. Justice zahájil krásný proslov, vzdávaje dík a chválu českým umělcům vůbec a mistru Kocianovi zvláště. Kocian odpověděl vybranými slovy. Právil, že je velice hrdým na všechny krajany, žijící na tomto pobřeží, zvláště pak vyslovil jeho radost z přítomných dam, což jim nemálo lichotilo. Sestry Sokolky, Horáková a Kokešová přednesly hezké proslovy a sestra Holečková pěknou básničku. Co se S. F. dotýče, dámy byly poměrně dobře zastoupeny, kdežto z Oaklandu, dle mých observací, bratr Holub byl ten jediný, jenž se pyšnil po boku své lepší polovice. Dále řečnili: bratr starosta T. J. S. San Francisco J. Belza, br. star. T. J. S. Oakland, Jan Buben, F. J. Laštůfka, několik bratrů mluvilo v zájmu postavení slovanské budovy, že ve spojení je síla, kdežto br. Brejliš napřed anglicky a pak česky tvrdil, že ve spojení není síla; vyslovil se rozhodně proti zakoupení pozemku spojené s jinými slovanskými spolky. Ačkoliv angličtina mu šla jako když bíchem mrská, česká mu šla lépe. Dr. Vecký mluvil v zájmu P. P. výstavy v S. F., br. právník Chloupek o Israelitech z dob Španělské inkvizice, o směnkách, jak započaly a tím umožněno, že mohli strčit celé bohatství do kapsy u vesty; obchod prý to, jenž se potkává s nejmenším odporem, a proto že Slované, zejména Čechové, jsou též nuceni uchýlit se k povolání, kde je nejméně odporu a proto prý velmi četně zvolí dráhu umění, jako Israelité dráhu směnkovou. Snad proto, že bratr Chloupek — jenž je rozen v Americe — mluvil anglicky, mnozí z posluchačů byli toho náhledu, že porovnává umění české s uměním lichvářství. Však on to tak nemínil, je nevinný. Když řečníci tisíce metrů různé látky vyčerpali, zbýval již pouze Oakland a Egyptské Hieroglyfy, jelikož byla zřejmo, že Oakland by se sotva hájil více než egyptské zatmění, tudíž palba koncentrována na Oakland a jelikož Oakland prý je "veliký hřbitov", tak co obyvatelům tohoto obhajoba se ani nedovoluje, pročež mlčíme, ale na první stránce San Franciscu čteme, kde stojí velkými písmeny psáno: San Francisco a Oakland se mohou nejlépe přirovnat k Siamským blížencům, ježto skrze nerozlučitelný svazek krev proudí z jednoho do druhého. V Oaklandské jednotě máme více členů, kteří jsou spoluzakladateli Sokola San Franciscu. Jelikož doposud se S. F. Sokolci táží jeden druhého, proč vlastně byl odbýván Kocianův banket v "Bismarku", a dle zdání nikdo neví proč, slyšte tedy odpověď z toho "Velkého Hřbitova": Při prvním Kocianovu koncertu v S. F., dne 15. t. m., bratr F. J. Laštůfka se mne tázal, zdali půjdu též na banket, řku rozhodně ano! Kde to bude? L. odpoví, že nejspíše v Cafe Bismark. Jelikož jsem z minulosti věděl, že co bratr L. dělá, že dobře dělá a jelikož po odestování bratra Balona do Mexica, bratr L. všim právem slul co "Český konsul", též od mnohých žertovně závistivých byl zván "Český Car", a jelikož v té chvíli byl moc zaměstnán, ani jsem si netroufal dělat námitky, jsa přesvědčen, že žádoucnější místnosti nelze dostat; to bylo v neděli k večeru. V pondělí ráno nežádaně jsem vyhledával, možno-li vhodnější místnost dostat a přesvědčil se v Café Milan and Dan, jež vlastní chvalně známý brat'ka Milan Kukavica, že můžem dostat to nejžádoucnější, buď to místnost pro 30 aneb místnost pro 150 osob v přízemí, kdežto Bismark je v basementu, kde není tak dobrá ventilace jako je v místnostech Milanových. Bezodkladu jsem o tom zpravil br. L. telefonicky a bratr Justice v tomže zájmu ho navštívil osobně; slíbno, že se to nejspíše změní ve schůzi pořádacího výboru téhož večera. V úterý telefonuji bratru L., sděluje, jaké skvělé podmínky od Milána možno dostat, řka, jestli jsou pozvánky rozeslané, at' se rozešlou jiné na moje útraty, že je na vše houf času, an Milán žádá pouze 4 hodiny času k úpravě; je úterý ráno a banket se má odbývat ve středu v 8 hodin večer. Br. L. odpověděl, že je již pozdě,

že to má v moci jeho švagr, br. Hranatner, ten že prý rozhodně nebude nic měnit a proti tomu žádný disputát. Milán nabízel, kdybychom mu dali 12 hodin času, že nechá udělat pro každého hosta skvostný památný Menu s vyobrazením mistra Kociana, dále chtěl čítat \$1.50 za osobu pro "bratrem Sokolom" za totéž, co při posledním u něho odbývaném banketu čítal \$2.50. U Milána bychom neměli ustavičně před očima podobu největšího kdysy nepřitele Čechů a Slovanů vůbec, tam by náš oslavenec patřil na podobu Miloše Obilice, vyobrazení Kosovo Polje, tam kde Junák za ludgine. Milánovy místnosti, za něž platí \$800 měsíčně nájemného, jsou první třídy. Ted' ale musím ukončit, z venku je slyšet řev a střelbu, oznamující radostnou zprávu z Washingtonu, že Panamo-Pacifická výstava je naše.

Na zdar! Váš Adolf Kocour.

N. B. Bratře tajemníku, Václ. Machku, odpust', že ve chvatu jsem zanedbal se zmínit o Tvých zásluhách.

Chicago, Ill., 29. ledna.

Ačkoliv máme do jara ještě hezky daleko, přece se ta naše "Lípa" začíná již nějak probouzet k životu. A že by to bylo příliš časně probuzení, kterému by mohli pozdní mrazy škodit, o tom lze pohybovat. A to již z toho důvodu, že ta naše "Lípa" není jen takový malý křehoučký stromek, ale že je to "Sokol Slovanská Lípa" — nejstarší jednota v Chicagu, ku které někteří údové patří přes 40 let, a jsou tudíž "dvakrát záslužní" členové (ale tohle mě bylo řečeno jak se říká po lopatě, jinak bych to byl asi zapoměl v dopise napsati) a u "kterého sboru první "pošla" sokolská myšlenka" atd. Ted' nevím, zda-li jsem neudělal velikou pravopisnou chybu v tom slovíčku "pošla" aneb je to chyba diplomatická. Nejráději píši všechno tak jak to slyším, aby pravdě nebylo křivděno, a tak v poslední schůzi mně bylo stranou toho dáno uznání, že jsem totiž jedno důležité jednání napsal doslovně, a jak je vidět se zdokonaluji, neb si všímám i písmenek.

A ted' k věci: Jak to naše probouzení začalo? Je těžko určit, kdy asi mělo počátek. Známký toho viděti již minulé léto, ale pevnější postavení zaujalo až v podzimu a po novém roce se jaksi ustáluje, tak že máme velkou naději v budoucnost. Podnět zavdaly věci na pohled malé o kterých se nelze pro zabírání místa rozepisovati. Důležitější podnět zavdal náš pozemek na 12. boul. a Lincoln ul. přetřásán byl totiž jeho prodej a snad se mohlo v té věci skutečně něco vyřídit, kdyby jedním členem, který do schůzi nechočil, nebylo řečeno, že se pozemku rádi zbavíme a též hned se vytasil s cenou, která byla jednotou uzavřena před lety. Před lety a dnes je ale velký rozdíl. Tenkrát byla jednota příliš zadlužena a dnes si finančně dosti dobře stojí. Byl zvolen výbor na prodej pozemku, jenž s kupující firmou vyjednával; firma podala pak větší nabídku a za tím účelem svolána mimořádná schůze, na kteréž schůzi šlo se s původní ceny na \$12,000.00 pakli firma ona převezme i rozpočet na ulice. Dosud výbor s firmou ničeho nevyřídil, ale snad, než tento dopis se objeví v "Sokole Americkém", bude o věci té rozhodnuto. A tu bych si dovolil podati náhled, pakli firma za učiněných ústupků koupí neuzavře, aby se jí dala lhůta do jistého času. Ono to na tom 12. boul. kouká z jara o tisíce lepší. Když již jsem se zmínil o té mimořádné schůzi, tedy chei v krátkosti sdělit její průběh. Byly očekávány rozčilující debaty. Ale ku podivu k nim vůbec nedošlo, až v našich schůzích jsou jinak dosti časté. Dobrému pozorovateli této schůze nešlo, jak mnohé staré čelo při vyřknutí ceny pozemku jakoby ještě o dvacet let sestárl. A jak by také ne. Většina členů, kteří asi před 18 lety hlasovali pro koupi toho pozemku, v duchu viděli všichni tu krásnou síň, o které se domnívali, že bude státi na jednom z nejlepších míst Čechy osazených a že bude jaksi vévoditi tomu českému živlu nejen v Chicagu, ale i v Americe. A jaké veliké

sklamání. Kdyby se byla mohla síň postaviti, snad by se byl i ten český lid v okolí tom více udržel, ač dosud je tam dosti četný, je tam rovněž matiční škola, síň Libuše atd. a spojení výborné. A ta cena, na které jednota se usnesla, je věru velmi, velmi malá oproti té, co ten pozemek nás stál. A přec uznali ti staří hareovníci, že jelikož nám není ani ted' možno stavět, aby se pozemek raději prodal, neboť ne-
tížil nás pouze finančně, ale i morálně, jak ve schůzi bylo řečeno. A každý že na nás ukazuje, že jsme udělali tou koupí chybu. Inu, pravda je to, ale ten kdo ukazuje na naše chyby kdy my je sami vidíme a po tolika letech, nemá k tomu žádného práva. Pakli se chce zvát naším přítelem, měl tu chybu ukázati, dokud jsme ji neudělali

Když již jsem jednou v tom, tedy nebude asi z místa pakli se zastanu též té naší síně, kterou leckdo jmenuje "šanda aneb díra". Byly doby, kdy by se byl nikdo neodvážil podobného výrazu, a kdy rád každý spěchal do naší síně, kde mnoho dobrého mělo vznik. A na to by měli oni Sokolové i nesokolové pamatovati, a spíše nám podati pomocné ruky, když je toho třeba. Právě ted' potřebujeme evičitele. Sokolové, kteří by jste mohli a chtěli vésti u nás evičení, podejte naši jednotě přiměřenou nabídku, jež doufám bude s povděkem přijata.

Na zdar!

K. Tittl.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC LEDEN 1911.

Příjem.

2. Předpl. na S. A., V. Kusí, New Bedford, Mass.	75
Sb. Sokolek Blesk, Baltimore, Md., IV. 1910	1.80
Sb. Sokolek Blesk, Baltimore, Md., do fondu pro sjezd za r. 1911	3.10
Sb. Sokolek Blesk, Baltimore, předpl. na S. A.	75
5. Předpl. na S. A., Mrs. Jeníček a Fr. Nesporý	1.75
Za ohlášku v Sokole Americkém	10.00
Předpl. na S. A., B. Josífek, Cadott, Wis.	2.00
7. T. J. S. Tyrš, So. Omaha, Neb., za III. a na IV. 1909	19.30
T. J. S. Oenaville, Tex., za IV. 1910	10.50
T. J. S. Owatonna, Minn., na IV. 1910	13.60
T. J. S. Milwaukee, Wis., za II. 1910	35.40
Za Pamětní spis, V. Čapek, Chicago	.60
Za knihu Kurs Č. O. S., br. Kolman, Bronx	.55
11. T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., za II., III., IV. 1910	51.60
T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., do fondu pro sjezd za r. 1909—1910	9.40
Za knihu Kurs Č. O. S., br. Budín, Little Ferry, N. J.	.55
Za Pamětní spis, od člen. z N. Y.	.50
13. Za knihu Kurs Č. O. S., br. Novák a Gaspar, Baltimore, Md.	1.10
Za těl. knihu, J. Gaspar, Baltimore, Md.	.17
T. S. D. a Paní, Newark, N. J., za IV. 1910	2.05
T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., za IV. 1910	5.70
T. J. S. Ennis, Tex., za III. a IV. 1910	24.20
T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., za IV. 1910	29.30
T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.	47.40
T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O., do fondu pro sjezd za r. 1909—1910	14.50
T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., do fondu pro sjezd za r. 1910	9.10
Za ohlášku v Sokole Americkém	6.50
14. T. J. S. Oak Park, Ill., za r. 1910	57.80
18. Za ohlášku v Sokole Americkém	6.00
Za vstupné od T. J. S. Los Angeles, Cal.	5.00
Za těl. knihu od Slov. Sok. N. Y.	.16

ZE ŽUPY JIŽNÍ.

Prague, Okla., 28. pros. 1910.

Zápis ze schůze 11. října 1910.

Schůzi zahájil star. K. Černý.

Zápis z minulé schůze čten a přijat.

Čten dopis Těl. Jed. Galveston o župních závodech v příštím rove v Ennis, Tex. Dopis přijat.

Čtena zpráva ze závodů v Granger, Tex. Po prohlédnutí shledáno, že není správná a usneseno, aby se dopsalo sletovému výboru, aby zprávu úplně vypsali. Dále, aby se dopsalo Výk. Výb. v záležitosti závodních cen a odznaků, jakož i aby oznámil, kde ony věci jsou.

* * *

Zápis ze schůze, 14. list. 1910.

Schůzi zahájil star. Karel Černý. Zápis z minulé schůze čten a přijat. Čten dopis Těl. Jed. Sokol Oklahoma City o župních závodech v Ennis, Tex., v němž zdělují, že nesouhlasí se závody, nebude-li většina pro. Čten dopis T. J. S. Wilson, Kans., o závodech i zdělují, že uznali za nejlepší na nich se nepodílet a že nesouhlasí. Dále zasílají župní poplatek za rok 1909 \$2.70, což přijato. Dopis T. J. S. Shiner, Tex., v němž oznamují, že jsou pro závody a volní možný schodek společně hraditi.

Odpověď Výk. Výb., kde ceny jsou, jest následující: Ceny ony jsou v expresní úřadovně v Granger, Tex., a již jsme několikrát psali sletovému výboru, aby pro ně došel a je zaslal na patřičné místo; že se tak ještě nestalo, nevíme, co si máme o tom myslet. —

Dopis Franka Rubische, Dallas, Tex., čten, zdělují, že chce založiti jednotu u nich a žádá br. náčelníka o vysvětlení stanov sokolských. Br. náčelník mu zaslal několik otázek a na to již dostal odpověď, že se mu dobře daří a že se dočká brzy cíle. Přijem mu mnoho zdaru.

Přijem, T. J. S. Wilson, Kans., \$2.70.

* * *

Zápis ze schůze, 12. pros. 1910.

Schůzi zahájil star. Karel Černý v určitý čas.

Zápis z minulé schůze čten a přijat.

Br. Frank Rubisch z Dallas, Tex., zdělují, že se mu pojednou nedaří práce, jak očekával, ale že se nevzdá naděje a bude pracovati dále.

Jelikož dává br. Luža v "Sokole Amer." narážku na župní výbor, že zanedbává práci, proč tajemník má dopsati Výk. Výboru, aby si vyhledal čilejší místo pro onen úřad a že "nám není možno děle s takovou myšlenkou pracovati!" Na to schůze ukončena.

* * *

Zápis z mimořádné schůze, 27. pros. 1910.

Schůzi zahájil star. Karel Černý.

Dopis Výk. Výboru čten, v němž zdělují, že přeložili sídlo župní do Ennis, Tex., a aby se knihy a veškerý majetek zaslal na ono místo. Zároveň děkují Výboru za veškeru práci. Dále dopis T. J. S. Taylor, Tex., v němž zasílají župní poplatky \$1.80. Přijato.

T. J. S. Praha, Okla., zasílá župní poplatky za druhé půletí 1910 za 33 členů \$1.65. Přijato.

Výsledek hlasování pro závody Jižní Župy v příštím roce v Ennis, Tex., jest následovní:

Pro hlasovaly: T. J. S. Shiner a T. J. S. Galveston.

Proti: T. J. S. Oklahoma City, T. J. Praha a T. J. S. Wilson, Kans. — Jiné jednoty žádného výsledku nepodaly.

Přijem: T. J. S. Taylor, \$1.80; T. J. S. Praha \$1.65; celkem \$3.45.

Vydání: Za poštovné pro taj. a náčel. \$1.50; za knihu pro pokl. 55c; celkem \$2.05.

Na zdar!

Karel Černý, starosta.

Boh. Černý, tajemník.

FINANČNÍ ZPRÁVA

Výboru Župy Jižní za II. půletí 1910.

Přijem:

T. J. S. Galveston.....	\$1.70
T. J. S. Hallettsville.....	1.40
T. J. S. Wilson.....	2.70
T. J. S. Taylor.....	1.80
T. J. S. Praha.....	1.65
T. J. S. Shiner.....	4.70

Celkem příjem\$13.95
 Za pokladníkem za I. půletí 1910..... 8.20

Celkový příjem\$22.15

Celkové vydání 8.95

Zbývá za pokladníkem.....\$13.20

Vydání.

Náčelník za poštovné	\$3.25
Za razítko	2.75
Poštovné, tajemník	.90
Poštovné tajemník a náčelník.....	1.50
Knihy pro pokladníka.....	.55

Celkové vydání\$8.95

Bratři! Jelikož sídlo Župy Jižní přeloženo jest do Ennis, Tex., všechny poplatky a zprávy zasílejte tam!

Na zdar!

Karel Černý, starosta.

Boh. Černý, tajemník.

ZE ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ.

Cleveland, O., 5. ledna.

Zápis ze schůze, 29. října.

Schůzi zahájil náměstek Josef Jílek za nepřítomnosti starosty br. Urbance a zástupců Hejny, Hořice a Sýkory.

Zápis ze schůze minulé přijat jak čten.

Dopis T. J. S. Toledo přijat a usneseno, aby zaslána byla bradla a jednatel má odpovědět dotyčné jednotě, proč ona záležitost nebyla již vyřízena.

Jelikož br. Novotným, bývalým župním jednatelem žádána zpráva ohledně předběžného kursu podána nebyla, má vyřídit br. Čermák.

Protože Župa Severovýchodní značnými výlohami v posledním čase ve finanční tísni se nalézá, má být požádán V. V. N. J. S. o zapůjčení \$50 a br. jednatel má tuto záležitost vyřídit.

Dále usneseno dopsati všem jednotám k Župě Sev. Vých. náležející, aby veškeré župní poplatky vyrovnaly a ony jednoty, jež se zavázaly nářadí spláceti, též dopisy upomenouti, aby tak učinily.

Zpráva br. Čermáka, který vyslán byl jako evičitel ku T. J. S. Ladimír Klácel a Říp v Mt. Pleasant a Allegheny, přijata.

Br. Jílek žádá o zapůjčení nářadí, které nalézá se u Sok. Nová Vlast, patřící Župě, ku použití v tělocvičně Sok. Cleveland, kde nářadí jest nutně zapotřebí; žádosti jeho vyhověno.

Vydání: Cestovné br. Čermáka do Allegheny \$15.00; br. Urbanec za zarámování obrazu pro Župu \$2.40; celkem \$17.40. Br. Čermák vrací Župě \$10.00.

Jelikož nebylo více k jednání schůze skončena.

Josef Jílek, náměstek.

Frank Rebeka, jednatel.

* * *

Zápis schůze, 27. list. 1910.

Schůzi zahájil náměstek br. Jílek za nepřítomnosti starosty br. Urbance, kterýž byl omluven.

Ze zástupců nepřítomní bři: Hejna, Turek a Frčka, jenž omluven.

Zápis z minulé schůze přijat jak čten.

Jednatel oznamuje, že obdržel poukázku na \$50.00 jako půjčku Župě Sev. Vých. od V. V. N. J. S.

Jelikož br. Turek, jako župní pokladník nebyl přítomen, obdržel onu částku \$50.00 župní náčelník br. Panka.

Br. Přech, zástupce Sok. Nová Vlast žádá o zapůjčení tyčí, jež Župa má; žádosti jeho vyhověno.

Br. Jílek, zástupce Sok. Cleveland oznamuje, že si vypůjčil 14 párů činek.

Dále jednáno, mají-li býti příští rok pořádány závody místních jednot aneb jen veřejné v některém městském parku: ponecháno nově zvoleným zástupcům.

Dále dán návrh, aby zvolen byl výbor, budou-li odbývány Olympické hry v městě Clevelandu, který by záležitost tuto sledoval a Župě zprávu podával; ponecháno do celoroční schůze.

Příjem: Půjčka od V. V. N. J. S. \$50.00.

Jelikož nebylo více k jednání, schůze skončena.

Josef Jílek náměstek. Frank Rebeka, jednatel.

* * *

Zápis schůze, 26. prosince 1910.

Schůzi zahájil náměstek br. Jílek za nepřítomnosti starosty br. Urbance. Br. Čermák omluven, přijato. Zápis ze schůze minulé přijat, jak čten. Dále rozvinuta debata ohledně olympických závodů a po delší debatě usneseno, aby zvolen byl tříletný výbor, který by schůze společného výboru navštěvoval a zprávu župnímu výboru podával. Zvolení bři. Panka, Pavelka a Frčka. Dále má býti požádána redakce nově založeného svobodomyšlného časopisu "Svět", aby o věci té se informovala a občas zprávy podávala. Bratr Přech oznamuje, že celoroční cvičení Sokola Nová Vlast odbýváno bude 18. ledna 1911.—Ku přehlednutí celoroční zprávy zvolen následující tříletný výbor: bři. Pavelka, Přech a Hořica. — Br. Čermák zvolen, aby navštívil cvičení Sokola Nová Vlast a br. Hořica ku veřejnému cvičení Sokola Cleveland. — Příjem: Župní poplatek Sokola Nová Vlast za rok 1910, \$6.90. Vydání: Služné jednatele Fr. Rebeka za půl roku, od 1. července do 31. prosince 1910, \$5.00; poštovné a jiné vydání \$1.35. — Jelikož nebylo více k jednání, schůze br. Jílkem skončena. Na zdar!

Josef Jílek, náměstek, Frank Rebeka, jednatel.

CELOROČNÍ ZPRÁVA ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ ZA ROK 1910.

Příjem:

	Hotovost z minulého roku (1909).....	\$ 91.33
Leden 2.	T. J. Sokol Tyrš, doplatek na nářadí....	30.00
16.	T. J. Sokol Říp, župní poplatek za r. 1908 a 1909	14.10
Květen 8.	T. J. S. Tyrš, župní poplatek za rok 1908 a 1909	8.20
Červen 22.	Br. Novotný vrátil cestovné do Toledo..	20.00
	T. J. S. Čech, župní poplatek za r. 1909..	28.90
	Půjčka od V. V. Nár. Jed. Sokolské.....	100.00
Červ'e 31.	T. J. S. Budívoj, župní poplatek za r. 1908 a 1909	15.90
	T. J. S. Ladimír Klácel, župní poplatek za r. 1907 a 1908	7.60
Srpen 13.	Polovice výtěžku ze závodů a sletu ve dnech 2., 3. a 4. července	57.42
Září 25.	T. J. S. Nová Vlast, župní poplatek za r. 1907 a 1908	13.20
	Dár od Sokola Kučery	2.00
Ríjen 29.	Br. Čermák vraeí Župě.....	10.00
	Úroky ve spořitelně do 1. července	1.05
List. 27.	Půjčka od V. V. Nár. Jed. Sokolské.....	50.00

Pros. 26.	T. J. S. Nová Vlast župní poplatek za rok 1910	6.90
	Hotovost ve spořitelně	1.15
	Úroky ve spořitelně	.27

Úhrnný příjem	\$458.02
Úhrnné vydání	432.88

Zbývá za pokladníkem z r. 1910.....	\$ 25.14
Dluh na nářadí	46.08
Župní poplatky u Těl. Jednot.....	52.00

Celkové jmění koncem r. 1910.....\$123.22

Jos. Jílek star., K. Turek, pokl., Fr. Rebeka, jednatel.

Vydání za rok 1910:

Leden 2.	Služné jednatele za rok 1909	\$ 10.00
	Poštovné	.81
Únor 27.	Předplatné na Věstník Sokolský na 2 roky	2.40
	Předplatné na Sokol Pražský na 2 roky..	3.00
	Zásilka obnosu Sok. Pražského na 2 roky	.14
Březen 27.	Za tisk pro závody 2., 3. a 4. července....	12.25
Květen 22.	Dvěma zástupcům cestovné do Toledo....	20.00
	Do Detroit br. Panka	5.00
	Br. Hořica na cesty	3.00
Červen 26.	Br. Panka za různé vydání	3.50
	Jednatel poštovné	4.75
	Ceny pro dorost z New Yorku	4.25
Červ'e 31.	Služné jednatele za půl roku	5.00
	Odměna při závodech	5.00
	Br. Kos, cesta z Detroit do Toledo.....	1.60
	Za ceny pro dorost clevelandských jednot	11.75
Září 25.	Br. Frčka, cestovné do Allegheny.....	20.00
	Br. Čermák za 5 kusů podobenek	3.00
	Cestovné 6 boreů do Lorain.....	5.40
Ríjen 29.	Br. Čermák cestovné do Allegheny.....	15.00
	Za rámování jednoho obrazu	2.40
List. 27.	Za nářadí pro T. J. S. Toledo	46.08
	Br. Čermák za zaslání podobenek do Sokola Amerického	.70
Pros. 26.	Služné jednatele za půl roku	5.00
	Poštovné a jiné vydání	1.35
	Splacená půjčka V. V. Nár. Jed. Sokolské	100.00

Úhrnné vydání

\$432.88

VYDÁNÍ PŘI KURSU ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ:

Br. Hallerovi, přednášeči kursu.....	\$ 86.35
Posluchačům při kursu	49.50
Domovník Sokola Čech	5.00
Jeden rekord na fonograf.....	.65

Úhrnem

\$141.50

Na zdar!

Frank Rebeka, jednatel.

PÍSEMNICTVÍ.

Nejstarší dva časopisy české v Americe "Slavie" a "Slovan Americký" odbyly si svá jubilea čili nastoupily v ročníky padesáté. Úctyhodné to stáří! "Slovan Americký" redakci br. J. B. Letovského oblekl nový kabátek a v úpravě mnohé zlepšil, také obsah jest mnohem záživnější, nežli dříve. "Slavie" v tom ohledu i přes červený svůj obal čísla slavnostního a mnohé ilustrace, v obsahu volném hodně za minulé leta slevila a v čísle tomto nadmíru znatelné. Pokud se pamatujeme za Jonáše sotva by byl mohl nějaký ten "reverendíček" do sloupce listu svobodomyšlného psáti. Však jaká porada, časy se mění a my lidé s nimi.

Český dorost má svou "Ročenku Dorostu Sokolského" vydanou bratrem R. V. Novákem, redaktorem "Sokolských Besed". Br. Novák jest na nejvyšší podnikavý a vkusná tato knížka přiručení znovu dokazuje. Jest tu kalendářní i část' zápisní a cena dílka toho vrcholí zejména ve skvostném obsahu, v pravdě sokolském. Jsou tu články brků našich a básně mnohé a že znovu otisknuty jsou z "Besed" na ceně jim nikterak neubírá. Článek o poslání Sokolstva byl by se tu zvláště hodil. Ilustrace jsou pěkné, zejména ony ze sjezdu Sokolstva na Jih slovanský. O článku, jako křen silném a dobrém: "Proč jsem Sokolem?", jakž napsal Alter Ego jsme již kdysi na místech těchto referovali a v knížce této znovu září jako pravý drahokam! Jeden výtisk úhledné knížky stojí pouze 60 haléřů a deset výtisků po 50 haléřích kus. Adresa: R. V. Novák, redaktor "Sokolských Besed", Smíchov, Vltavská ul. 728.

Bratři, již měli příležitost poznati br. Dr. Jos. Scheinera o **Sozolské výpravě do Ameriky roku 1909** dojista potěšení byli jeho knížkou, kterou vydal na paměť těch udalostí sokolských Sokol Pražský. Bratr Dr. Scheiner bude mít v září padesátku na krku a na vzdor tomu ten brk jeho sokolský stále ještě jest čil, hbitý a pilný. Knížka pořizena jest z té řady článků, jakž br. Dr. Scheiner psal do "Sokola" své doby. Jest ovšem zdravé, sokolské a působivé čtení a nás jen těšilo, že zaslaný výtisk opatřen jest věnováním autora, jakž dostali i mnozí jiní naši činovníci N. J. S.

Pokud nás se týče my vždy na těchto místech snažili se oceniti každé dílo dobré, každou knihu, at' spisovatelem byl kdokoli. V některých kruzích však té naši žurnalistiky převládá se zdá náhled, že nutno strhati vše co nenapsal příslušník našich řad, soudruh, aneb přítel náš. Ne tedy dílo samo, ale ten kdo je tvořil se posuzuje. Takovéto stranickosti jsme my rozhodně daleci. "Washington Závora", česko-americký román, jakž napsal R. Jaromír Pšenka mnohé vystihl a mnohé třeba přehnal, ale v celku vidí chyby naše a lehkomyšlnosti, vidí demoralisaci v jisté části lidu tak zvaných "vyšších" i nižších vrstev a chápe dobře podstatu pravdy tu ve zpustnutí a tam zvrhlosti. Jednotlivé obrázky střídají se tu povedeně i dokazují, že spisovatel měl to upřímné přesvědčení, že poučuje. Práce Pšenkovy jsou svého druhu a tolik bychom si měli přiznati, třeba nás sebe více dopalovalo, žeť zetěm nenáviděného Geringera. U nás mluvíme otevřeně a tolik bylo již třeba říci i slibujeme, že povíme, bude-li nutno ještě víc budoucně. Cena knihy pěkně vázané jest dollar, poštou o deset centů více.

"Pamatnica" s programem přednášky "Slov. Lígy" sborem 145. T. S. J. Sokol v Clevelandu, O., jakž sestavil A. Kopček slouží bratřím našim Slovákům jen ku etí. Ilustrace jsou skvostné a Tyrš a Fugner na listu úvodním, jakož i mnohé obrázky z práce sokolské a závodní. Úprava i tisk knížky jsou jemné a článku případné.

LISTÁRNA REDAKCE.

Lorain, O.: Dostali jsme dopis nově zvoleného dopisovatele věčný a pěkný, však schází podpis a proto musí zůstat zpět, podle stanov N. J. S. str. 66. Vysazeno jest.

T. Č., Cleveland: "Dějinami Sokolstva Amerického" nemáme sami po ruce vůbec. Tisklo se pouze několik výtisků. Dopiš si V. V. na jednatele br. Černého.

B., Chicago: My obvykle nespíme se tam kde nás nezvali. Jinak víme však co káže povinnost.

Jednateli Severovýchodní Župy: Jestli nevíš ještě dnes kdo jest pořadatelem listu našeho, litujeme. Však na příště, aby se zprávy nemusely posílat z jednoho místa na druhé přečti si pod ohlavením "Sokola Amerického" uvnitř listu kam se adresuje.

A. H. B.: Předali jsme dopis br. W. Slapnickovi v místě. Ten obstará a pošle Ti cenník. Dojista již máš.

K. S.: Oba jsou lékaři a Američané. Jeden jest dosud na Moravě a druhý byl delší dobu v Praze. Nyní na naše doporučení jest v Berlíně. Oba píšou, ale anglicky, i musíme překládat. Nu, jaká porada.

T. F. C., Neb.: Státní odbor zdravotní poslal nám celou řadu obrazů ku přednášce o tuberkulose, souchotinách. Obrazy promítati lze na plátno. Jsou ceny nemalé.

D., Chicago: Br. A. Q. Novotný v Cedar Rapids, Ia., nyní obrazy krás a památek staré vlasti naší má po ruce. Co nevidět vydá se asi na cesty a uspořádá večírky pod názvem: "Letem českým světem." Adresa jeho jest Third St. and 8th ave., Cedar Rapids, Ia.

Nožička: Naši ve V. V. konají potřebné přípravy a bude v čas oznámeno.

Tazatel: Praha leží 186 m. nad hladinou mořskou.

Materialista: Tak jest: Nic, jest absolutní zápor všeho, co jest.

O. J. O.: Odpověď dopisem soukromým.

Bratr cvičitel: Jsou taktické pohyby ve sborů cvičenců, kdež je jednotlivý cvičenec, pouze částí celku. Sem náleží ovšem cvičení pořadová a rej. Napíná se tu pozornost i paměť.

Bratři: Celá řada rukopisů ztratil ase na poště. Jiné byly v "Inspection Department". Nevíme co znamená. Vyšetřujem.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

Oznámení v listopadu.

— Z T. J. S. Bratři Osvěty, Seio, Oregon, pro neplacení vyloučení byli: Frant. Roner, Jos. Lamplot a Frant. Šintler. Přijati byli: Tomáš Prospal a Josef Veselý.

— Do T. J. S. v Little Ferry, N. J., přijati byli: Frank Koželouček, Emil Kortencius, Frank Sedláček, Jos. Očenášek.

— Z Česko-Slov. Sokola v Bayonne, N. J., vyloučen byl pro neplacení August Ukeresty.

— Od Česko-Amer. Sokola v Chicagu odstoupili: Emil Veselý a Vác. Soukeník. V minulém čísle chybou sazeče udáno bylo, že odstoupil Jan Urban; mělo býti Jan Vrba.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijati byli: Rud. Heřmánek, Josef Soukup, Frant. Purmann, Fr. Firman, Vác. Popp, Petr Vejskal, Ant. Kozák, Emil Andriele. S přest. list. od Č. Am. Sok. přijat Fr. Vrhel. Pro neplacení vyloučení byli: Kar. Malecha, Vojt. Božovský, Ant. Víšek.

— Do T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu uvedeni byli: Jan Pohanka, J. A. Voldan, L. Prokeš, J. Prokeš, J. Kurka.

— Do T. J. S. Tyrš v Newburg, O., vrátil se s přestupní listinou A. Zelinka. Dále přijat Emil Lehečka.

— Do T. J. S. Toledo, O., přijati byli: John Chovanec a Paul Macek. Pro neplacení vyloučen M. Hudeček. Přestupní listinu obdržel Jan Gajda.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijati byli: Em. Lopata, Stan. Pavlis, Fr. Hauner. Zemřeli: Jos. Homolka a Fr. Veselý.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaze přijat byl Ant. Sigmund. Pro neplacení vyloučení byli: Břet. Dienstbier, B. Dienstbier, Jan Kozlík, Jos. Pavlík, Jos. Šimon.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Fr. J. Koubek, Henry Weisskopf a Fr. Flaišman.

— Do T. J. S. Svornost v New Yorku přijati byli: Fr. Šománek, Jos. Heran, Vác. Pochobradský.

— Z T. J. S. Ladimír Klácel v Mt. Pleasant, Pa., vyloučen byl pro neplacení Matěj Celta.

— Do T. J. S. Westfield, Mass., přijati byli: Josef Horáček a Vincenc Vepřek. Odstoupil Alois Vokolek. Vyloučen byl pro neplacení Jan Vokolek.

— Do T. J. S. Crete, Neb., přijati byli: Jan Svoboda, Fr. Orha, Jar. J. Eliáš. Odstoupil Emil Šesták.

Oznámení v prosinci.

— Do T. J. S. Ladimír Klácel v Mount Pleasant, Pa., přijati byli: Vojtěch Šedivec a Vinc. Zelenka.

— Do T. J. S. v Edwardsville, Ill., přijati byli: Josef Eisman st., Ant. Poneta, Jan Schejbal, Vác. Vávra (s odstupní listinou).

— Do T. J. S. Owatonna, Minn., přijat byl Henry Vavřín, odstoupil Alb. Kašpar. Zemřel Jos. F. Martínek.

— Ze Sok. Jed. Blesk vystoupili: Josef Vokřál, Emil Luňák, Frant. Kocourek. Vyloučen byl Frant. Onderka.

— Do T. J. S. Cech v Clevelandu přijati byli: Ant. Kubík, Fr. E. Pánek ml. K jednotě Cleveland přestoupil vyrovnan Jan Šiml.

— Do T. J. S. Toledo, O., přijati byli: Emil Hrbáč a Jan Novák.

— Do T. J. S. Omaha přijat byl Fr. Kocourek. Vyloučení pro neplacení: Jos. Svoboda, Ed. Hynek, J. Ondřík.

— Do T. J. S. Crete, Neb., přijat byl Fr. Dědic.

— Z T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, Neb., vyloučení byli Jos. Prokop a Vác. Peka.

— Do T. J. S. St. Louis přijat byl Wm. Tušl. Odstoupil Jan Laciný st. Vyloučen pro neplacení Jos. Ded'ourek.

— Do T. J. S. Říp v Allegheny, Pa., přijati byli: Josef Král, Josef Ledr, Karel Beran; vystoupil Jan Mrázek.

— Z T. J. S. Vyšehrad v Lucas, Kans., vystoupili: Fr. Kvasnička, Vinc. Kvasnička, Fr. Kvasnička ml., Rud. Kvasnička, Frank Břicháček.

— Do T. J. S. Milwaukee, Wis., přijati byli: William Houdek, Jiří Berka.

— Do T. J. S. Oklahoma City přijat s přest. listinou z Prague, Okla., Fr. Kubíček.

— Do T. J. S. Fugner v Long Island City přijat byl Augustin Klečák.

— Do T. J. S. Granger, Tex., přijati byli: Alois Vojtek, Josef Široký, Vladislav Olchava, Fr. B. Štefka, Jan Žurovetz, Rud. Zett. Pro neplacení vyloučení byli: Jaroslav Kasalický a Fr. Špaček.

— Do T. J. S. v Newarku přijat byl Jan Paták. Pro neplacení vyloučen byl Jan Hanejovský.

— Do Sok. Tábor v Chicagu přijati byli: Václav Tešina a Wil. Peška.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijati byli: Jos. Bartuška, Jan Votava, Ant. Abrahám. Odstupní listinu obdrželi: Frant. Hlaváček, Fr. Růžička, Vác. Stráček. Pro neplacení vyloučen Rafael Kann.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu uvedeni byli: Jos. Dvořák, Karel Křištof, Jos. Holada.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu uvedeni byli: J. Brost, Charles F. Tourek, J. F. Liška ml., Alois Gottfried, Jar. Svoboda. S přest. listinou od Sok. Chicago přijati: Rob. Mísek, Vl. Kasalický. S legitimací od jednot ze staré vlasti přijati: Alois Kolářík, Frant. Šícha. Poděkovali se: G. B. Trnka, F. J. Kolář, Jan J. Pomazal, Alois Kolářík.

Oznámení v lednu.

— Do T. J. S. Clarkson, Neb., přijat s přest. listinou E. J. Pokorný. Odstoupili: John Hamerník, Leo. Prokop, Adolf Fiala. Pro neplacení vyloučení byli Vác. Pražák a Karel Janda.

— Do T. J. S. Milwaukee, Wis., přijat Sláva Kamínek.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijati byli: Jos. Melichar, Will. Melichar, Vác. Melichar, Frant. Fráňa, Em. H. Bouše, Frant. Kuranda, Jos. Tumpach, Jan Tiltman. Zemřel Alois Petřík.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijat byl Jan Hanzel. Navrženi: Cyril Jíra, Fr. Valášek, Dr. J. H. M. Otrádovec. Odstoupil Fr. Šuma. Zemřel Jos. Štíbr.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu uvedeni byli: Josef Zidek, Aug. Sira, Otto J. Novák, Vác. Sedlák, Fr. P. Zárobský, Jerry Forst, Leop. Brabenec. Poděkovali se: Bedř. Mikeš, Vác. Branžovský, Josef Jech. S přest. list. odstoupil Ludvík Nepil.

— Do Česko-Amer. Sokol av Chicagu přijati byli: Frank Holub, Josef Král, Fr. Semerád. Přest. listinu obdržel John Horn. Vyloučení pro neplacení: Frank Řeehoř, Fr. Kalát, Vác. Pěchota, Fr. Theier, Fr. Prokop, Karel Malý, Jos. Nekola.

— Od T. J. S. Čechie v Chicagu odstoupili: Karel Synek a Ant. Synek.

— Do T. J. S. Tyrš, Newburg, O., přijati byli: Fr. Aniš, Ant. Freehauf. Odstoupil Jan Belšan. Pro neplacení škrtnut Fr. Kovář.

— Od T. J. S. Lorain, O., odstoupil Vilém Růžička.

— Do T. J. S. Budivoj v Detroit, Mich., přijat byl Josef Wacek. Vyloučen pro neplacení Humpolec.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., přijat byl Petr Michálek.

— Do T. J. S. Žižka v Bruno, Neb., přijati byli: Karel Kopecký, Anton Blatný, Adolf Hlaváč.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, přijati byli: Václav Opočenský, Ant. Kubát. Pro neplacení vyloučení byli: Jan Deml, Josef Novotný, Alois Schindler, Fr. Vo máčka.

— U T. J. S. Owatoma, Mich., zemřeli Jos. F. Martínek a Henry Vavřín. Odstoupili: Jos. Martínek ml., Vojt. Kašpar, J. Ryšavý. Vyloučen pro neplacení Jos. Padour.

— Do Čes. Amer. Jed. Sokol v St. Paul, Minn., přijati byli: Rudolf Smutný, Václav Pučelík, Karel Soul, Frank Vaněk, Josef Rezek, Vojt. Smolík (s přest. list. ze San Francisca).

— Do T. J. S. East St. Louis, Ill., přijat byl Frank Hrabá. Vyloučení byli: Josef Peršín, Michal Mochta. Odstoupili: Václav Ross, Frank Plaček a Jan Brza.

— Do T. J. S. Říp v Allegheny, Pa., přijat byl Bart. Macháček. Vyloučení byli pro neplacení: Frant. Kanický, Karel Hurych, Vilém Stajger, Jan Mrázek.

— Do T. J. S. St. Louis přijati byli: Mart. Žaloudek, Jos. Rachota, Vác. Novák, Václav Pour, Jan Pour, Jos. Szama, Fr. Kitzberger ml.

— Do T. J. S. Granger, Tex., přijati byli: Petr Ryška, Fr. Lojkasek.

— Do T. J. S. Portland, Oregon, přijati byli: Jos. Vác. Trič, Ant. Ledvina, Jan Bureš, Oliver Veselý.

— Do T. J. S. Švornost, New York, přijat byl Jar. Schvertner.

— Do T. J. S. Fugner, Long Island City, N. Y., přijati byli: Adolf Červený, Karel Votke. Pro neplacení vyloučen Ant. Slachta.

— Z T. J. S. Bratři Osvěta, Scio, Oregon, vyloučení byli pro neplacení: Rud. Borovička, Ad. Borovička, Jindřich Štěpánek, Alois Váňa.

VOLBY.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore zvolila následující činovníky: Starosta Dom. Zelenka, nám. Josef Němec, taj. Karel Matoušek, účetní Jos. Kolomazník, pokladník Karel Hrbek, domácí správce Jos. Morávek, knihovník Albert Tábořský, vrchní evičitel a náčelník Fr. Štětká.

— T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: Starosta Josef Hejna, náměstek Gustav Kašpar, jednatel Jaroslav Pokorný, účetní Karel Kvarda, pokladník Karel Noska, náčelník Vác. Přeč, místonáčelník Karel Horák, evičitel Václav Přeč, praporečník Jan Pohanka. Výbor majetku: Vác. Kopačka, F. Nekvasil, G. Kašpar; účtující výbor: Rud. Procházka, K. Koudelka, Jan Pohanka; zástupci Česká Sín Sokol: K. Kvarda, Fr. Nekvasil, Rud. Procházka; zástupci Ned. Svob. Školy: Petr Neužil, K. Koudelka; zástupci Župy Sev. Vých.: V. Přeč, J. Pohanka, Ant. Kolářský; dopisovatel J. Pohanka.

— Sokol Čech, Cleveland, O.: Starosta D. J. Zinner, náměstek Jos. Charvát st., taj. Karel Šumek, účetní Božá Sixta.

— T. J. S. Žižka, Bruno, Neb.: Starosta Fr. Kříž, náměstek Karel Št'áva, taj. F. R. Okřina, účetní a náčelník Vác. Blatný, pokladník Fr. Zelený, evičitelové F. R. Okřina a V. Hasík, dopisovatel F. R. Okřina.

— T. J. S. Crete, Neb.: Starosta Ed. Aron, nám. V. Kubíček, taj. Jaroslav Eliáš, pokl. F. J. Kobes, náčelník J. C. Nesporý.

— T. J. S. Fugner, So. Omaha. — Starosta Fr. Pípal, nám. Jos. Pípal, taj. Jos. Petr, účet. Fr. Hájek, pokl. Fr. Jezulák, výbor majetku na 3 roky Jind. Oufada, náčelník Jar. Vaňkát, dopisovatel S. A. Jan Štěrba.

— T. J. S. St. Louis. — Starosta Fr. Šinko, nám. Fr. Šeděnka, taj. Vác. Vimer, účet. P. Šeděnka, jednatel a dopis. do Sok. Am. St. Větrovec, náčelník V. Zavadi, pokladník A. Pešout.

— T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.: Starosta Karel Št'ástka, nám. Jan Jedlička, účetní Fr. Kleinhampl, pokl. Jan Záhrobský, náčelník Jan Nábelek, taj. Vác. Ševčík.

— Těl. Sbor Paní a Dívek v Newarku: Starostka Eva Ptáčník, nám. Marie Podužka, taj. Vilemina Ulman, účetní Emilie Žamburek, pokl. Marie Mojžíš, dozorka Ant. Kukul, náčelnice Anna Drozdal, dopis. Eva Ptáčník.

— T. J. S. Owatonna: Starosta Karel Kaplan, nám. Ant. Rypka, taj. Ladimír Rypka, účet. Ferd. Vavřín, poklad. Fr. Truhlář, náčel. Ant. Stránský, dop. Adolf Soukup.

— T. J. S. Praha, Chicago: Starosta Tom. Houser, nám. Jan Studnička, taj. Otto Ratchovský, účetní Lor. Míka, pokl. Vác. Houser, jednatel Jan Vondrášek ml., náčelník Jos. Reichert, podnáč. Karel Herold, evičitel Jos. Kotrbatý, výbor majetku na 3 roky Mat. Beránek, l. praporečník Ad. Blecha, 2. Ant. Petr, účetní výbor: Vác. Henčík, Vác. Hájek, Vác. Stroner.

— T. J. S. Oak Park, Ill.: Starosta Vác. Koller, taj. Fr. Šindelář, účetní Tomáš Továrek, pokl. St. Gross, náčelník Kamil Kabát.

— T. J. S. Lorain, O. — Starosta Jos. Němeček, náměstek Karel Bernásek, jednatel-účetní-dopisovatel Adolf Navrátil, pokladník Jan Homolka, náčelník Alois Nezbeda, evičitel Karel Rezek.

— T. a P. J. Budivoj v Detroit, Mich. — Starosta Karel Wimmer, náměstek Fr. Van Walde, taj. Vác. J. Kasík, účetní Fr. Chytil, pokl. Fr. Svatoň, praporečník Jan Medlin, do-

pis. Fr. Kefel, náčelník Vác. Moudrý, podnáč. Adolf Melicher, evičitel Jar. Hlaváček, domácí správce Karel Matyáš.

— T. J. S. East St. Louis. — Starosta Frank Doležal, taj. Emil Plamínek, účetní Fr. Straka, pokl. Fr. Burian.

— T. J. S. Portland, Oregon. — Starosta Frant. Kubu, náměstek Fr. Beneš, taj. Čeněk Krémář, zapisovatel, účetní Josef Talafous, pokl. Vác. Jambor, dopis. Jan Vymetálek, správcové majetku: Ant. Ledvina, Jan Bureš, Fr. Beneš; evičitelové Vojta Škudrna, Jan Vymetálek.

— T. J. S. Galveston, Tex. — Starosta J. E. Křížan, náměstek Fr. Zima, taj. Jos. J. Ovesný, účetní Jos. Veselý, pokladník F. Vencl.

— T. J. S. Iowa City, Ia. — Starosta Vojtěch Souček, nám. Václav Brůcha, taj. J. M. Kadlec, pokl. M. Jirava, účetní Jos. Čechura, náčelník Josef Ocásek, podnáč. Josef Čermák.

— Čes. Slov. Sokol v Bayonne, N. Y. — Starosta Ondřej Pozárek, nám. Jos. Stránský, taj. Frank T. Schipp, účetní Rudolf Formánek, pokl. Robert Blabolil, náčelník Emil Gottko, podnáč. Jaroslav Masin, hosp. správcové Frank Blabolil a Andrew Virostko; finanční výbor: Jan Řezanka, Jar. Masin a Michael Plasko; dopisovatel Ondřej Pozárek, evičitelové: Emil Gottko, Jaroslav Masin, Stránský Josef, Jan Řezanka, Rudolf Formánek a Frank J. Schipp.

— Sbor Sokolek Blesk, Baltimore. Starostka Barbora Štětka, nám. Boh. Cihlár, taj. Josefina Kliment, účet. Emilie Stupka, pokl. Marie Kadaň, náčelnice Bož. Klečka.

— T. J. S. Howells, Neb. Starosta T. J. Průcha, nám. Jos. Palas, taj. Fr. Boháč, účetní J. D. Bukáček, pokl. Jos. A. Novák, náčelník Petr Kulhánec, evičitel Jos. Staněk; důvěrníci: Jos. Palas, Vác. Machendorf, Lud. Luxa.

— T. J. S. Shiner, Tex. — Starosta Karel Šváb, nám. Alois Černý, taj. Fr. Pavliš, účetní Fr. Janča, pokl. K. Mikeš, náčelník Mat. Caletka, evičitel Ant. Košťák.

— T. J. S. Ennis, Tex. — Starosta Fr. Toupal, nám. Fr. Trojáček, jednatel Karel Moučka, pokl. Lud. O. Hošek, účetní Jos. F. Houdek, zápisník Joe Zázvorka, náčelník Ant. Brožek. Výboři: Frank Vrla Jar. Houdek, Fr. Toupal, Al. Sedivý.

— T. J. S. Vlast, Chicago. — Starosta Karel Moravec, nám. Fr. Sklenář, taj. Vác. Fikar, účetní Vác. Malík, pokl. Jan Pražský; správní výbor Fr. Sklenář, Vác. Krupička a Jan Sazma; náčelník Fr. Sklenář, praporečníci Jar. Růžička a Jakub Petr.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 112 Coligni av., New Rochelle, N. Y.—J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůňek; výbor finanční: St. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyn, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesař, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

zupa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Fr. Ka-

dan, 2. podnáč. Vác. Primus; výbor účetní Jar. Franc, Frank Čermák a K. Neuman. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 188 Prospect ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Matěj Beneš, Jackson & Junction ave., L. I. C., N. Y.

T. J. Newark, N. J. 1. pondělí v místnosti J. Hartwicka, 397-407 Fairmount av.; taj. Boh. Vavřina, 230—16th ave., cor. 14th St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední

pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Jos. Hysek, 3742 Franklin st.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č.S.P.S.; taj. Vác. Šoustek, Pennington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Marie Mičková, 400 E. 72. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Anna Vančura, 199—3rd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník Wm. Kour, Union Av. cor. Columbia St, Wood Ridge, N.J.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každou 2. sobotu v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze poslední neděli v měsíci; taj. Ant. Smietansky, c. o. Mrs. A. S. Demarest, 28 Warren St., Hackensack, N. J.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Alois Urbane, 3062 Trowbridge Ave.; náměstek Josef Jilek; jednatel Franta Rebeka, 9006 Capitol Ave. S. E.; pokladník Karel Turek; náčelník Anton Pánka, 2675 E. 96th St. S. E.; 1. podnáčelník Václ. Hořice; 2. podnáčelník Lojza Přikryl. Další členové výboru: Rud. Sýkora, Jos. Frčka, Tonda Čermák, Franta Rebeka, Václav Přech a Josef Hejna. — Schůze konány jsou každou čtvrtou neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v místnosti Sok. Cleveland, na 90. ul. a Quincey Ave., až do konce tohoto roku. Všechny dopisy bud' teč zaslány na jednatele.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. středu v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincey Ave., S. E.; taj. Alois Havelka, 2518 E. 93. St., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Karel Šumek, 4804 Vivian Ave. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark av.; taj. J. Pokorný, 3259 W 48 st. S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze 1. neděli v měsíci. Telocvična 11000 Buckeye Rd. S. E. Jednatel Tonda Čermák 2834 E. 101 St. S. E. Cleveland, O.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Kasiš, 405 Woodward Arcade.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Vác. Ševčík, 1136 Brabee St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. J. Dvořák, R. R. 2, Box 34½.

T. J. S. Toledo, O.; taj. Cyrill Jagoš, 606 Pain Ave. E.

župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Václav Janda, jednatel Jos. J. Hájek, 125—3rd Ave., pokl. Jos. Woitišek; náčelník Rudolf Štýblo, 1346 W. 20th St., Chicago, Ill., 1. podnáčeln. Fr. Filip, Security Bank, Cedar Rapids, Ia., 2. podnáčeln. Fr. Jirásek, tamtéž. Další výbor: R. Novák, Jos. Halq, Ferda Engelthaler, H. O. Hašek a Fr. Dostal. — Schůze 3. pátek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. ave.

Piženský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2834 W. 21st St.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Josef Plaček, 2333 So. Kedzie ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st., taj. K. Doubek, 2537 Augusta St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st av.; taj. Otto Wilt, 1546 So. 40. Ct.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č. S. P. S. Taj.: O. Ratchovský, 4714 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 106—108 DeKoven St.; taj. Karel Tittle, 2121 S. Homan ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Josefa Ráliho, 1116 N. 3rd St.; taj. Emil Plamínek, 912 Exchange Av.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Tajemník Vác. Fikar, 3015 Union Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill., schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. Škole, 1126 W. 18. St.; taj. Theo. Vavřínek, 1810 So. Fisk St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Fr. H. Dvořák, 695 Stewart Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Josef G. Hejduk, 857 N. 8th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764—15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Vác. Vimer, 1036 Emmett St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. V. Štěrbá, box 627.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Jos. Eisman, box 454.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měs. Taj. Fr. Šindelář, 1506 So. Clarence Ave.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. J. M. Kadlec, 302 Bloomington St.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Cadott, Wis. Taj. Boh. Jošifek, R. R. 2.

župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: starosta J. J. Mík; jednatel Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St.; pokladník Vác. Schneider; náčelník Fr. Slavětinsky, Ravenna, Neb.; podnáčeln. Alois Jiran, Plattsmouth. Další členové výboru: Ant. Duda, Karel Špalek, Vojt. Košťál, Fr. Navrátil, F. S. Fiala, Marie Kment, Božena Chvala, Anna Cecha, Kamila Dlásk, Ethel Dlásk Vlasta Štěrbá; 3. čtvrtek večer v Sokolovně.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. A. D. Malovec.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. F. R. Okřina.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jaroslav Eliáš.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Karel Špalek, 1230 S. 12th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Chas. Hulla, P. O. B. 35.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. Tobiška, Jr.

T. J. S. Fügner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Jos. Petr, 481 So. 22nd St.

T. J. S. Jirí z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Z.Č.B.J.; taj. Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.; 2. neděli; tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 2. pátek. Taj. Vlasta Bartoš, 2223 So. 15th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Fr. Kostka.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frant. Boháč.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Jan Matějka.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma Kovář.

Sokol Ravennský, Ravenna, Neb., taj. Fr. Škočdopole.

Sbor Sokolek Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

župa Jižní. Sídlo v Ennis, Texas.

Ústřední výbor: starosta Fr. Toupal, náměstek Fr. Trojáček, jednatel Karel Moučka, pokladník L. O. Hošek, náčelník Ant. Brožek, 1. podnáčeln. Fr. Vrla, 2. podnáčeln. Jar. Houdek. Další členové výboru: Fr. F. Toupal, Joe Toupal, Alois Šediví, Joe Skroch. Schůze každou prvou neděli v měsíci. Veškeré dopisy bud' teč zaslány na jednatele.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R. F. D. 2., Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. nedělí; taj. V. E. Doleček.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník Fr. Kubiček, 433 W. Frisco St.

T. J. S. Praha, Okla.; taj. J. A. Váňa, Prague, Oklahoma.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Jaroslav Sládek, R. 4 — box 24.

T. J. S. Taylor, Tex., tajemník J. H. Strnad, 321 Mous.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Tajemník Jos. Zázvorka.

T. J. S. Galveston, Tex., taj. J. J. Oveský, c. o. Hotel Texas.

T. J. S. Shiner, Tex., taj. Fr. Pavliš box 74.

T. J. S. Hallettsville, Tex. Tajemník F. J. Musil.

T. J. S. Granger, Tex. Jednatel B. Hatka.

T. J. S. Oenaville, Tex., taj. W. R. Talaš R. 2.

župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Starosta J. J. Justice, taj. Fr. Rýznér, 3823 Army St.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Ant. Kepka, 45 Brady St.

T. J. S. Bratři Osvěty, Seio, Oregon; taj. Jos. Dobrkovský, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Marie Křeček, 383 Arkansas St.

T. J. S. Oakland, Cal. Taj. Vác. Machek, 2239 Peralta St.

T. J. S. Portland, Oregon; 2. neděli v měsíci; jednatel Čeněk Krémář, 95 W. 17. St. N.